

Kirkkonummen kunta

**Läntinen kuntakeskus, Pikkalanlahti,
Kantvik ja Pippuri**

Luontoselvitys 2012 - 2013

KEIRON

Luontotieto Keiron Oy

6.5.2014

Kirkkonummen kunta

Läntinen kuntakeskus, Pikkalanlahti, Kantvik ja Pippuri Luontoselvitys 2012 - 2013

Luontotieto Keiron Oy

6.5.2014

Tekijät: Susanna Pimenoff, Anu Luoto, Janne Koskinen

Valokuvat: tekijät

SISÄLLYSLUETTELO

1	Johdanto	1
2	Selvitysalueen sijainti	1
3	Taustatiedot	3
4	Työmenetelmät	6
4.1	Esityöt	6
4.2	Elinympäristöjen ja kasvillisuuden kartoitus.....	6
4.3	Paikkatiedot	8
4.4	Käytetyt lyhenteet.....	8
5	Osa-alueiden yleiskuvaus	9
5.1	Ingels, osa-alue 1 (284 ha)	9
5.2	Myllykylä, osa-alue 2 (235 ha)	11
5.3	Överby, osa-alue 3 (349 ha)	14
5.4	Storträsk-Lillträsk, osa-alue 4 (304 ha)	17
5.5	Båtvik, osa-alue 5 (319 ha)	18
5.6	Kantvik-Strömsby, osa-alue 6 (232 ha)	20
5.7	Djupström-Lillträsk, osa-alue 7 (321 ha).....	22
5.8	Pippurn, osa-alue 8 (275 ha)	24
6	Kasvillisuuden yleiskuvaus	26
7	Luontodirektiivin IV-litteen lajeille soveltuvat alueet	29
7.1	Liito-orava	29
7.2	Saukko	30
7.3	Lepakot	30
7.4	Viitasammakko.....	31
7.5	Kirjoverkkoperhonen	32
8	Tulokset	34
8.1	Elinympäristöjen pinta-alat arvoluokittain.....	34
8.2	Lain suojelemat kohteet ja muut erityiset arvokohteet	34
8.3	Soveltuvuusarviointi.....	35
9	Arvokokonaisuudet	36
10	Johtopäätökset	39
10.1	Yhteenvedo	39
10.2	Suosituksset.....	40
10.3	Lisäselvitystarpeet.....	41
11	Lähteet	43

Litteet

Liite 1 Elinympäristötaulukko, kaikki kuviot

Liite 2 Lajilista putkilokasveista

Liite 3 Luonnon arvottamisen perusteet

Kartta 1 Elinympäristöjen rajaus ja luokittelu sekä kuvioiden numerointi. Selvitysalueen jako osa-alueisiin ja niiden numerointi.

Kartta 2 Elinympäristöjen arvoluokitus luontoarvojen perusteella ja kuvioiden numerointi. Määritellyt arvokokonaisuudet, osa-alueiden rajaus ja luonnonsuojelualueet.

Kartta 3 Elinympäristöjen soveltuvuuden arviointi liito-oravan, kirjoverkkoperhosen ja viitasammakon osalta. Havainnot liito-oravasta tämän ja aiempien kartoitusten yhteydessä.

Kartta 4 Elinympäristöjen soveltuvuusarviointi saukon ja lepakoiden osalta.

Kansikuva:

Raportin kuvat: Anu Luoto AL, Susanna Pimenoff SP, Janne Koskinen JK.

1 Johdanto

Työn tavoitteena on laatia Kirkkonummen kunnalle lähinnä yleiskaavoitusta palveleva luontoselvitys Myllykylän, Överbyn ja kantvikin alueilta. Selvitysalueen pinta-ala on noin 3800 hehtaaria ja sen sijainti sekä raja-alue esitetään kuvassa 1.

Tässä työssä elinympäristöjen kartoitus on ollut keskeistä, koska tiedot elinympäristöistä antavat mahdollisuuden arvioida soveltuvuutta monille lajeille. Luontokartoituksessa on havainnointu putkilokasvillisuutta ja elinympäristöjen rakennetta ja luonnontilaa. Toimeksiantoon kuului elinympäristöjen soveltuvuusarviointi koskien liito-oravaa, lepakoita, kirjoverkkoperhosta ja saukkoa sekä viitasammakkoa. Nämä lajit on tiukasti suojeltuja luontodirektiivin IV-liitteen ja luonnonsuojelulain 49 § perusteella.

Tämän selvityksen on laatinut Kirkkonummen kunnan toimeksiannosta biologit FM, luontokartoittaja (eat) Susanna Pimenoff, FM Anu Luoto sekä LuK Janne Koskinen. Työn ohjauksesta on vastannut Susanna Pimenoff Luontotieto Keiron Oy:stä. Kirkkonummen kunnasta ohjausryhmään ovat kuuluneet ympäristösuunnittelija Merja Puomies, kunnanarkkitehti Tero Luomajärvi ja kaavoitusarkkitehti Seppo Mäkinen sekä kaavoitusarkkitehti Aija Aunio.

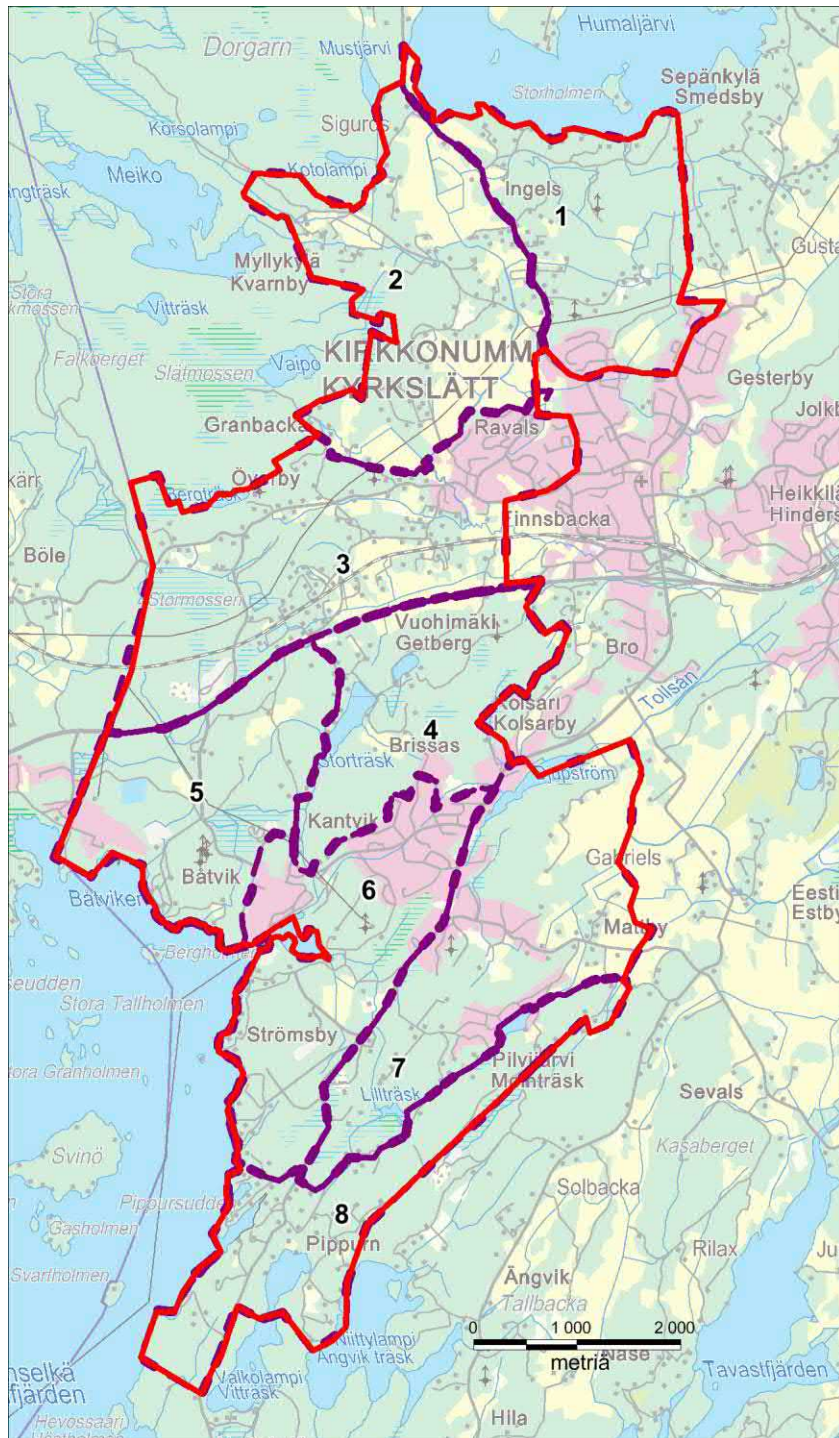
2 Selvitysalueen sijainti

Selvitysalue ulottuu pohjoisessa Humaljärven etelärannalle. Lännessä alue rajoittuu Meikon suojelualueisiin, kunnan rajaan ja Pikkalanlahteen. Idässä rajana ovat keskustaajama sekä Eestinkylän pellot ja kalliot. Etelässä selvitysalue ulottuu Upinniemen varuskunta-alueen rajalle saakka. Selvitysalueen sisälle jää useita tiiviisti rakennettuja asuin- ja yritysalueita.

Selvitysalueen sijainti esitetään oheisessa kartassa (kuva 1).

Selvitysalue on luettavuuden selventämiseksi jaettu kahdeksaan osa-alueeseen. Nämä ovat:

- 1) Ingels
- 2) Myllykylä
- 3) Överby
- 4) Storträsk-Lillträsk
- 5) Båtvik
- 6) Kantvik-Strömsby
- 7) Djupström-Lillträsk
- 8) Pippurn

Kuva 1. Selvitysalueen sijainti ja raja- ja jako-osa-alueisiin (Taustakartta copyright MML 10/2013).

3 Taustatiedot

Aiemmat luontoselvitykset

Strömsby/Suunnittelukeskus 2005. Strömsbyn yleissuunnitelman ja asemakaavan luonto- ja maisemaselvitys.

Sepänkangas I/Merja Puromies 2000. Luontoselvitys asemakaavaa varten. Tärkeimmäksi luontokohteeksi todettiin Hemängsbäckenin purolaakso.

Sepänkangas II/Merja Puromies 2003. Luontoselvitys asemakaavaa varten. Kolme arvokkaaksi katsottua lehtokohdetta, joilta kaikilta on löytynyt myös liito-oravan pannoita. Lisäksi neljä kohdetta on katsottu jossain määrin arvokkaiksi (lehtoja, kallio ja räme).

Sepänkangas III/Metsätähti 2004. Luontoselvitys asemakaavaa varten. Kolme metsälakikohdetta; puustoiset suot (tervaleppävaltainen lehtokorpi, korpiräme) sekä kalliojyrkäne. Lisäksi ilmeisesti kulttuurivaikutteinen kallioketo/niittykuvio mainitaan kasvistollisesti kiinnostavana.

Myllykylä/Uudenmaan liitto 2011. Uudenmaan maakuntakaavan uudistaminen, taajamatoimintoihin liittyvä luontoselvitys 2011. Selvitysalueelta on rajattu viisi arvokasta luontokohdetta. Laajin alue on Meikon Natura-alueen lähellä oleva Myllykylän metsät ja suot -kohde, jolla on metsälain mukaisia erityisen tärkeitä elinympäristöjä sekä uhanalaisia luontotyyppisiä. Myllykyläntien lehto on katsottu paikallisesti arvokkaaksi lehtipuuvaltaiseksi lehdoksi. Kvanrntorpsbergetin metsä on kangasmetsää ja lehtoa sisältävä arvokas kokonaisuus. Tallbackabergen on kallioiden ja kalliometsien alue, jonka yhteydessä esiintyy myös vanhempia kangasmetsiä sekä lehtoa. Ingelsin kallio on pieni kahdesta kalliomäestä muodostettu kohde, joka on katsottu metsälakikohteeksi.

Överby/Ramboll 2009 ja 2012. Luontoselvitys ja sen täydennys maa-ainestenotto- ja ympäristölupahakemuksiin. Selvityksessä todetaan suunnittelualueen metsien ja kallioiden edustavan tavanomaista luontoa. Arvokkaimmiksi kohteiksi mainitaan pähkinäpensaslehto alueen eteläosassa sekä Stormossenin isovarapuräme.

Kantvikin Länsi-Hemvik/Faunatica 2010. Luontoselvitys asemakaavaa varten. Tärkeimmäksi luontoarvoksi mainitaan Hemvikenin tervaleppäluhta, mutta myös liito-oravalle soveltuvia metsiköitä havaittiin.

Kantvikin Länsi-Hemvik/Faunatica 2011. Lepakkoselvitys.

Kantvik/Ramboll 2010. Liito-oravaselvitys. Alueelta on tuolloin rajattu viisi liito-oravan elinpiiriä sekä kulkuyhteyksiä.

Kantvik/Enviro 2012. Kantvikin teollisuusalueen luontoselvitys asemakaavaa varten.

Kirkkonummi/Puromies 2013. Alustava karttatarkastelu hirvien kulkuyhteyksistä sekä laajoista metsä- ja kosteikkoalueista. Esitetyt hirvien kulkuyhteydet perustuvat riistanhoitoyhdistyksen tietoihin, liikennevahinkotietoihin, tulkintaan hirvieläimille soveltuvista yhteyksistä ja luontoselvityksiin.

Lisäksi käytössä on ollut paikkatietona Kirkkonummen kunnan liito-oravahavainnot sekä Suomen ympäristökeskuksen tietokanta.

Asiantuntijalausunnot

Stormossenin suokokonaisuus edustaa useiden asiantuntijakommenttien perustella melko hyvin säilynyttä suoyhdistymätyyppiä, metsäkeidasta, joka on arvioitu Suomen luontotyyppien uhanalaisuus –julkaisussa uhanalaiseksi luontotyyppiä koko maassa.

Virtavesien hoitoyhdistyksestä saadut tiedot

Virtavesien hoitoyhdistyksestä on kuntaan saatu tietoja taimen kotiutusistutuksista, joita yhdistys on tehnyt Korsobäckenin puroon, Meikonpuroon ja Vaipobäckeniin. Yhdistys on arvioinut istutusten onnistuneen tekemiensä taimenhavaintojen perusteella.

Metsätaloussuunnitelmat

Kirkkonummen kunta omistaa selvitysalueelta useita metsäpalstoja. Näiden metsien metsäsuunnitelman kuviorajaukset ovat olleet käytössä sähköisinä. Lisäksi käytössä on metsäsuunnitelman kuviokirja, jossa on kuvioiden selitykset.

Luonnonsuojelualuepäätökset

Selvitysalueella on seuraavat luonnonsuojelualueet:

- Sigurdsin lehto (yksityinen)
- Kvarnströmsfall (yksityinen)
- Syväjärven (Djupström) luonnonsuojelualue (kunnan omistama)
- Lillträskin rantasuo (yksityinen).

Lisäksi selvitysalueella on itäisin osa Tranhalsträsket-Urbysbergetin yksityisestä luonnonsuojelualueesta.

Historialliset tiedot

Luontotietojen lisäksi työn aikana on tutustuttu useisiin Kirkkonummen historiaa käsitteleviin julkaisuihin, joiden avulla on voitu päätellä tiettyjen luontotyyppien syntyhistoriaa. Vanhojen viljelysmaiden sekä asuinpaikkojen tunnistamisen apuna on käytetty vanhoja karttoja 1700- ja 1800-luvuilta. Vuonna 1872 Senaatin kartasto = venäläinen topografiakartasto, Pitäjänkartasto 1840 - 1865 (Maanmittauslaitos 2013a). Lisäksi on käyty läpi 1900-luvun historiatietoja, etenkin venäläismiehityksen ajalta (mm. Silvasti 1991).

Selvitysalueella on useita kiinteitä muinaismuistoja, joista on etsitty tietoja Maanmittauslaitoksen Paikkatietoikkuna – porttaalin avulla (Maanmittauslaitos 2013b).

Selvitysalueetta ja sen lähialuetta käsittelevät muut selvitykset ja artikkelit

Bergman, G. 1937: Das Porkalagebiet als Biologisches Experimentalfeld. –Acta Societatis Pro Fauna et Flora Fennica 74(3):1-52.

Bergman, G. 1958: Vuokra-ajan vaikutus Porkkalan elämistöön. – Suomen luonto 1958/1:17-24.

- Cedercreutz, C. 1944-45: Växtgeografiska anteckningar från Porkala-området. –Memoranda Societatis pro Fauna Fennica 21:170-180.
- Faunatica Oy 2008: Gesterbyn-Sepänkylän ja Kylmälän osayleiskaava-alueiden luontoselvitykset. – Kirkkonummen kunta, Faunatica. 11 s., 4 liitettä.
- Forsman, D. 1985: Kirkkonummen yleiskaavan suojeluvarausten sekä eräiden muiden arvokkaiden luontokohteiden eläimistö- ja kasvistoselvitys. Kirkkonummen kaavoituslautakunnan julkaisu 1987 Kltk. 20.5.1987 liite:85. 59 s., liitesivuja.
- Hedberg, B. 1989: Eriksgård genom tiderna - Eerikinkartano kautta aikojen. –Kirkkonummen kunta , Ekenäs Tryckeri Ab. 42 s.
- Kirkkonummen kunta 1988: Virkistys. – Kirkkonummen kunta, yleiskaavan perusselvityksiä 3/1988, 22.4.1988. Kaavoitustoimisto. 20 s., 2 liitettä.
- Lindgren, L. 1988: Luonnonsuojelu, yleiskaavan perusselvityksiä 1/1988. – Kirkkonummen kunta, maankäytön suunnitteluosasto, kaavoitustoimisto, 14.2.1988. 104 s., karttaliitteitä.
- MA-Arkkitehdit 1997: Kirkkonummen keskustan maisemaselvitys ja –suunnitelma. – Kirkkonummen kunta, MA-Arkkitehdit, 66 s.
- Maisemasuunnittelu Hemgård 1985: Kirkkonummen maisemaselvitys ja –suunnitelma. – Maisemasuunnittelu hemgård, Kltk 4.12.1985, liite 173. 69 s.
- Pontàn, E. & Brenner, A. (red.) 1945: Porkalabygden och dess minnen. – Holger Schildts förlag, Helsingfors. 341 s.
- Porkkalan lukio 2003: Kvarnbyjoki – tutkimus. – Porkkalan lukio B17 kurssin opiskelijat, ohj. Tuovi Ronkainen, kevät 2003. 24 s.
- Porkkalan lukio 2004: Tolsajärvi – tutkimus. – Porkkalan lukio B17 kurssin opiskelijat, ohj. Tuovi Ronkainen, kevät 2004. 29 s.
- Porkkalan lukio 2005: Estbyjokitutkimus. – Porkkalan lukio, ohj. Tuovi Ronkainen, kevät 2005.
- Båtvik – alueen vaiheita kautta aikojen. Oy Kodaprint Ab 1975.
- Kantvikin alueen historiaa. Frenckellin Kirjapaino Oy 1982.

4 Työmenetelmät

4.1 Esityöt

Maastotöiden valmistelu aloitettiin tarkastelemalla sähköistä karttamateriaalia. Peruskartan, ilmakuvaan sekä maaperäkartan avulla tutustuttiin selvitysalueeseen.

Selvitysalueelta etsittiin karttatiedon perusteella kohteita, joilla saattaisi olla erityisiä luontoarvoja. Tällaisia kohteita ovat metsäiset kohteet, joissa ortokuvan perusteella on kuusta ja lehtipuita (haapoja), peruskarttaan merkityt pienvedet ja suot sekä alueet, joilla maaperä on hienojakoista (mahdolliset lehdot). Koko selvitysalue kuvioitiin paikkatieto-ohjelmalla ortokuvan perusteella. Asutus ja pellot jätettiin kartoituksen ulkopuolelle.

Sähköisenä karttamateriaalina olivat lisäksi käytössä metsäsuunnitelmat Kirkkonummen kunnan omistamilta mailta.

4.2 Elinympäristöjen ja kasvillisuuden kartoitus

Selvitysalueen maastotyöt aloitettiin loka-marraskuussa (1.10.-9.11.) vuonna 2012 alueen pohjoisosasta. Työt jatkuivat vuonna 2013 touko-lokakuussa (17.5.-2.10.2013).

Maastokartoitukseen käytettiin maastopäiviä seuraavasti: 18 pv Anu Luoto, 6 pv Susanna Pimenoff, 2 pv Janne Koskinen. Selvitysalue kuljettiin läpi jalan keskittyen ennalta kiinnostaviksi arvioituihin kohteisiin. Kohteiden väliset alueet tarkastettiin nopeasti kulkemalla niiden läpi jalan yleiskuvan saamiseksi. Elinympäristöt luokiteltiin metsätyyppeihin ja muihin elinympäristötyyppeihin LuTu:n (Raunio ym. 2008) mukaisesti. Metsiä arvoettiin mm. puuston iän, rakenteen ja luonnontilaisuuden perusteella. Kasvillisuuden yleispiirteet kartoitettiin elinympäristöjä määritettäessä. Yleiset ja havaitut huomionarvoiset kasvilajit kirjattiin, mutta selvityksen tavoitteena ei ollut laatia kattavaa putkilokasvilistää. Alueella mahdollisesti kasvavista uhanalaisista kasvilajeista tehtiin etukäteen lajiluettelo, jotta niiden löytäminen ja tunnistaminen olisi helpompaa. Uhanalaiset lajit kirjattiin, mikäli niitä havaittiin.

Maastotöissä käytettiin Maanmittauslaitoksen maastokarttaa mittakaavassa 1:10 000. Kuvioiden rajaamisessa käytettiin apuna GPS-paikanninta, jolta siirrettiin lokitiedot paikkatieto-ohjelmaan.

Metsätyyppien osalta luokittelussa noudatetaan julkaisun Metsätyypit - opas kasvupaikkojen luokitteluun (Hotanen ym. 2008) nimistöä. Suotyypit on nimetty julkaisujen Suotyypit ja niiden tunnistaminen (Laine & Vasander 2008) ja Suomen luontotyyppien uhanalaisuus (Raunio ym. 2008) mukaan. Metsälakikohteiden tunnistamisessa käytettiin apuna Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt -julkaisua (Meriluoto & Soininen 2002). Luontotyyppien uhanalaisuustarkastelu on Suomen luontotyyppien uhanalaisuus -julkaisun mukainen. Lajien uhanalaisuustarkastelu perustuu uusimpaan Suomen lajien uhanalaisuus -julkaisuun (Rassi ym. 2010).

Kuva 2. Maastosta löytyi yleispiirteisessä kartoituksessa myös harvinaisempia lajeja, kuvassa pikkuvelhonlehti. SP

4.3 Luontodirektiivin IV-liitteen lajeille soveltuvat alueet

Tämän selvityksen maastokäyntien yhteydessä on toimeksiannon mukaisesti pyritty arvioimaan selvitysalueen soveltuvuutta viidelle EU:n luontodirektiivin suojelemalle lajille tai lajiryhmälle. Elinympäristöjen silmämääräinen soveltuvuus arvioitiin liito-oravalle, lepakoille, saukolle, viitasammakolle ja kirjoverkkoperhoselle. Luonnonsuojelulain 49 § suojelee luontodirektiivin IV -liitteen lajit seuraavalla määritelmällä: EU:n luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty. Lajin suotuisan suojelutason saavuttaminen ja säilyttäminen voi vaatia muitakin toimia, esim. sopivien liikkumisympäristöjen säilyttämistä. Nisäkkäistä mukana ovat liito-orava, saukko sekä lepakot, sammakkoeläimistä viitasammakko ja hyönteisistä kirjoverkkoperhonen.

Maastokäynneillä tehtyjen havaintojen perusteella on arvioitu, mitkä alueet soveltuvat ko. lajeille. Tähän selvitykseen ei sisällynyt varsinaisia lajikartoituksia. Mikäli lajeista tehtiin selvitysalueelta havaintoja, ne ilmoitetaan kunkin lajin kohdalla erikseen. Lisäksi löydökset kerrotaan myös elinympäristökuvioiden kuvauksissa.

Tarkkojen lisääntymis- ja levähdyspaikoiksi soveltuvien alueiden löytyminen selvitysalueelta voi vaatia lajikohtaisten selvitysten tekemistä kaavoitushankkeiden edessä. Osalla lajeista elinympäristövaatimukset eivät ole erityisen tiukkoja ja lajit esiintyvät monenlaisissa elinympäristöissä, mikä vaikeuttaa soveltuvuusarvion tekemistä. Lajien yksilöitä voi siis tavata varsinaisen lisääntymis- ja levähdyspaikan ulkopuoleltakin.

4.3 Paikkatiedot

Tämän työn tulosten käsittely on tehty paikkatieto-ohjelmalla MapInfo, versio 12.0. Maastokartoituksen havainnot on siirretty GPS-paikantimilta paikkatieto-ohjelmaan, jossa ne on jatkokäsitelty. Elinympäristörajoituksia on tarkennettu esitiedoista ja niihin on liitetty maastohavaintojen perusteella ominaistietoja, kuten elinympäristöluokka, luontoarvo, lain suojelemat kohteet, soveltuvuusarviointia. Osa tiedoista esitetään elinympäristötaulukossa, joka on raportin liitteessä 1. Tulokset esitetään tämän raportin liitekartoilla.

Sähköiset paikkatiedot on muunnettu toimeksiantajan toivomaan .shp -muotoon. Paikkatietoja säilytetään Kirkkonummen kunnalla ja konsultilla.

4.4 Käytetyt lyhenteet

Raportissa on käytetty seuraavia lyhenteitä:

LsL	luonnonsuojelulaki
LsA	luonnonsuojeluasetus
MeL	metsälaki
MeA	metsäasetus
VesiL	vesilaki
EU-D1	lintudirektiivi
CR	äärimmäisen uhanalainen
EN	erittäin uhanalainen
VU	vaarantunut
NT	silmälläpidettävä
LuTu	Suomen luontotyyppien uhanalaisuus -julkaisu (Raunio ym. 2008)
LAKU	Luonnonympäristön arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle -julkaisu (Uudenmaan liitto 2012)

5 Osa-alueiden yleiskuvaus

Selvitysalueen elinympäristöt on rajattu kuvioittain ja luokiteltu kaikkiaan kymmeneen elinympäristöluokkaan. Elinympäristöluokat sisältävät useita kasvillisuustyyppiä: esimerkiksi luokka kangasmetsät sisältää lehtomaiset ja tuoreet kankaat jne. Elinympäristökuviot eivät aina edusta vain yhtä metsä- tai suotyyppiä, vaan laajempien kuvioiden sisällä on useissa tapauksissa pienipiirteistä vaihtelua.

Luontotyyppi-käsitettä käytettäessä tarkoitetaan tarkempia kasvillisuustyyppiä tai lainsäädännössä tarkemmin määriteltyjä kasvillisuustyyppiä, kuten esim. luonnonsuojelulain luontotyyppi tai vesilain suojelema vesiluontotyyppi.

Selvitysalue on jaettu kahdeksaan osa-alueeseen, jotka ovat pohjoisesta etelään seuraavat: 1) Ingels, 2) Myllykylä, 3) Överby, 4) Storträsk-Lillträsk, 5) Båtvik, 6) Kantvik-Strömsby, 7) Djupström-Lillträsk ja 8) Pippurn. Osa-alueiden jako perustuu selkeisiin kartalla näkyviin rajalinjoihin, kuten teihin, asutukseen tai vesistöihin. Osa-aluejako helpottaa laajan alueen hahmottamista ja raportin jäsentelyä.

Osa-alue	Kokonaisala (ha)	Kartoitettu ala (ha)	Kartoitetun alan osuus (%)
Ingels	409	284	69
Myllykylä	546	235	43
Överby	687	349	51
Storträsk-Lillträsk	370	304	82
Båtvik	416	319	77
Kantvik-Strömsby	474	232	49
Djupström-Lillträsk	614	321	52
Pippurn	356	275	77
Yhteensä	3872	2318	60

Seuraavissa luvuissa kuvaillaan kukin osa-alue yleispiirteisesti sekä tuodaan esiin kyseisen alueen arvokkaimmat luontokohteet sekä mahdolliset merkittävät lajistohavainnot. Lisäksi esitetään taulukkomuotoisesti yhteenveto elinympäristökuvioista. Tässä selvityksessä kartoituksen ulkopuolelle on jätetty laajat viljelyksessä olevat maatalousmaat ja rakennetut alueet joitakin yksittäisiä poikkeuksia lukuun ottamatta. Tarkemmat tiedot osa-alueiden elinympäristökuvioista löytyvät liitetauluista. Arvottamisen perusteet esitetään liitteessä 3.

5.1 Ingels, osa-alue 1 (284 ha)

Ingelsin osa-alue sijoittuu Humaljärven ja Gesterbyn väliin. Lännessä rajana kulkee Volsintie ja idässä selvitysalueen raja. Osa-alue on suurelta osin rakentamaton metsäaluetta. Pientalovaltainen asutus keskittyy osa-alueen länsireunalle Volsintien varteen ja toisaalta etelään uudelle Neidonkallion asuinalueelle. Myös Humaljärven ranta-alueella on vakituista pientaloasutusta sekä loma-asutusta. Osa-alueen keski-osa muodostaakin rakentamattomana noin 100 hehtaarin laajuisen yhtenäisen metsäalueen.

Alueella on jonkin verran virkistyskäyttöä, joka keskittyy erityisesti alueen eteläosiin, jossa on valaistu kuntorata. Muualla liikkuminen tapahtuu pääosin vanhoja metsä-

teitä pitkin, joiden kautta pääseekin kulkemaan alueella mukavan lenkin välillä metsäpoluille poiketen. Selkeintä maaston kuluminen on kuntoradan lähistöllä sekä Jungfrusbergetin kallioalueella. Muualla kulumista ei juuri esiinny.

Pinnanmuodoiltaan alue on vaihtelevaa, mutta korkeuserot eivät ole suuria. Selkeitä jyrkäniteitä esiintyy eteläosassa Neidonkallion alueella, jolla Jungfrusbergetin länsi- ja pohjoisrinteet ovat varsin jyrkät. Myös Humaljärveen laskevat rinteet ovat paikoin jyrkkiä. Alueella ei ole suurempia vesistöjä, sillä Humaljärvi ei sisälly selvitysalueeseen. Ojiksi suoristetut purot virtaavat kaakkoon ja laskevat lopulta Jolkbynjokeen. Osa ojista laskee länteen tai lounaaseen Kvarnbynjokeen.

Ingelsin alueella kallioperä on lähellä maanpintaa, joten suuri alueesta on luokiteltu kallioksi. Vallitseva maalaji on savi. Moreenia ja hiekkamoreenia esiintyy myös jonkin verran. Hiesua ja hietaa on vain muutamassa paikassa. Alueen kallioperä on hapanta graniittia ja dioriittia. (Helsingin seudun Geotieto 2013a ja b)

Ingelsin osa-alueesta yli puolet kuuluu kangasmetsien elinympäristöluokkaan. Metsät ovat pääosin havupuuvaltaisia nuorehkoja tai varttuneita talousmetsiä, joilla ei tällä hetkellä ole erityisen suuria kasvistollisia luontoarvoja. Muita elinympäristötyyppejä on huomattavasti vähemmän. Noin kolmasosa pinta-alasta on nuorta tai vasta uudistettua talousmetsää. Muiden elinympäristöjen osuudet jäävät alle 10 prosenttiin pinta-alasta. Reheviä lehtoja ja korpia esiintyy hyvin vähän.

Osa-alueen arvokkaimmat kohteet ovat Humaljärven ranta-alueella sijaitsevat lehdot. Nämä kolme pähkinäpensaslehtoa (kuviot 1,4 ja 7) on arvoitettu maakunnallisesti arvokkaiksi. Pähkinäpensaslehdot ovat erittäin uhanalainen luontotyyppi ja ne täyttävät myös LAKU-kriteerit. Kuvio 1 kuuluu yksityiseen suojelualueeseen. Paikallisesti erittäin arvokkaiksi on arvioitu kolme kuviota, jotka edustavat erilaisia elinympäristötyyppejä. Kuviolla 32 kasvaa pieni tammimetsikkö, joka kuitenkin lieenee istutusperäinen, eikä siksi täytyä luonnonsuojelulain luontotyyppikriteereitä jalopuumetsästä. Frankbäckin pellon pohjoispuolella on rehevä saniaiskorpi (kuvio 51), jonka läpi virtaa noro. Saniaiskorvet ovat erittäin uhanalaisia luontotyyppiejä. Lisäksi kuviolla kasvaa runsaasti haapaa ja se soveltuu sekä liito-oravan että lepakoiden elinympäristöksi. Kaksi pienvesikohdetta (kuviot 61 ja 62) alueen kaakkoisosasta on myös arvoitettu paikallisesti erittäin arvokkaiksi. Näihin virtavesiin sisältyy sekä luonnontilaisen kaltaisia että melko suoristettuja osuuksia. Osa uomasta on hyvää vauhtia luonnontilaistumassa.

Ingelsin osa-alueella ei ole rajattu arvokokonaisuuksia, mutta alueen keski- ja pohjoisosiin jää yli 100 hehtaarin laajuinen melko rakentamaton metsäalue. Metsien laatu kasvistollisessa mielessä ei ole suuri, mutta näin laaja metsäalue eli luonnon ydinalue on kuitenkin merkittävä mm. hirvieläimille. Tältä luonnon ydinalueelta löytyy monenlaisia elinympäristöjä sekä nuoren metsän kehitysvaiheita, mikä sopii erityisesti hirville sekä linnuista pyylle. Saukosta on alueelta havaintoja Humaljärvestä laskevan Ingelsjoen suulta.

Taulukko 1. Yhteenveto Ingelsin osa-alueen elinympäristöistä.

Elinympäristöluokka	kuviomäärä (kpl)	pinta-ala (ha)
Avoalueet	4	9,1
Kangasmetsät	46	167,1
Lehdot	11	16,6
Suot	11	19,2
Kalliot	7	21,9
Pienvedet	2	2
Hakkuut ja taimikot	13	47

Kuva 3. Kelta- ja valkovuokot kukkivat Humaljärven rannan lehdossa (kuvio 2/1). AL

5.2 Myllykylä, osa-alue 2 (235 ha)

Myllykylän osa-alue rajoittuu idässä Volsintiehen ja lännessä Meiko-Lappträsk -Natura-alueeseen. Selvitysalueen laajimmat peltoaukeat sijoittuvat Humaljärvestä laskevan Ingelsån-joen varrelle osa-alueen pohjoisosassa sekä Kvarnbynjoen varteen eteläosassa. Lisäksi Myllykylän tien varressa on yksi suurempi peltoaukea. Pientalovaltainen asutus on levittäytynyt koko osa-alueelle. Rakennuskanta on vaihtelevaa ja eri-ikäistä, mikä antaa oman leimansa myös alueen luontoon. Yhtenäisemmät metsäalueet sijoittuvat osa-alueen länsiosaan Meikon Natura-alueen kupeeseen. Maastonmuodoiltaan alue on melko tasaista lukuun ottamatta Myllykylän ja Sigurdsin välistä aluetta, jolla on useita kalliomäkiä. Osa-alueen luoteispuolella kohoaa Korsolamsbergenin kallioylänkö, josta vain pieni osa kuuluu selvitysalueeseen.

Myllykylän osa-alueella on melko vähän merkkejä virkistyskäytöstä, mihin voi vaikuttaa Meikon alueen läheisyys. Reitit Meikon suojelualueelle lähtevät Korsolamentien päästä. Alueella on myös useita hevostalleja ja maastokäyntien aikana havaittiin joitakin ratsastuspolkuja. Ilmeisesti liikkuminen ja ratsastaminen tapahtuvat käyttäen olemassa olevia teitä, mikä vähentää maaston kulumista ja uusien polkujen syntymistä.

Osa-alueen merkittävin virtavesi on Humaljärven laskujoki Ingelsån, joka virtaa alueen itäosassa peltojen ja asutuksen keskellä. Alaosastaan joki on nimeltään Kvarnbynjoki. Lännestä Kvarnbynjokeen virtaa Korsobäcken, joka on pääosin suoristettu puro. Korsobäcken kerää vesiä varsin laajalta alueelta, sinne laskee mm. Meiko-järven vedet Meikon laskupuroa pitkin. Korsobäckenissa on aikoinaan ollut mylly Kvarntorpsbergetin itäpuolella, ennen puron yhtymistä Ingelsån-jokeen. Virtavesien hoitoyhdistys on istuttanut Korsobäckeniin ja Meikon laskupuroon taimenta vuosina 2008 – 2013. Yhdistyksen tekemien taimenhavaintojen perusteella istutukset ovat onnistuneet.

Virtavesien ohella osa-alueella on vain vähän vesistöjä: pohjoisessa Humaljärven ja Mustjärven rantavesiä sisältyy alueeseen, mutta muut vaakavedet ovat pieniä pihalammikoita.

Myllykylän osa-alueen maaperä on maalajien osalta poikkeuksellisen monipuolinen. Alueelta löytyy sekä hyvin hienojakoista maa-ainesta, kuten liejusavea, että karkeampia maalajeja, kuten hiekkaa. Myös kokonaan eloperäisiä maalajeja eli turpeita esiintyy. Maaperä on vaikuttanut alueen kasvillisuuteen: esimerkiksi lehdot sijaitsevat pitkälti kohdissa, joissa maa-aines on hienojakoista. Myllykylän kallioperä on hapanta graniittia ja dioriittia. (Helsingin Seudun Geotieto 2013 a ja b)

Myllykylän osa-alueen kartoitetuista elinympäristöistä yli puolet kuuluu kangasmetsien luokkaan. Kangasmetsät vaihtelevat paljon nuorehkoista taimikoista varttuneisiin tai osin jopa vanhoihin metsiin. Varttuneita ja vanhoja metsiä on etenkin Meikon reuna-alueella, jolla osalla kuvioista on vanhan metsän piirteitä.

Osa-alueen merkittävin pürre on lehtojen suuri osuus. Lisäksi lehtokuviot ovat pinta-alaltaan suuria. Lehtojen suurta määrää selittää se, että Myllykylän lehdot ovat ns. sekundäärisiä lehtoja. Nämä lehdot ovat muodostuneet vanhoille viljelys- tai laidunmaille niiden käytön päätyttyä. Todennäköistä on, että lehdoksi kehittyminen on alkanut jo Porkkalan parenteesin aikana ja heti sen jälkeen. Myllykylän sekundäärisille lehdoille tyypillistä on kookas lehtipuusto, joka on iältään 40-60-vuotiasta. Tämän kaltaiset metsät ovat monien lintujen suosiossa. Alueelta tehtiin keväällä havainto erittäin uhanalaisesta valkoselkätikasta, jonka tyypillistä elinympäristöä ovat lehtipuuvaltaiset varttuneet metsät. Sekundääristen lehtojen lajistoon kuuluvat keväisin kukkivat valkovuokkomatot, kosteammilla kohdilla saniaiskasvustot ja suurruohot.

Kuva 4. Valkovuokkomatto Myllykylän sekundäärisessä lehdossa (kuvio 59/2). AL

Kallioita ja erilaisia avoimia alueita on elinympäristöistä yhtä paljon. Avoalueita ovat kaksi entistä hiekanottoaluetta, jotka ovat nyt pääosin avoimia täyttömaita. Lisäksi alueella on vielä avoimia entisiä maatalousmaita. Suurin suoalue on Meikon rajalla sijaitseva Timmermossen, joka sisältyy osittain selvitysalueeseen. Pienvesistä yli puolet kattaa Ingelsån ja Kvarnbynjoen rajaukset. Piholla sijaitsevat lammikot on luokiteltu elinympäristöluokkaan hoidettu pihapiiri. Tuoreita hakkuualoja on Myllykylän alueella huomattavan vähän, vain yhden hehtaarin verran.

Myllykylän alueelta on arvioitu maakunnallisesti arvokkaaksi kaksi kuviota (32 ja 69). Aivan alueen pohjoisreunalla Sigurdsissa sijaitseva pähkinäpensaslehto (kuvio 32) kuuluu osittain yksityiseen suojelualueeseen. Toinen maakunnallisesti arvokas kohde on vanhaa metsää edustava kangasmetsäkuvio Meikon rajalla (kuvio 69). Rajatun kuvion metsä täyttää LAKU-kriteerit sekä metsän laadun, lahopuun määrän että pinta-alan osalta.

Paikallisesti erittäin arvokkaita kohteita on alueella yhteensä 18 kappaletta ja niiden pinta-ala on noin 40 hehtaaria. Tähän arvoluokkaan kuuluu useita eri elinympäristötöyppejä edustavia kuvioita. Pääosa Myllykylän lehdosta kuuluu tähän luokkaan, mm. Myllykyläntien varressa sijaitsevat sekundääriset lehdot (kuviot 53 ja 59). Soita tässä arvoluokassa on kolme kuviota ja niiden pinta-ala on noin 10 hehtaaria. Mukana on sekä ojitettu entinen korpi, jossa on runsaasti lahopuuta (kuvio 72) että kaksi melko luonnontilaista rämettä. Kangasmetsiä on tässä arvoluokassa vain kaksi kuviota (kuviot 38 ja 78). Kvarntorpsbergenin kuviolla 38 kasvaa varttunutta havupuuvältaista sekametsää, joka kokonaisuudessaan soveltuu liito-oravalle. Kuvion pohjoisreunalta löytyi liito-oravan papanoita usealta kuuselta. Kuviolla havaittiin myös hirvilehmä ylivuotisen vasikan kanssa ja tehtyjen jälkihavaintojen perustella mäen yli kulkee hirvieläinreitti. Paikallisesti erittäin arvokas avoalue löytyy Ingelsån varresta Åbackasta. Tämä kuvio 60 on hienoa hakamaata tai metsälaidunta ja sitä mahdollisesti laidunnetaan edelleen. Keväisellä käynnillä kasvilajistoa ei kuitenkaan voitu kartoittaa tarkemmin. Vesistöistä Ingelsån Myllykyläntielle saakka kuuluu

myös tähän luokkaan (kuviot 33 ja 61). Huomionarvoisia pienvesiä ovat Korsobäckenin luonnontilaisempi osa (kuvio 18) sekä Brudbergin kaksi luonnontilaisen kaltaista puroa (kuviot 88 ja 89).

Taulukko 2. Yhteenveto Myllykylän osa-alueen elinympäristöistä

Elinympäristöluokka	kuviomäärä (kpl)	pinta-ala (ha)
Avoalueet	7	20,8
Kangasmetsät	44	132,4
Lehdot	12	30
Suot	6	16,3
Kalliot	10	21,1
Pienvedet	12	10,2
Hoidettu pihapiiri	6	5,1
Hakkuut ja taimikot	1	1,1

5.3 Överby, osa-alue 3 (349 ha)

Överbyn osa-alue sijoittuu Jorvaksentien (kantatie 51) pohjoispuolelle. Pohjoisessa rajana on Meiko-Lapträskin Natura -alue. Lännessä tulee vastaan kunnan raja ja idässä raja kulkee selvitysalueen rajaa myöten. Överbyn osa-alueen asutus on pääasiassa pientalovaltaista haja-asutusta. Itäosassa Ravalsin ja Kuuselan asuinalueet ovat tiivistä rakennettuja. Ravalsin asutuksen lähimetsissä oli havaittavissa virkistyskäytöstä johtuvaa maaston kulumista, mutta muualla ihmisten liikkumisen merkkejä oli vain vähän.

Överbyn alue on pinnanmuodoiltaan melko loivapiirteistä. Korkeimmat yksittäiset kalliomäet ovat Holkkärrshagen, Långbergen ja Stormossenin eteläpuolella oleva kallioalue, joka on osittain louhittu. Överbyn osa-alueella on kaksi suurempaa vesistökohdetta. Kvarnbynjoki idässä ja Bergträskin suorantainen lampi alueen pohjoisrajalla. Kosteikkoluontoa edustavat kaksi laajaa suoaluetta, Bergträskmossen ja Stormossen, joista jälkimmäinen on vesitaloudeltaan varsin luonnontilainen ja pääosin ojitattamaton. Alueella on myös pienempiä soita, mutta nämä ovat ojitusten ja metsätaloustoimien myötä muuttuneet turvekankaiksi. Kangasmetsät ovat pääosin nuorehkoja talousmetsiä ja varttuneita metsiä on vain vähän. Lehtoja alueella on vain vähän ja niistä osa on sekundäärisiä lehtoja. Osa-alueella kulkee useita voimajohtolinjoja, joiden alla on avointa ja puoliavointa elinympäristöä. Näistä avoimista alueista suurin osa on melko karua kallion ja kanervikon luonnehtimaa ympäristöä, jossa siellä täällä kasvaa pilarimaisia katajia. Osa-alueen lounaisosassa voimajohtoaueilla on myös niittyäistä kasvillisuutta (kuvio 133). Maastokäynnillä alueella lenteli useita päiväperhosia mm. sinisüpiä ja hopeatäpliä. Voimajohtoaueat ovat lämpiminä ja usein paahteisina paikkoina merkittäviä elinympäristöjä monille hyönteislajeille.

Kuva 5. Päiväperhoset viihtyvät avoimilla voimajohtoaukeilla (kuvio 133/3). Kuvassa yleinen pursuhopeatäplä. AL

Maaperä Överbyn alueella on selkeästi kaksijakoinen: idässä on laajoja savikkoalueita ja lännessä kallioalueita. Kallioiden reunoilla esiintyy myös hiekkaa ja hiesua. Suot ovat joko rahka- tai saraturvetta. Alueen kallioperässä esiintyy happamia kivilajeja, kuten graniittia, dioriittia ja gneissia. (Helsingin seudun Geotieto 2013 a ja b)

Osa-alueen luontoarvoiltaan merkittävin kohde on pääosin luonnontilainen Stormossenin metsäkeidas. Keidassuon keskiosat (kuviot 93, 94, 101) ovat kokonaan ojittamattomia. Kuvion 93 pohjoisosan reunaosat ovat osin jo umpeutumassa. Keidassuot ovat suoyhdistymiä. Stormossenilla esiintyy mm. isovarpurämettä, nevarämettä ja saranevaa. Reunojen korvet ovat osin muuttuneet ojitusten takia, pienialaisesti esiintyy kangaskorpea (kuviot osa 93, 96 ja 97). Metsäkeitaat ovat LuTu-julkaisun mukaan Suomessa erittäin uhanalaisia. Yli 10 hehtaarin laajuiset keidassuot katsotaan LAKU-kriteeristön mukaan maakunnallisesti arvokkaiksi luonnonympäristöiksi. Toinen maakunnallisesti arvokas kohde on yksityinen suojelualue Kvarnströmsfall, joka käsittää Kvarnbynjoessa olevan kosken ja sen rantapengertä. Suojelualueetta ei tässä selvityksessä ole tarkemmin kartoitettu.

Kuva 6. Stormossenin keidassuolta löytyy myös runsaasti karpaloita (kuvio 94/3). AL

Osa Kvarnbynjoesta on arvotettu paikallisesti erittäin arvokkaaksi luonnontilaisen kaltaisen uomansa vuoksi. Joen yläjuoksulle on Virtavesien hoitoyhdistys istuttanut taimenta vuosina 2008 – 2013. Kuviolta 6 on tehty havainto saukosta. Paikallisesti arvokas on myös osa-alueen pohjoisreunalla sijaitseva pieni suoalue (kuvio 34), jossa on ruohokorpea sekä pieni luonnontilainen noro. Lehdoista paikallisesti arvokkaaksi on katsottu alueen eteläosassa rantaradan ja Jorvaksentien välisellä alueella sijaitseva sekundäärinen lehto (kuvio 73). Lehdon rehevä ruohovartinen kasvillisuus on monipuolista ja lehtipuusto on varttunutta. Osa-alueen länsireunalta löydettiin yhdeltä kuviolta merkkejä liito-oravasta (kuvio 127). Kuviolla on runsaasti haapaa, mutta myös varttunutta kuusipuustoa. Liito-oravan esiintymisen vuoksi kuvio on katsottu paikallisesti erittäin arvokkaaksi.

Taulukko 3. Yhteenveto Överbyn osa-alueen elinympäristöistä

Elinympäristöluokka	kuviomäärä (kpl)	pinta-ala (ha)
Avoalueet	10	29,7
Kangasmetsät	61	156,5
Lehdot	8	13,3
Suot	25	71,8
Kalliot	14	57,6
Pienvedet	10	13,5
Hakkuut ja taimikot	5	6,6

5.4 Storträsk-Lillträsk, osa-alue 4 (304 ha)

Storträsk-Lillträskin osa-alue sijaitsee Jorvaksentien (kantatie 51) eteläpuolella. Etelässä osa-alue rajautuu Kantvikin ja Brissasin tiiviisti rakennettuihin asuinalueisiin. Osa-alue on harvaan asuttua. Storträsketin ja Lillträsketin ranta-alueilla on loma-asutusta ja muualla harvakseltaan omakotitaloja. Näiden pienten järvien lisäksi alueella ei ole mainittavia vesistöjä. Storträsketistä laskee luonnontilaistuva puro etelään. Aluetta luonnehtivat laajat kallioalueet, kuten Korsberget ja Trehörnsråberget.

Alueella on pitkälti kalliota ja kallioselänteiden välissä on savikoita. Jonkin verran esiintyy myös hiekkaa ja hietaa. Suot ovat sara- ja rahkaturvetta. Kallioperässä esiintyy happamia graniitteja ja diorittejä, mutta myös amfiboliittia ja gneissia. (Helsingin seudun Geotieto 2013 a ja b)

Elinympäristöiltään alue on varsin yksipuolinen, sillä kalliot, kalliometsät sekä hakkuut ja taimikot kattavat lähes 60 prosenttia osa-alueen pinta-alasta. Kangasmetsät ovat melko yksipuolisia talousmetsiä. Alueen merkittävimpiä kohteita ovatkin suot, joista Abrasmossen ja Söderkärr ovat luonnontilaisen kaltaisia. Lisäksi osa ojittuista turvekankaiksi muuttuneista korvista sisältää huomattavan runsaasti lahoppua. Kallioalueista etenkin osa-alueen eteläosassa sijaitseva Trehörnsråberget (kuvio 76) on varsin komea kallioalue, jolla sijaitsee pronssikautinen hautaröykkiö. Kasvillisuudeltaan kallioalue on melko tavanomainen.

Kuva 7. Abrasmossen on luonnontilainen suoyhdistymä, jossa on sekä rämettä että nevaa (kuvio 17/4). AL

Osa-alueen luontoarvoiltaan merkittävimmät kohteet ovat Abrasmossen (kuvio 17 ja Söderkärr (kuvio 37), jotka ovat luonnontilaisia tai sen kaltaisia ojittamattomia soita. Nämä suot edustavat LAKU-kriteerien mukaisia maakunnallisesti arvokkaita lyhytkortisia rämeitä ja nevoja. Näiden suokohteiden lisäksi maakunnallisen arvon saa pähkinäpensaslehto (kuvio 42).

Paikallisesti arvokkaaksi on katsottu kuviot, joilta tehtiin maastokäynnin aikana havaintoja liito-oravan esiintymisestä. Nämä kuviot sijoittuvat Lillträskin ja Storträskin

lähelle (kuviot 24, 55 ja 66). Kaikilta näiltä kuvioilta löytyi liito-oravan papanoita yhdeltä tai useammalta puulta. Lisäksi kuvioiden metsissä on liito-oravan suosimia rakennepiirteitä, kuten kookkaita kuusia, haapoja ja muita lehtipuita sekä kolopuita. Paikallisesti arvokkaaksi on katsottu myös Storträskin laskupuro, joka on luonnon-tilaistumassa. Puron varret ovat rehevää lehtoa tai turvekangasta, jossa on paikoin runsaastikin lahoppua. Myös haapaa kasvaa puron varressa runsaasti.

Taulukko 4. Yhteenveto Storträsk-Lillträskin osa-alueen elinympäristöistä

Elinympäristöluokka	kuviomäärä (kpl)	pinta-ala (ha)
Avoalueet	4	14,2
Kangasmetsät	24	61
Lehdöt	9	18,7
Suot	10	26,1
Kalliot	10	91,5
Pienvedet	2	17,48
Hakkuut ja taimikot	23	74,5

5.5 Båtvik, osa-alue 5 (319 ha)

Båtvikin osa-alue sijoittuu Jorvaksentien (kantatie 51) eteläpuolelle. Lännessä alue rajoittuu kunnan rajaan ja etelässä mereen. Idässä raja kulkee sokeritehtaan länsipuolelta pohjoiseen Storträskin laskupuron ja järven länsipuolelta. Båtvikin osa-alue on harvaan asuttua: asutusta on lähinnä Båtvikintien ja Vuohimäentien varrella. Alueella on yksi suurehko teollisuuslaitos: Nordic Aluminium. Båtvikin entisen kartanon yhteydessä on Nokian koulutustiloja.

Maanviljelyssä olevia peltoja on varsin vähän. Vesistöjä on myös niukasti: vain yksi tekojärvi, johon pumpataan vettä Pikkalanjoesta. Suomen Sokeri ottaa tekojärvestä vettä silloin, kun Kvarnbynjoesta ei saa riittävän hyvälaatuaista vettä. Virtavesiä on myös niukasti, ja ne ovat pääosin ojitettuja. Alueen laajin kallioselänne sijaitsee pohjoisosassa. Getbergin komean kalliomäen (kuvio 9) laella sijaitsee pronssikautinen hautaröykkiö. Getbergin ja Brunbergin kallioalueita (kuviot 6, 9) käytetään motocross-harjoitusratana, mikä aiheuttaa alueella maaston kulumista. Vuohimäentien varressa kasvaa suojeltu pilarimainen kataja (kuvio 8).

Båtvikin osa-alueen maaperä on suurelta osin kalliota tai savea. Savikoiden yhteydessä esiintyy myös liejusavea. Karkeampaa maa-ainesta edustavat hieta ja hiekka. Suot ovat rahkaturvetta. Alueen kivilajeja ovat amfiboliitti ja sarvivälkegneissi, joita esiintyy alueen eteläosassa. Lisäksi esiintyy happamia graniitteja, diorittia ja gneissejä. (Helsingin seudun Geotieto 2013 a ja b)

Kuva 8. Getbergin kallio on laeltaan pahoin kulunutta (kuvio 9/5). AL

Bätvikin osa-alueesta reilu kolmasosa on kangasmetsää. Metsien ikä vaihtelee nuorehkoista mänty- ja kuusivaltaisesta talousmetsästä varttuneeseen sekapuustoiseen metsään. Kalliot ja kalliometsät ovat seuraavaksi yleisin elinympäristötyyppi. Laajin kallioalue on Getberg-Brunberg (kuviot 6 ja 9), jossa etenkin Getbergin eteläosa on varsin komeaa ja luonnontilaista. Getbergin länsirinteillä on myös näyttäviä jyrkän-teitä. Osa-alueen suot ovat ojitettuja, mutta osa niistä on varsin reheviä ja siksi merkittäviä vielä ruohoturvekankainakin. Erityisen komea korpi on Bätvikintien länsipuolella sijaitseva Getbergin lehtokorpi (kuvio 29). Lehtokorpi on hiirenporrasisoalvejuurivaltainen ja siellä kasvaa myös kotkansiipeä. Keskellä kulkeva oja on kuivattanut korpea jonkin verran. Suurin suoalue on Stormossen (kuvio 47), joka on ojituksen kuivattamaa rämettä. Alueen lehdot ovat luonteeltaan sekundäärisiä lehtoja, joista laajimmat sijoittuvat Vuohimäentien varteen (kuviot 10 ja 19). Nämä kuviot ovat vastaavia kohteita kuin Myllykylän sekundääriset lehdot. Erityisesti kuvion 19 hakamainen, koivuvaltainen sekundäärinen lehto on säilyttämisen arvoinen.

Bätvikin osa-alueen luonnoltaan arvokkaimmiksi on katsottu Vuohimäentien länsipuolella sijaitsevat sekundääriset lehdot (kuvio 10 ja 19), jotka kuuluvat arvoluokkaan paikallisesti erittäin arvokas. Näiden lehtojen puusto on varttunutta, pääosin koivua, haapaa sekä leppiä. Niiden ruohovartinen kasvillisuus on monipuolista mosaikkia lehto- ja avoalueiden lajistosta. Lehtipuusto ja rehevä aluskasvillisuus luovat sopivan elinympäristön monille eläinlajeille: lehdot sopivat elinympäristöksi niin liito-oravalle kuin lepakoille ja hirvieläimetkin viihtyvät alueella. Getbergin kalliomäki (kuvio 9) on myös arvotettu paikallisesti erittäin arvokkaaksi. Mäen eteläosa on melko luonnontilaista ja siellä on vanhaa puustoa. Myös kallionlaella sijaitseva pronssikaudelta peräisin oleva kiviröykkiö nostaa kuvion arvoa samoin kuin länsireunan jyrkän-teet. Getbergein lehtokorpi (kuvio 29) on arvioitu paikallisesti erittäin arvokkaaksi varttuneen puuston ja rehevän kasvillisuuden vuoksi. Korpi olisi myös mahdollista ennallistaa patoamalla tai tukkimalla oja. Samaan arvoluokkaan on katsottu lisäksi Bätvikin entisen kartanon mailla sijaitseva soraikkoranta (kuvio 66).

Kuva 9. Getbergin saniaiskorpi on aikoinaan ojitettu (kuvio 29/5). AL

Taulukko 5 Yhteenveto Båtvikin osa-alueen elinympäristöistä

Elinympäristöluokka	kuviomäärä (kpl)	pinta-ala (ha)
Avoalueet	4	24,6
Kangasmetsät	21	119,2
Lehdot	7	29,5
Suot	8	42,5
Kalliot	8	57,6
Pienvedet	4	8,4
Vanhat asuinpaikat	1	2,1
Hoidetut alueet	2	1,0
Hakkuut ja taimikot	10	34,1
Merenrannat	2	0,41

5.6 Kantvik-Strömsby, osa-alue 6 (232 ha)

Kantvik-Strömsbyn osa-alueen pohjoisosassa sijaitsee Kantvikin taajama. Osa-alueen itäreuna kulkee Upinniementietä pitkin, josta raja kääntyy kohti rantaviivaa. Lännessä osa-alue rajautuu mereen. Osa-alueella on paljon rakennettua ympäristöä: niin asuintaloja, julkisia rakennuksia kuin teollisuusalueita. Suurimmat teollisuusalueet ovat Nordic Sugarin tehdas osa-alueen luoteisosassa ja sen läheisyydessä sijaitseva pienvenesatama sekä Ojangontien varressa sijaitseva teollisuusalue. Alueella on monin paikoin jälkiä venäläismiehityksestä. Näitä ovat mm. Kasabergetillä sijaitsevat betoniset ammusvarastot ja Strömsbyssä sijaitseva vanha kivetty tienpohja. Kasabergetin ammusvarastot ovat toimineet nuorison oleskelupaikkana ja rakennusten seinät ovat täynnä graffitteja. Alue on myös roskaantunut, sillä graffittien teossa käytetyt suihkepullot on jätetty maastoon.

Käytössä olevaa viljelysmaata on jäljellä vielä Strömsbyssä. Pinnanmuodoiltaan alue on vaihtelevaa, joskin korkeuserot eivät ole suuria. Osa-alueen korkein kalliomäki on Strömsbyssä sijaitseva Kasaberget (kuvio 53), jonka korkein kohta on noin 45 mpy. Vesistöjä alueella on niukasti: ojiksi muutettujen purojen lisäksi vain muutama pieni lammikko. Merenranta on pitkälti rakennettua, vain Strömsbylahti (kuvio 37) on pääosin rakentamaton. Osa-alueen suurin suoalue on Hemviken (kuvio 22), joka

on vanha merenlahti. Vanhojen karttojen mukaan lahdessa on ollut vielä 1800-luvun lopulla avovettä. Nykyisin Hemvikenin läpi on vedetty leveät valtaojat, ja se on kuivunut luhdaksi. Avo- sekä pensasluhdalla kasvaa järviruokoa, harvinaisehkoa nevimarettia sekä pajuja.

Osa-alue on suurelta osin kalliainen. Yleisin maalaji on savi. Sen lisäksi alueella esiintyy myös liejusavea sekä liejua. Karkeampaa maa-ainesta edustavat hiekka sekä hienojakoinen moreeni. Kallioperä muodostuu amfiboliitista ja erilaisista gneisseistä. (Helsingin seudun Geotieto 2013 a ja b)

Kantvik-Strömsbyn kangasmetsät ovat pääosin varttuneita ja aivan nuoria metsiä on vähän. Metsät ovat pääosin talousmetsiä tai virkistysmetsiä. Paikoitellen varttuneissa metsissä on nähtävissä rakenteeltaan monipuolista puustoa. Kangasmetsät ovat alueen pinta-alaltaan suurin elinympäristötyyppi.

Kuva 10. Kasabergetin rinteellä kasvaa vanhapuustoista kangasmetsää (kuvio 54/6).
AL

Osa-alueen lehdot ovat lähes kaikki vanhoille maatalousmaille palautumassa olevia sekundäärisiä lehtoja. Erityisesti näitä on Strömsbyn ympäristössä (kuviot 45, 48, 49, 50). Alue on ollut viljelykäytössä jo keskiajalla, sillä alueelta on löytynyt keskiaikainen kyläpaikka. Asutushistoria ulottuu kuitenkin vieläkin kauemmas menneisyyteen, mistä kertovat Kasabergetin pronssikautiset hautaröykkiöt. Soita osa-alueella on edellä kuvaillun Hemvikenin lisäksi muutamia. Näistä suurin on alueen eteläosassa sijaitseva Stormossen (kuvio 64), joka on vesitaloudeltaan edustava. Maastokäynnin aikana suolta ei löydetty ojaia. Suo muodostuu useasta pienialaisesta suotyypistä, joita ovat mm. sararäme, isovarapuräme, sarakorpi. Pienvesiä on osa-alueelta rajattu vain kolme. Strömsbyn kartanon itäpuolella virtaava puro on uomaltaan luonnontilaistuva (kuvio 27). Kuvion 47 pieni lammikko ja siitä lähtevä noro eivät todennäköisesti ole luontaisesti syntyneitä. Kuvion 69 lammikko saattaa sopia viitasammakolle. Muut osa-alueen vedet ovat ojaia, joita ei ole rajattu.

Maakunnallisesti arvokkaaksi on LAKU-kriteerien perustella luokiteltu Stormossenin suoalue (kuvio 64).

Kantvik-Strömsby osa-alueen luontoarvoltaan merkittävimmät kohteet sijoittuvat Strömsbyhyn Kasabergetin ympäristöön. Paikallisesti erittäin arvokkaaksi on katsottu Kasabergetin kallioalue (kuvio 53) sekä sen koillispuolella sijaitsevat sekundääriset lehdot (kuviot 45, 49 ja 50). Myös Stormossenin eteläpuolella sijaitseva vanhahkoa luonnontilaisen kaltaista metsää edustava kuvio 67 on paikallisesti erittäin arvokas. Kuviolla 28 Strömsbyn kartanon yhteydessä sijaitseva puistometsä on arvokas siellä kasvavien jalojen lehtipuiden vuoksi, vaikka metsikkö onkin istutusperäinen. Kuviot 36 ja 55 edustavat reheviä tervaleppävaltaisia saniaislehtoja ja -luhtia. Kuviolla 62 tehtiin maastokäynnin yhteydessä havainto liito-oravan esiintymisestä, kun usean haavan ja yhden kuusen alta löytyi eläimen jättämiä ulostepapanoita. Kuviolla on runsaasti kookkaita haapoja ja ainakin yksi kolopuu havaittiin. Kuvion läpi on vedetty siirtoviemäriin, jonka vuoksi on kaadettu puustoa, myös haapoja.

Taulukko 6. Yhteenveto Kantvik-Strömsby osa-alueen elinympäristöistä

Elinympäristöluokka	kuviomäärä (kpl)	pinta-ala (ha)
Avoalueet	7	13,5
Kangasmetsät	24	99,6
Lehdot	13	23,2
Suot	13	41,2
Kalliot	3	21,2
Pienvedet	3	1,6
Vanhat asuinpaikat	2	7,7
Hakkuut ja taimikot	2	12
Merenrannat	2	6,8

5.7 Djupström-Lillträsk, osa-alue 7 (321 ha)

Djupström-Lillträskin osa-alue sijoittuu Upinniementien itäpuolelle ulottuen eteläisestä Lillträskistä Djupströmiin pohjoisessa. Maasto on etupäässä melko alavaa. Alavien alueiden välissä on kalliopaljastumia ja kallioselännteitä lounais-koillisuuntaisesti. Sepänkannas muodostaa vedenjakajan: Pilvijärven ja Djupströmin alueelta vedet virtaavat pohjoiseen ja Lillträskin alueelta luoteeseen Hemvikeniin. Järvien virtausolosuhteita on saatettu muuttaa ojituksilla jo yli 100 vuotta sitten, kun alueita on raivattu viljelysmaiksi.

Maaperä on kahtiajakoinen: pohjoisosassa vallitsee savialue ja eteläosa on kallioiden sekä niiden välisten hiekka- ja turvepitoisten maiden mosaiikkia. Alueen soiden turve on saraturvetta, lisäksi esiintyy liejusavea ja liejua. Alueen kallioperä on hapan Obbnäsin rapakivigraniittia. (Helsingin seudun Geotieto 2013 a ja b)

Ympärivuotinen omakotitalo-asutus levittäytyy väljästi eri puolille aluetta, kun taas Sepänkankaan uusi asuinalue on tiiviisti rakennettua. Koko osa-alue onkin pienipiirteisesti vaihtelevaa sekä maankäytöltään että topografialtaan.

Yleisin elinympäristötyyppi on kangasmetsät. Ne ovat pääosin metsätalouskäytössä. Vanhoissa kartoissa 1800-luvulta näkyy viljelysalueita Hällnäsin tilan ympäristössä, Sepänkankaan eteläosassa ja Lillträskin pohjoispuolella. Sitten Lillträskin (kuviot 114-115, 128) ja Sepänkankaan ympäristön (kuviot 41, 48-49, 53-56, 59-61, 68-

69, 98) viljelykset ovat ränsistyneet todennäköisesti Porkkala-parenteesin aikana, eikä niitä ole uudelleen kunnostettu. Tästä historiallisesta syystä alueella on runsaasti keski-ikäistä lehtipuustoa, joka elinympäristöltään on muuttumassa avomaisemasta sulkeutuneeksi lehtimetsäksi. Mainitut kuviot on sijoitettu elinympäristöluokaltaan sekä avoalueisiin, lehtoihin että soihin. Entiset viljelysmaat ovat tällä hetkellä pääosin sekundääristä lehtoa ja useimmiten liito-oravalle soveliasta elinympäristöä. Alavat entiset Hemängsbäckenin niityt (53-54) ovat pensoittuneet pajuluhdiksi tai metsäluhdiksi. Ne ovat ilmeisesti ennen pelto-ojituksia ja suoniittykäyttöä olleet reheviä soita.

Pilvijärventien varressa löytyy suurikokoinen lammikoksi muuttunut kivijalka (kuvio 97), joka saattaa olla jäännös parenteesiajan hallista tai varastosta. Loviselundin (kuvio 17) ja Hällnäsin tilat (kuvio 9) on mainittu Kirkkonummen kulttuurihistoriallisessa selvityksessä (Backman 1992). Loviselundin laajassa puutarhassa näyttää sijaitsevan arboretum. Entisaikojen yleisistä niityistä ei ole paljon jäljellä. Kartoituksessa havaittiin monimuotoista niittykasvillisuutta vain kahdesta paikasta, tuoreelta heinäniityltä (kuvio 30) ja hyvin pienialaisesti vanhasta pihapiiristä (kuvio 118). Nämä kuviot on luokiteltu paikallisesti erittäin arvokkaiksi. Hakamainen ja heinävaltainen kumpare (kuvio 93) on samassa luokassa.

Osa-alueella on kaksi järveä ja muutamia suoristettuja virtavesiä. Djupström ja Lillträsk ovat tummavetisiä humuspitoisia järviä. Djupström sijaitsee vain reilun metrin merenpinnan yläpuolella ja näyttää olleen osa Porkkalanniemen pohjoispuolella sijainnutta kapeaa fladaa tai salmea, joka jatkuu Tollsträsketin ja Gillobackaträsketin kautta Sundettiin.

Kuva 11. Lillträskissä on pieni avovesialue rehevällä kasvillisuudella ja laaja neva. SP

Maakunnallisesti arvokkaaksi on luokiteltu Lillträsk-järvi ja sen rantaneva (kuvio 130), joka soveltuu mm. idänkirsikorennolle ja laulujoutsenelle.

Paikallisesti erittäin arvokkaaksi suoksi on luokiteltu Djupströmin kostea rantaluhta (kuvio 7), jossa on hirvieläinten polku sekä Rödselebergetin vieressä sijaitsevat sa-

niaiskorvet (kuviot 43, 52) ja Hemängsbäckenin luhdat (kuvio 53-54). Samaan luokkaan kuuluu myös rämeestä korveksi muuntuva painanne (kuvio 82), hakamainen entisen maatilan ympäristö (kuvio 93), puustoltaan monipuoliset metsät (kuvio 14, 100). Paikallisesti erittäin arvokkaiksi on luokiteltu sekä kosteita saniaisia kasvavia lehtoja (kuviot 5, 7, 25, 41) että tuoreita lehtoja (kuviot 6, 42, 48).

Liito-oravasta tehtiin havaintoja kuviolta 110. Lajia voi esiintyä melko monessa muussakin paikassa, koska haapoja esiintyy alueella laajalti.

Taulukko 7. Yhteenveto Djupström-Lillträsk osa-alueen elinympäristöistä

Elinympäristöluokka	kuviomäärä (kpl)	pinta-ala (ha)
Avoalueet	18	32,1
Kangasmetsät	57	113,4
Lehdot	24	42,6
Suot	15	37,9
Kalliot	11	40,5
Pienvedet	7	28,2
Vanhat asuinpaikat	6	5,6
Hoidetut alueet	6	13,1
Hakkuut ja taimikot	4	7,4

5.8 Pippurn, osa-alue 8 (275 ha)

Pippurnin osa-alue sijoittuu selvitysalueen eteläosaan Upinniementien itäpuolelle Pilvijärveen asti ja etelässä kattaen meren ja Niittylammen välisen alueen. Osa-alueella hallitsee lounaaseen työntyvä pitkänomainen kallioselänne. Topografialtaan alue on tyypillistä rannikkoseutua, pienipiirteisesti vaihtelevaa ja kallioista. Alueen maaperä on niin ohutta, että alue on luokiteltu kallioksi. Kallioperä on Obbnäsin rapakivigraniittia. (Helsingin seudun Geotieto 2013 a ja b).

Pippurnissa on vanhoja huviloita ja muutamia entisiä maatiloja, uudempaa ympäri-vuotista asutusta ja loma-asutusta. Metsätaloutta harjoitetaan ainakin Pilvijärven läheisyydessä ja Valkolammen ympäristössä.

Kuva 12. Pippurnissa on paljon avokallioita ja kitukasvuisia mäntyjä. SP

Osa-alueella vallitseva elinympäristötyyppi on kangasmetsä, josta osa on myös luokiteltavissa kalliometsäksi. Toiseksi yleisin elinympäristötyyppi alueella on kalliot ja kalliomänniköt, joita esiintyy kaikilla kallionlakialueilla. Osa-alue eroaa muista juuri kallioiden runsaudessa. Harvat lehdot keskittyvät Pippurnin kylän asutuksen liepeille. Haapaa kasvava kostea lehtonotko (kuvio 41) on liito-oravalle soveltuva. Lehto kuviolla 29 koostuu lehtisekametsästä, jossa on paljon haapaa, mutta myös vaahteran taimia entisellä pienellä peltolohkolla. Lehto kuviolla 33 on niin ikään vanhaa pihamaata, jolle on kasvanut runsaasti haapaa. Soista esiintyy sekä reheviä korpia että karumpia nevoja ja rämeitä, mutta useimmat ovat melko pienialaisia ja kulttuurivaikutteisia. Valkolammesta kuuluu pohjoisin osa osa-alueeseen ja lisäksi alueella on pienialainen Pilvijärvi. Pippurnin kylällä on aikoinaan kaivettu useita syviä lammikoita vesivarastoiksi pihojen yhteyteen, ainakin yhdessä oli kalaa (kuvio 34). Hoidetuiksi alueiksi on rajattu useita sellaisia kiinteistöjen ympäristöjä, joita ei tarkemmin kartoitettu, mutta jotka ovat kasvillisuudeltaan melko luontaisia.

Maakunnallisesti arvokkaaksi on arvioitu kaksi kuviota. Valkolammen (kuvio 58) rannoilla on tavanomaista kangasmetsää ja asutusta, mutta valtaosa järven rannoista on rakentamatonta (75% rantaviivasta rakentamatonta) ja siksi järvi täyttää LAKU-kriteerit. Sarainen ruoho- ja heinäkorpi kuviolla 9 täyttää LAKU:n kriteerit yli kahden hehtaarin kokoisesta korvesta.

Paikallisesti erittäin arvokkaiksi on arvioitu seuraavat kuviot: suojeltu metsä ja lehtomainen puronotko (kuvio 4), luonnontilainen puronvarsi ja luhtainen suoyhdistelmätyyppi (kuvio 8), kostea, puustoltaan erirakenteinen ja lahoppurikas puronotko (kuvio 24) ja liito-oravalle soveltuva haaparikas kostea lehto (kuvio 41).

Taulukko 8. Yhteenveto Pippurnin osa-alueen elinympäristöistä

Elinympäristöluokka	kuviomäärä (kpl)	pinta-ala (ha)
Avoalueet	4	9,8
Kangasmetsät	21	113
Lehdot	3	4,3
Suot	9	16,2
Kalliot	8	81,1
Pienvedet	4	18,3
Hoidetut alueet	8	23,8
Hakkuut ja taimikot	2	8,8

6 Kasvillisuuden yleiskuvaus

Kirkkonummi kuuluu hemiboreaaliseen kasvillisuusvyöhykkeeseen. Meren läheisyys vaikuttaa pienilmastoon ainakin rannikkoseudulla, kesät ovat usein sisämaata vähäsateisempia, mutta talvet taas leudompia. Kirkkonummella on paljon alavia viljavia maita, joita on viljelty vuosisatoja. Porkkalaniemellä oli suuri, kaupankäyntiä harjoittava ja lähes kaikki maat omistava luostari jo 1200-luvulla. Neuvostoliiton miehitys 1944 - 1956 on jättänyt jälkensä maisemaan ja luontoon, sillä siitä alkaen moni tila on autioitunut. Viime vuosikymmeninä maisema on muuttunut voimakkaasti, kun entiset avoalueet ja niityt ovat kasvaneet umpeen lehtimetsäksi. Lähes koko selvitysalue on jossain määrin ihmisvaikutuksesta muuttunut: metsää on hoidettu, lehtoja raivattu viljelysmaaksi ja myöhemmin hylätty, metsä- ja niitty laidunnus on loppunut, soita on ojitettu, järviä on laskettu tai säännöstelty, puroja ja jokia on suoristettu, virtavettä juoksetetaan teollisuuden tarpeisiin, lähteitä on muutettu kaivoiksi, hiekkaa ja kiviainesta on louhittu jne. Tästä syystä Kirkkonummen luontoa ei lähtökohtaisesti voi arvottaa pelkän luonnontilaisuuden perusteella. Pitkän asutushistoriansa ansiosta kirkkonummelaista luontoa on syytä tarkastella monipuolisemmin historiallisena jatkumona.

Kuva 13. Puukujanteet ovat osa vanhaa kulttuuriperintöä. AL

Kirkkonummella kasvaa luontaisesti kotimaisia jalopuita, vaikka osa saattaakin olla alun perin istutettujen puiden jälkeläisiä. Muuhun Uusimaahan verrattuna metsävaahtera on yleinen, sitä kasvaa yksittäisinä puina ja taimina laajalti myös metsäympäristöissä. Metsävaahterasta koostuvia luontaisia metsiköitä, jotka yksiselitteisesti täyttäsivät luonnonsuojelulain kriteerit, ei todennäköisesti ole keskustaajaman selvitysalueella. Metsälehmus kasvaa useissa kosteissa paikoissa lähellä puroja tai ojia.

Metsätammi on jalopuista harvinaisin, sitä löytyy melkein vain Strömsbystä ja Humaljärven rannoilta. Lehtosaarnesta tehtiin vain muutama havainto taimista. Rannikon kallioilla kasvaa paljon kitukasvuisia ja todennäköisesti hyvinkin vanhoja mäntyjä. Haapa on moneen lähialueeseen verrattuna runsas umpeen kasvavilla mailla, mikä johtunee alueen lähihistoriasta.

Kuva 14. Metsävaahteraa kasvaa yksittäisinä puina Kirkkonummen metsissä. SP

Selvitysalueen lehdoissa kasvaa muutamia vaateliaampia putkilokasvilajeja. Pähkinäpensas muodostaa melko laajoja pähkinälehtoja Humaljärven ympäristössä, mutta sitä kasvaa muuallakin ainakin yksittäisinä pensaina. Tuoreissa lehdoissa esiintyy parhaimmillaan koiranheisiä, keltavuokkoa ja mustakonnanmarjaa. Näitä yleisempiä lajeja ovat valkovuokko, sinivuokko, kielo, jänönsalaatti ja kivikkoalvejuuri. Kosteissa lehdoissa esiintyy harvinaisesti lehtopalsami, kotkansiipi ja mukulaleinikki, yleisemmin isoalvejuurta, mesiangervoa ja nokkosta.

Tuoreet niityt ovat lähes kadonneet alueelta, joko ne ovat viljelyksessä tai kasvaneet umpeen pensaista ja lehtipuustosta. Parhaiden niittyjen arvokkaaseen lajistoon kuuluvat keltamatara, ketoneilikka, mäkikaura, pukinjuuri, tuoksusimake ja päivänkakkara. Kielo, ahomansikka ja kellot ovat melko yleisiä ja ne säilyvät jonkin aikaa varjossa lehtipuuston kasvettua niitylle.

Suoympäristöt selvitysalueella ovat enimmäkseen rämeitä, joilla kasvaa suopursua, juolukkaa ja variksenmarjaa. Rämeillä esiintyy karpaloa ja harvinaisesti lakkaa. Korvet on pääosin ojitettu turvekankaiksi, mutta luonnontilaisen kaltaisissa korvissa kasvaa muun muassa isoalvejuurta, vehkaa, keltakurjenmiekkää, yleisesti myös terttualpia ja rentukkaa. Hemvikenin luhdassa kasvaa nevaimarretta, joka on lähialueella harvinaisin. Pikkuvelholehti ja mesimarja ovat niin ikään harvinaisia, niitä havaittiin mm. tihkupintaissa kosteassa lehdossa Djupströmin läheltä. Harvinaisen etelänalvejuuri havaittiin Pippurnista.

Maininnan arvoisia muita lajeja ovat kuivilla kankailla kasvava sianpuolukka ja niitykasvi käenkukka. Kämmeköistä havaittiin maariankämmekkää korvissa ja valkolehdokkia rehevimmissä metsäympäristöissä. Koko maassa harvinaistunut soikkokaksikko havaittiin yhdestä kohteesta, Bätvikintien varren sekundäärisestä lehdosta.

Haitallisista vieraslajeista tehtiin runsaasti havaintoja eri puolilla selvitysalueita. Yleisimmät ja laajasti levinneet lajit ovat komealupiini ja terttuselja, joita on jo vaikea torjua. Uudemmissa Suomeen levinneistä vieraslajeista havaittiin jättipalsamia kosteilla rehevillä mailla, japanin/jättitatar ja jättiputkea asutuksen liepeiltä. Nämä lajit ovat vielä torjuttavissa melko pienin kustannuksin, koska selvitysalueella ei ole paljon niiden esiintymiä ja nekin ovat pienialaisia. Kurtturuusua esiintyy niin ikään asutuksen liepeillä.

Kuva 15. Lupiini ja jättiputki ovat hanakasti leviäviä vieraslajeja. AL

Vanhoista kulttuuriperäisistä lajeista tehtiin havaintoja, usein keskeltä metsää, jossa aiemmin on sijainnut asuinpaikka. Esiintymät ovat usein istutettujen koristekasvien jäänteitä tai vanhoja puutarhakarkulaisia. Koristekasvina pidetty marjomaton ukkomansikka esiintyy muutamassa paikassa huviloiden läheisyydessä. Rohtokasvina käytetty ruttojuuri löytyi yhdestä kohteesta. Pitkään paikallaan säilyviä lajeja ovat koristeellinen saksankurjenmiekkä, haitalliseksi arvioitu rohtoraunioyrtti ja myrkyllisyydestään tunnettu kenttätyräkki.

Uhanalaiseksi luokiteltuja kasveja ei tässä kartoituksessa havaittu. Aiempia uhanalaihavaintoja kasveista alueelta ei ole. Syitä näiden puuttumiseen voi etsiä voimakkaasta ihmisvaikutuksesta ja toisaalta hoidettujen perinneympäristöjen puutteesta. Myös kartoituksen laatu voi vaikuttaa puuttuviin havaintoihin. Kartoitus oli yleispiirteinen ja sitä tehtiin myös melko myöhään kasvukaudesta, jolloin kasvit ovat vaikeammin tunnistettavia tai jo lakastuneita. Yksittäisiä kasviyksilöitä olisi voitu havaita hyvällä onnella, koska arvokkaita elinympäristöjä kartoitettiin muita tarkemmin, mutta niitä ei kuitenkaan tutkittu kattavasti.

Kaikkiaan selvitysalueelta kirjattiin 315 putkilokasvitaksonia (liite 2).

7 Luontodirektiivin IV-liitteen lajeille soveltuvat alueet

Tämän selvityksen maastokäyntien yhteydessä on toimeksiannon mukaisesti pyritty arvioimaan selvitysalueen soveltuvuutta viidelle EU:n luontodirektiivin suojelemalle lajille tai lajiryhmälle. Luonnonsuojelulain 49 § suojelee luontodirektiivin IV-liitteen lajit seuraavalla määritelmällä: EU:n luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty. Lajin suotuisan suojelutason saavuttaminen ja säilyttäminen voi vaatia muitakin toimia, esim. sopivien liikkumisympäristöjen säilyttämistä. Nisäkkäistä tässä selvityksessä mukana ovat liito-orava, saukko sekä lepakot, sammakkoeläimistä viitasammakko ja hyönteisistä kirjoverkkoperhonen.

Maastokäynneillä tehtyjen havaintojen perustella on arvioitu, mitkä alueet soveltuvat ko. lajien elinympäristöiksi. Tähän selvitykseen ei sisällynyt varsinaisia lajikartoituksia. Mikäli lajeista tehtiin selvitysalueelta havaintoja, ne ilmoitetaan kunkin lajin kohdalla erikseen. Lisäksi löydöksistä kerrotaan elinympäristökuvioiden kuvauksissa.

Tarkkojen lisääntymis- ja levähdyspaikoiksi soveltuvien alueiden löytyminen selvitysalueelta voi vaatia lajikohtaisten selvitysten tekemistä kaavoitushankkeiden edetessä. Osalla lajeista elinympäristövaatimukset eivät ole erityisen tiukkoja ja lajit esiintyvät monenlaisissa elinympäristöissä, mikä vaikeuttaa soveltuvuusarvion tekemistä ja sen tulkintaa. Lajeja voi siis tavata varsinaisen lisääntymis- ja levähdyspaikan ulkopuoleltakin.

Lajeille soveltuvien elinympäristöjen rajaukset esitetään kartoilla 3 ja 4. Kartalla 3 esitetään liito-oravalle, viitasammakolle ja kirjoverkkoperhoselle soveltuvat alueet ja kartalla 4 saukolle ja lepakoille soveltuvat alueet. Soveltuvuutta on arvioitu elinympäristökuvioittain eli laajalla kuviolla vain osa saattaa olla erityisen soveltuvaa ko. lajille. Rajauksia ei ole tehty tarkemmin suuren työmäärän ja tarkastelun yleispiirteisyden vuoksi.

7.1 Liito-orava

Tässä selvityksessä tarkoituksena oli arvioida liito-oravan elinympäristöksi soveltuvia alueita, mutta maastokäyntien yhteydessä lajista tehtiin myös havaintoja useasta eri metsiköstä. Kartalla 3 on merkitty puut, joiden juurella havaittiin liito-oravan papanoita, ja samalla kartalla näkyvät pisteinä myös aiempien vuosien papanahavainnot. Kaikkiaan liito-orava havaittiin vuoden 2013 maastokäyntien aikana 8 kuviolta. Havaintoja lajista tehtiin viidellä osa-alueella. Pohjoisin havainto tehtiin Myllykylästä Ingelsån-joen eteläpuolelta alueelta, jolta ei ollut aiempia havaintoja. Osa-alueen 3 länsireunalta löydettiin myös papanoita kuviolta, jossa metsätaloussuunnitelmassa on maininta liito-oravasta. Lillträskin ympäristöstä, osa-alueelta 4 on sekä vanhoja että uusia papanahavaintoja. Strömsbyn ympäristöstä oli useita vanhoja havaintoja, mutta tänä vuonna kyseiset elinpiirit eivät näyttäneet olevan asuttuja, tosin niillä ei käyty papanoiden havaitsemisen kannalta parhaana ajankohtana. Strömsbyn eteläpuolelta tehtiin uusi havainto metsästä, jonka läpi oli avattu linja siirtoviemäriä

varten. Osa-alueelta 7 löytyi papanoita vain yhdeltä kuviolta Lillträskin koillispuolelta. Osa osa-alueelta tiedossa olleista esiintymistä on joko osittain tai kokonaan tuhoutunut tai heikentynyt.

Selvitysalueella on arvioitu liito-oravalle soveltuvaksi noin 530 hehtaaria metsää. Tässä mukana olevat metsiköt vaihtelevat jonkin verran laadullisesti. Osa soveltuvista alueista ei käy varsinaiseksi pesimäympäristöksi, vaan ruokailualueeksi tai alueeksi, jota eläin voi helposti käyttää liikkumiseen. Osa alueista voi tulevaisuudessa kehittyä liito-oravan pesimäympäristöiksi, kun puusto järeytyy ja vanhenee.

Kuva 16. Liito-oravan papanat erottuvat keväällä selkeästi keltaisen värinsä johdosta (kuvio 37/2). AL

7.2 Saukko

Saukosta tehtiin havaintoja Ingelsån ja Kvarnbynjoen varrelta useista paikoista. Saukon esiintymisestä Ingelsån, Kvarnbynjoen ja Humaljärven vesistössä on myös aiempia havaintoja (Eloranta 2009). Saukolle soveltuvia elinympäristöjä ovat Ingelsån lisäksi selvitysalueen eteläosan pienet järvet ja pienet virtavedet, jotka soveltuvat sen saalistusalueiksi. Tässä selvityksessä ei saatu tarkempaa tietoa siitä, missä saukon pesä tai pesät sijaitsevat lajin laajalla elinpiirillä. Saukon säilymiselle tärkeää on talvisulien häiriöttömyys ja hyvä vesistöjen ekologinen tila. Saukolle soveltuvaa elinympäristöä on rajattu kaikkiaan hieman yli 100 hehtaaria. Nämä rajaukset ovat vesistöjä, mutta sauikko voi kulkea myös kauempana vesistöstä siirtyessään paikasta toiseen.

7.3 Lepakot

Lepakoille soveltuvien alueiden määrittely on melko vaikeaa, koska lepakot liikkuvat lintujen tavoin lentämällä ja voivat melko helposti siirtyä paikasta toiseen. Ne eivät ole samalla tavalla paikkaan sidottuja kuten linnut eli ne eivät puolusta reviiriä. Eri lepakkolajeilla on erilaiset vaatimukset elinympäristöjen suhteen, joten tässäkin suhteessa soveltuvien alueiden määrittäminen on vaikeaa. Yöeläiminä lepakot voivat

asettua myös pihapiireihin, koska yöaikaan häiriöt ovat vähäisempiä. Lepakot tarvitsevat lisääntymiseensä suojaisten kolon tai muun vastaavan paikan.

Keskustaajaman selvitysalueella lepakoita on mahdollista havaita lähes kaikkialla. Pääosa lajeista kuitenkin välttelee tiheitä istutusmetsiä sekä toisaalta laajoja avoimia alueita, kuten peltoja. Erityisen hyvin lepakot viihtyvät pienillä metsäaukioilla, metsän ja avoimen/puoliavoimen alueen rajapinnassa, vesistöjen sekä vanhemman asutuksen läheisyydessä. Lepakoille soveltuviksi arvioituilla alueilla on näitä ominaisuuksia vaihtelevasti. Kaikkiaan lepakoille soveltuvaksi on rajattu 525 hehtaaria. Lisäksi alueella on joitakin vanhoja rakennuksia, jotka sopivat lepakoiden päiväpiiloiksi. Myös talvehtimiseen mahdollisesti soveltuvia kohteita, kuten esim. bunkkereita havaittiin alueelta. Talvella 2014 tarkastettiin selvitysalueelta kolme bunkkeria, näistä yhdestä löytyi talvehtiva pohjanlepakko.

Kuva 17. Vanhat bunkkeriluolastot voivat soveltua lepakoiden talvipiiloiksi. AL

7.4 Viitasammakko

Viitasammakon lisääntymisestä ei tehty havaintoja osittain siksi, että selvitys tehtiin havainnoinnin kannalta osin huonona vuoden- tai vuorokauden aikana. Toukokuun maastokäynnillä havaittiin sammakonkutua useista paikoista. Viitasammakon kutu painuu veden alle, toisin kuin tavallisen sammakon kutulautat. Tässä selvityksessä lammikoissa ei ole kahlailtu, eikä viitasammakon kudun esiintymistä näin ollen ole voitu varmentaa. Selvityksen tarkoituksena oli osoittaa lajille soveltuvat kohteet.

Alueella on useita erikokoisia vesistöjä sekä kosteikkoalueita, jotka saattavat soveltua viitasammakon elinympäristöksi. Soveltuvia elinympäristöjä on rajattu noin 150 hehtaaria. Arvioinnissa on pyritty huomioimaan ensisijaisesti reheväkasvustoiset vesistöt, joita viitasammakko suosii. Kaikkia lammikoita ei välttämättä ole havaittu kuivan kesän takia.

7.5 Kirjoverkkoperhonen

Maastokäynneillä ei tehty havaintoja kirjoverkkoperhosesta. Toukan pääasiallista ravintokasvia kangasmaitikkaa havaittiin monin paikoin sekä kangasmetsistä että kalliometsistä. Lajin elinympäristövaatimukset ovat löyhät, se voi munia pajuun ja koi-vuun tai moneen muuhunkin kasviin. Lajia voi tavata monenlaisilta reunavyöhykkeiltä kuten teiden varsilta, metsän reunoilta ja etelään viettäviltä kallioilta. Kirjoverkkoperhosen elinympäristöksi soveltuvat alueet on rajattu toukan ja aikuisen perhosen suosimien elinympäristöjen perusteella. Rajaukset ovat melko laajoja kartoituksen yleispiirteisyyden vuoksi. Soveltuviksi alueiksi on rajattu sekä melko avoimia metsäteiden ja hakkuiden reunoja, voimajohtoaukeita sekä niittyjä, mutta myös kallioita ja laajempia metsäalueita. Kallioista soveltuvaa on yleensä vain etelä-länsirinne, mutta elinympäristörajaus käsittää koko kalliokumpareen. Kaikkiaan kirjoverkkoperhoselle soveltuvia elinympäristöjä on rajattu hieman yli 160 hehtaaria.

Kuva 18. Viitasammakkoa voi tavata monenlaisista pienvesistöistä (12/2). AL

Kuva 19. Yleisenä monenlaisissa kangas- ja kalliometsissä kasvava kangasmaitikka on yksi kirjoverkkoperhosen toukan ravintokasveista. AL

8 Tulokset

8.1 Elinympäristöjen pinta-alat arvoluokittain

Keskustaajaman selvitysalueelta on rajattu kaikkiaan 100 hehtaaria maakunnallisesti arvokkaita elinympäristöjä (taulukko 9). Kriteereinä on käytetty LAKU-kriteerejä eli Uudenmaan liiton laatimia kriteerejä luonnonympäristöjen arvottamiseen. Maakunnalliseen arvoon vaikuttaa sen luonnontila ja elinympäristön rakenne, havaittu lajisto (mm. liito-orava) ja soveltuvuusarvio suojelluille direktiivilajeille (LsL 49 §). Kohteet sijoittuvat 23 kuviolle. Kohteiden sijainti ja rajausta esitetään kartalla 2.

Paikallisesti erittäin arvokkaaksi alueeksi on arvioitu 174 hehtaaria. Paikallisesti arvokkaaksi eli tavanomaisesta hieman parempaan suuntaan poikkeavaksi on arvioitu 855 hehtaaria. Tavanomaisia eli joitakin luontoarvoja sisältäviä alueita on noin puolet kartoitetusta alasta. Tavanomaisten alueiden pinta-ala olisi suurempi, jos pellot olisi sisällytetty rajauksiin.

Taulukko 9. Eri luontoarvoluokkiin kuuluvien alueiden pinta-alat hehtaareina. Pinta-ala on pyöristetty lähimpään tasalukuun.

Luontoarvo					
Osa-alue	Maakunnallisesti arvokas	Paikallisesti erittäin arvokas	Paikallisesti arvokas	Joitakin luontoarvoja	Yhteensä
1	2	5	118	159	284
2	15	43	116	61	235
3	34	10	134	170	349
4	9	20	86	188	304
5	0	28	100	192	319
6	8	27	77	120	232
7	16	30	118	157	321
8	16	11	106	141	275
Yhteensä	100	174	855	1188	2318

8.2 Lain suojelemat kohteet ja muut erityiset arvokohteet

Lainsäädäntö suojelee joitakin luontotyyppisiä, kuten pähkinäpensaslehtoja, lähteitä ja kitukasvuisia kalliolänsköjä. Suojellut luontotyypit ovat selvitysalueella määrällisesti harvinaisia ja usein pienialaisia. Havaituista lain suojelemista kohteista suurin osa kuuluu metsälain piiriin kattaen 249 hehtaaria (taulukko 10). Näistä kuvioista suuri osa on kallioita, joista ei erikseen ole rajattu lain suojelemaa aluetta, vaan useimmiten merkintä on annettu koko laajalle kalliokuviolle. Luonnonsuojelulain ja vesilain suojelemia luontotyyppisiä on vain 13 hehtaarin alalla. Päätökset luonnonsuojelulain mukaisista luontotyyppialueista tekee ELY-keskus, tämä selvitys on siksi vain suuntaa antava.

Kuva 20. Pohjavesivaikutteisella tihkupinnalla kasvaa paljon saniaisia, mm. komeaa kotkansiipeä. Tihkupinta on metsälain tarkoittama erityisen tärkeä elinympäristö. SP

Elinympäristöjä on tarkasteltu myös uhanalaisten luontotyyppien ja vapaaehtoisen METSO-suojeluohjelman kriteerien kautta. METSO-ohjelman kriteerit mahdollisesti täytettäviä kohteita löytyi yhteensä 225 hehtaaria (taulukko 10). Tämän yleispiirteisen kartoituksen tarkkuus ei vastaa varsinaista METSO-kartoitusta, jossa määritellään metsätyyppi, luonnontila, lahoppuun määrä ja METSO-ohjelman arvoluokka. Suomen uhanalaiset luontotyypit -julkaisun luontotyyppiluettelo on toinen työväline, jolla voidaan määritellä arvokkaat luontotyyppialueet. Uhanalaisten luontotyyppien alueiksi arvioitiin 262 hehtaaria. Uhanalaisia ovat mm. pienten savimaiden joet ja purot, lehdot, metsäkeitaat ja korvet sekä niityt. Kangasmetsien uhanalaisuutta ei ole arvioitu, koska puuston iästä on liian puutteelliset tiedot.

Taulukko 10. Selvitysalueen arvokkaiden luontotyyppien pinta-alat sekä osuudet kartoitetusta pinta-alasta.

	ha	%-osuus
Luonnonsuojelulain luontotyypit	6	0,3
Metsälain erityisen tärkeät elinympäristöt	249	11
Vesilain vesiluontotyyppit	7	0,3
METSO -ohjelmaan soveltuvat kohteet	225	10
Uhanalaiset luontotyypit	262	11

8.3 Soveltuvuusarviointi

Tämän selvityksen yhteydessä arvioitiin elinympäristöjen soveltuvuutta viidelle luontodirektiivin lajille/lajiryhmälle. Soveltuvuusarviointi ei vastaa varsinaista lajikartoitusta. Näistä viidestä lajista/lakiryhmästä suoria esiintymishavaintoja tehtiin liito-oravasta ja saukosta.

Liito-oravalle ja lepakoille soveltuvia elinympäristöjä on arvioitu olevan reilut 500 hehtaaria, mikä on 23 % kartoitetusta alasta. Nämä lajit liikkuvat suhteellisen laajasti

ja käyttävät erilaisia elinympäristöjä, mistä syystä soveltuvia alueita on runsaasti. Saukko ja viitasammakko esiintyvät rajatuilla elinympäristötyypeillä; ne ovat pitkälti sidottuja vesiympäristöön. Tästä johtuen näille lajeille soveltuvia elinympäristöjä on alle 10 % kartoitetusta pinta-alasta. Kirjoverkkoperhonen liittyy metsien reuna-vyöhykkeisiin ja lämpimiin avoalueisiin. Kirjoverkkoperhosen soveltuvuusarviointi oli lajeista haastavin, koska selvityksen elinympäristöjen kuviorajaukset eivät vastaa lajin vaatimuksia, eikä uusia kuvioita lajille piirretty. Soveltuvat alueet ovat siten todellisuudessa esitettyjä kuvioita pienempiä.

Taulukko 11. Selvitysalueen soveltuvuus viidelle luontodirektiivin liitteen IV lajille/lajiryhmälle: soveltuvien kuvioiden pinta-alat sekä osuudet kartoitetusta pinta-alasta.

	ha	%-osuus
Liito-orava	530	23
Lepakot	525	23
Saukko	109	5
Viitasammakko	149	6
Kirjoverkkoperhonen	166	7

Kuva 21. Haapa on alueella yleinen, se on kasvanut monelle entiselle niitylle ja pellolle ja muodostaa nyt metsänreunan. Haavikot ovat tärkeitä liito-oravalle. SP

9 Arvokokonaisuudet

Arvokokonaisuudet on muodostettu luontoarvoltaan merkittävimmistä kuvioista ja niitä ympäröivistä alueista, jotka yhdessä muodostavat arvokkaan luontokokonaisuuden. Usein arvokokonaisuuden ytimen muodostaa maakunnallisesti arvokas tai paikallisesti erittäin arvokas elinympäristökuvio, jonka ympäriltä on rajattu mukaan aluetta sisällyttäen arvokokonaisuuteen myös vähemmän luontoarvoja sisältäviä elinympäristöjä. Rajauksissa on huomioitu elinympäristötyyppien lisäksi soveltuvuus eri eliölajeille sekä mahdolliset lajihavainnot. Tavoitteena on ollut rajata laajoja luonnon ydinalueita osaksi ekologista verkostoa, joka mahdollistaa luonnon monimuotoisuuden säilymisen.

Selvitysalueelta on rajattu kaikkiaan kahdeksan arvokokonaisuutta. Ingelsin osa-alueelta arvokokonaisuutta ei ole rajattu ja Pilvijärven osa-alueella on kaksi rajausta. Muilla osa-alueilla arvokokonaisuuksia on yksi. Rajattujen arvokokonaisuuksien yhteispinta-ala on 411 hehtaaria, mikä on hieman alle 20 prosenttia kartoitetusta pinta-alasta. Arvokokonaisuuksien pinta-alat vaihtelevat 20 hehtaarista 80 hehtaariin.

Arvokokonaisuuksien rajaukset esitetään kartalla 2.

Myllykylän osa-alueelta on rajattu yksi arvokokonaisuus, joka sijoittuu osa-alueen keskivaiheille (83 ha). Arvokokonaisuudessa ovat mukana arvokkaat sekundääriset lehdot Myllykyläntien molemmin puolin (kuviot 59,53), Timmermossenin suoalueet (kuviot 72, 73) sekä niiden reunojen varttuneet ja vanhat metsät (kuviot 69, 74, 75). Myllykyläntien pohjoispuolelta on kokonaisuudessa mukana Kvarntorpbergenin kangasmetsä (kuvio 38) ja sekundäärinen lehto (kuvio 37), jossa havaittiin merkkejä liito-oravasta sekä Åbackan hakamaa/metsälaidun (kuvio 60). Alue on huomioitu myös maakuntakaavaa varten tehdyssä selvityksessä (Uudenmaan liitto 2011). Arvokokonaisuus liittyy kiinteästi Meiko-Lapträskin Natura-alueeseen.

Överbyn osa-alueella on Stormossenin ympärille muodostettu arvokokonaisuus (67 ha), johon sisältyvät varsinaisen metsäkeitaan (kuviot 92, 93, 94, 97, 98, 99, 101, 110) lisäksi sitä reunustavat heikompilaatuiset korvet sekä ympäröiviä kangasmetsiä. Arvokokonaisuus muodostaa näin rajattuna riittävän kokoisen yhtenäisen alueen, joka toimii luonnon ydinalueena ekologisen verkoston osana. Lisäksi suota ympäröivät kangasmetsät toimivat suojavöhykkeenä.

Storträsk-Lillträskin osa-alueelta on rajattu arvokokonaisuus, joka sijoittuu maakunnallisesti arvokkaiden suoalueiden (kuviot 17, 37) ympäristöön (59 ha). Mukaan on otettu paikallisesti arvokkaaksi luokiteltuja runsaslahopuustoisia korpia (kuviot 12 ja 31). Lisäksi rajaukseen kuuluvat Lillträskin itäpuolisen liito-oravaesiintymän alue (kuvio 24), joka on lehtoa. Arvokkaiden kuvioiden lisäksi rajauksessa on myös luontoarvoltaan tavanomaista metsää.

Båtvikin osa-alueen ainoa arvokokonaisuus on muodostettu paikallisesti erittäin arvokkaiksi luokiteltujen kuvioiden ympärille (69 ha). Näitä ovat kuviolla 10 ja 19 sijaitsevat runsaslajiset lehtipuuvalliset sekundääriset lehdot sekä Getbergin jylhä kalliomäki hautaröykkiöineen (kuvio 9). Arvokokonaisuuteen sisältyviä paikallisesti arvokkaita kuvioita on otettu mukaan niiden runsaan lehtipuuston sekä rehevän aluskasvillisuuden vuoksi. Nämä alueet soveltuvat mm. liito-oravalle ja lepakoille. Myös hirvieläimistä tehtiin arvokokonaisuuden alueelta useita näköhavaintoja jälkien ja jätösten lisäksi.

Kantvik-Strömsbyn osa-alueelta on rajattu yksi arvokokonaisuus Strömsbystä Kasabergetin ympäristöstä (34 ha). Alueelta on vanhoja liito-oravahavaintoja ja alueen lehtimetsät soveltuvat hyvin lajin elinympäristöksi. Kasabergetin alarinteilla on kuusivaltaista sekametsää (kuvio 54), joka myös soveltuu liito-oravalle. Arvokokonaisuuden lehtoalueet (kuviot 45, 49, 50) ovat myös kasvillisuudeltaan merkittäviä ja kuviolla 50 kasvaa myös pähkinäpensaita. Lehtoalueelta tehtiin myös havaintoja hirvieläimistä, jotka ilmeisesti käyttävät lehtipuuvallista metsää kulkureittinään. Kasaberget (kuvio 53) on korkea, vanhapuustoinen kalliomäki, jonka laella on pronssikautinen hautaröykkiö.

Djupström-Lillträskin osa-alueen pohjoisosassa Djupströmin kaakkoisrannalla on kunnan omistama luonnonsuojelualue, jonka läheisyydessä on arvokkaita elinympäristöjä. Näistä muodostetun arvokokonaisuuden pinta-ala on 55 hehtaaria. Djupströmiin virtaava Hemängsbäckenin puro luhtaisine ympäristöineen soveltuu useille suojelluille lajeille, kuten viitasammakolle, saukolle ja lepakoille. Järven eteläranta on monipuolinen: siinä esiintyy tavanomaista monimuotoisempi kangasmetsä (kuvio 14) ja rinteessä on tihkupintaa ilmentävää kasvillisuutta, joka vaihettuu alavaksi rantametsäksi (kuvio 5). Tältä arvokokonaisuudelta havaittiin myös melko runsaasti sekä kauriiden että hirvien jälkiä. Toinen arvokokonaisuus (24 ha) on muodostettu Lillträskin suolammesta (kuvio 130) ja sitä ympäröivistä metsäluhdistista (kuvio 131), liito-oravalle soveltuvista korvista ja sekametsistä sekä autiotilan lepakoille soveltuvasta ympäristöstä (kuvio 134). Lillträsk muodostaa erämaisen ympäristön melko laajan nevan ansiosta. Vesikasvillisuus osoittaa järven melko reheväksi ja se soveltuu idänkirsikorennolle, jonka lisääntymispaikat on tiukasti suojeltu (LsL 49 §). Lillträskin virtausolosuhteita on todennäköisesti aikoinaan muutettu ojitusten myötä.

Kuva 22. Hemängsbäckenin puro virtaa vehmaan laakson lävitse Djupströmiin, josta on muodostettu arvokokonaisuus. SP

Pippurnin osa-alueelta on rajattu yksi arvokokonaisuus (21 ha), johon sisältyy alueen eteläosassa sijaitseva Valkolampi ranta-alueineen (kuviot 43, 53, 58). Tämän järven rannat ovat suurelta osin rakentamattomia, minkä johdosta se täyttää maakunnallisesti arvokkaan kohteen vaatimukset LAKU -kriteerien mukaan. Kokonaisuuden rajaus ulottuu osin selvitysalueen ulkopuolelle.

10 Johtopäätökset

10.1 Yhteenveto

Tämä luontoselvitys on tehty alueelta, joka ulottuu Humaljärven etelärannalta Kantvikiin ja Upinniemen varuskunta-alueen rajalle saakka. Selvitykseen on sisällytetty kaikkiaan reilut 2300 hehtaaria erilaisia elinympäristöalueita. Rakennettuja alueita sekä käytössä olevia pelto- tai laidunalueita ei pääsääntöisesti ole kartoitettu. Selvitysalue on jaettu yhteensä 8 osa-alueeseen lähinnä maantieteellisillä perusteilla selvitysraportin luettavuuden parantamiseksi. Osa-alueiden elinympäristöt on rajattu kartalle paikkatiedoksi. Paikkatietoaineistosta on luotu kaikki selvitysalueen kuviot sisältävä taulukko, josta selviävät kunkin kuvion elinympäristötyyppi, luontoarvo sekä mahdolliset lisätiedot (liite 1). Koko selvitysalueelta on rajattu kaikkiaan lähes 750 kuviota.

Kullekin kuviolle on määritelty luontoarvo sen elinympäristön sekä mahdollisten lajihavaintojen ja lajien elinympäristöiksi soveltuvuuden perustella. Arvotuksen perusteet esitetään liitteessä 3. Arvokkaimmista elinympäristökohteista on muodostettu arvokokonaisuuksia liittämällä yhteen useita elinympäristökohteita ja niitä ympäröivää aluetta. Laajempien kokonaisuuksien säilyttäminen turvaa luonnon monimuotoisuutta paremmin kuin saman pinta-alan jakaminen useisiin pieniin pirstaleisiin. Arvokokonaisuudet tarjoavat elinympäristöjä monipuoliselle lajistolle ja luovat edellytyksiä lajiston säilymiselle ollen näin keskeisiä ekologisen verkoston osia. Arvokokonaisuuksien yhteispinta-ala on hiukan yli 400 hehtaaria. Ekologisesta verkostosta kerrotaan tarkemmin erillisessä selvitysraportissa (Luontotieto Keiron 2014).

Selvitysalue on laaja kokonaisuus, jolla on runsaasti erilaisia elinympäristöjä. Kaikkiaan elinympäristöt on jaettu kymmeneen eri tyyppiin. Selvästi yleisin elinympäristötyyppi selvitysalueella on erilaiset kangasmetsät, joita on noin 40 prosenttia. Seuraavaksi tulevat kalliot ja kalliometsät, joita on vajaat 20 prosenttia sekä suot reilulla 10 prosentilla pinta-alasta. Maakunnallisesti ja paikallisesti erittäin arvokkaita elinympäristöjä on yhteensä vajaat 300 hehtaaria.

Kuva 23. Entisille pelloille on kasvanut noin 30-40 vuotta vanha lehtipuusto. Tässä Lill-träskin laskuojan varrelta entinen suopelto tai niitty. SP

Kirkkonummen luonnon monimuotoisuutta selittää alueen kulttuurihistoria, johon kuuluu sekä pitkä asutushistoria että Suomen oloissa poikkeuksellinen Neuvostoliiton miehitysaika 1944 -1956, ns. Porkkalan parenteesi. Luonnontilaisia elinympäristöjä ei alueella juurikaan ole, mutta kulttuurivaikutuksen vähennyttä mm. monet entiset pellot ja niityt ovat palautumassa takaisin lehdoiksi tai reheviksi soiksi, joista ne aikoinaan on raivattu. Selvitysalueella on vielä useita melko laajojakin jokseenkin rakentamattomia metsäalueita, mitkä osaltaan vaikuttavat alueen runsaaseen hirvieläinkantaan. Sekä hirvistä että erilaisista kauriista tehtiin maastotöiden aikana useita näköhavaintoja, minkä lisäksi havaittiin paljon niiden jälkiä ja jätöksiä.

Selvityksessä arvioitiin myös elinympäristöjen soveltuvuutta viidelle EU:n luontodirektiivin IV-litteen lajille/lajiryhmälle. Näistä lajeista liito-oravasta ja saukosta tehtiin maastokäyntien aikana myös havaintoja, vaikka lajeja ei kartoitettu tarkasti niille soveltuvien maastotyömenetelmin. Liito-oravalle soveltuvia metsiköitä on runsaasti ja todennäköisesti alueelta olisi löydettävissä enemmän lajin elinpiirejä tarkemmalla ja oikein ajoitetulla kartoituksella. Saukko näyttää viihtyvän ainakin talvisin Ingelsån ja Kvarnbynjoen vesistössä. Muista lajeista (lepakot, viitasammakko ja kirjoverkkoperhonen) ei tehty suoria havaintoja maastokäyntien aikana, koska havainnointi vaatisi toisenlaisia kartoitusmenetelmiä. Myös näille lajeille soveltuvia elinympäristöjä löytyi selvitysalueelta.

10.2 Suositukset

- Ensisijaisesti suosittelemme säilyttämään arvokokonaisuudet toimivina ekologisen verkoston lajoina ydinalueina tai niiden osina ilman rakentamista tai suuria maankäyttömuutoksia.
- Suosittelemme yksittäisistä elinympäristökuvioista maakunnallisesti ja paikallisesti erittäin arvokkaiden kohteiden säilyttämistä rakentamattomina. Maankäyttöä suosittelemme suunnittelemaan niin, että kohteille jää suojavyöhyke eikä ympäröivä toiminta muuta niiden ominaispiirteitä heikentävästi.

- Maakunnallisesti ja paikallisesti erittäin arvokkailla kohteilla ei tule tehdä toimenpiteitä, jotka heikentävät olennaisesti niiden luontoarvoja.
- Pinta-alaltaan laajempien kokonaisuuksien säilyttäminen on ekologisesti parempi vaihtoehto kuin saman pinta-alan jakaminen useisiin pieniin pirstaleisiin, jotka eivät yksinään pysty ylläpitämään lajistoa. Tämä hyödyttää terveiden eläinkantojen ylläpitoa, jolloin esim. tuholaiseläimet eivät pääse runsastumaan.
- Paikallisesti arvokkaat kohteet suosittelemme huomioimaan mahdollisuuksien mukaan. Nämä rikastuttavat lähiympäristöä tarjoten ihmisille mm. lähivirkistysmahdollisuuksia, hulevesien hallintaa ja ekosysteemipalveluita sen lisäksi että ne toimivat monen lajin elinympäristönä.
- Arvokokonaisuuksien, maakunnallisesti ja paikallisesti erittäin arvokkaiden alueiden/kuvioiden välillä suosittelemme säilyttämään toimivat, ensisijaisesti metsäiset ekologiset yhteydet. Yhteyksiä tarkastellaan tarkemmin erillisessä ekologisesta verkostoa käsittelevässä raportissa.
- Suosittelemme huomioimaan valuma-alueet ja vesistöt hulevesien hallinnassa ja jättämään vesistöjen varsille puustoiset suojavyöhykkeet, jotka toimivat myös ekologisina yhteyksinä.

Kuva 24. Hylätyt vanhat rakennukset voivat toimia lepakoiden päiväpiiloina tai lisääntymisyhdyskuntina, jotka ovat laissa suojeltuja. Siksi ne on syytä tarkistaa ennen purkua. SP

10.3 Lisäselvitystarpeet

- Tämä selvitys on riittävä yleiskaavatason suunnitteluun ja asemakaavan suunnitteluun tietyin varauksin. Tähän selvitykseen sisältynyt elinympäristöjen soveltuvuusarvio viidelle lajille/lajiryhmälle ei vielä ole riittävä lajiselvitykseksi, mutta se antaa viitteitä siitä, missä lajeja voi esiintyä. Soveltuvuusarviointia käytettäessä tulee muistaa sen lähtökohdat ja yleispiirteisyys. Tarkasteltuja lajeja voi esiintyä alueilla, joita ei tässä ole arvioitu soveltuviksi ja toisaalta, sovel-

tuviksi tulkituilla alueilla ei välttämättä esiinny ko. lajia. Tarkemmassa suunnittelussa voi siksi olla tarpeen tehdä lajistonselvityksiä, jossa rajaukset perustetaan lajikartoituksen menetelmillä tehtyihin havaintoihin.

- Suosittelemme tarkemman liito-oravakartoituksen tekemistä ainakin asemakaavoitettavilta alueilta. Nyt teimme havaintoja uusista paikoista, toisaalta vanhat esiintymät eivät aina olleet asuttuja, mutta kartoitusajankohta ei aina ollut paras mahdollinen. Tämä selvitys ei ole riittävä liito-oravan esiintymien yksityiskohtaiseen rajaamiseen esim. asemakaavan tarpeisiin.
- Selvitysalueella on lepakoille soveltuvia päiväpiilo- ja pesimäpaikkoja sekä mahdollisia talvehtimispaikkoja. Suosittelemme lepakoiden kartoittamista selvitysalueella erillisellä lajisteluksella, mikäli soveltuville alueille kohdistuu muutospaineita tai taloja on tarkoitus purkaa. Lisäksi soveltuvia alueita on todennäköisesti jäänyt rajaamatta, mikä tulee suunnittelussa huomioida.
- Alueella saattaa esiintyä myös muita tiukasti suojeltuja lajeja (LsL 49 §). Tällaisia lajeja voi löytyä esimerkiksi sudenkorennoista.
- Asemakaavoitettavilta alueilta suosittelemme lintulaskentojen tekemistä, erityisesti arvokokonaisuuksien osalta. Moniin muihin lajeihin verrattuna nopeasti kartoitettava linnusto ilmentää hyvin elinympäristöjen laatua. Linnuston avulla annetulle luontoarvolle voidaan saada vankempi peruste tai peruste sen muuttamiselle.

11 Lähteet

- Backman, S. 1992: Kirkkonummen rakennuskulttuuri ja kulttuurimaisema. Byggnadskultur och kulturlandskap i Kyrkslätt. – Kirkkonummen kunta. 250 s.
- Eurola, S., Huttunen, A. & Kukko-oja, K. 1995: Suokasvillisuusopas. Oulanka Reports 14, 1995. Oulanka Biological Station, University of Oulu, Oulu. 85 s.
- Faunatica Oy 2011: Kirkkonummen Kantvikin Länsi-Hemvikin alueen luontoselvitykset vuonna 2010 – väliraportti. – Kirkkonummen kunta.
- Helsingin seudun GeoTIETO 2013a: Maaperäkartta. – Geologian tutkimuskeskus 2013. Viitattu 25.2.2013. Luettavissa URL: <http://geomaps2.gtk.fi/geotieto/> → karttataso maaperäkartta, läpinäkyvä.
- Helsingin seudun GeoTIETO 2013b: Kallioperäkartta. – Geologian tutkimuskeskus 2013. Viitattu 25.2.2013. Luettavissa URL: <http://geomaps2.gtk.fi/geotieto/> → karttataso kallioperäkartta, vektori
- Hotanen, J-P., Nousiainen, H., Mäkipää, R., Reinikainen, A. & Tonteri, T. 2008: Metsätyypit – opas kasvupaikkojen luokitteluun. – Metsäkustannus Oy. 192 s.
- Laine, J. & Vasander, H. 2008: Suotyypit ja niiden tunnistaminen. –Metsäkustannus Oy. 110 s.
- Maanmittauslaitos 2013a: Maanmittauslaitoksen historiallinen kartta-aineisto. Pitäjänkartasto, Senaatin kartasto ja Venäläiset topografiakartat. Viitattu 20.10.2013. Luettavissa sähköisinä Arkistolaitoksen digiarkistosta URL: <http://digi.narc.fi>.
- Maanmittauslaitos 2013b: Paikkatietoikkuna. Maanmittauslaitoksen paikkatietoporttaali. Käytetty useita karttatasoja. Viitattu: 20.10.2013. Luettavissa URL: <http://www.paikkatietoikkuna.fi> -> karttaikkuna.
- Meriluoto, M. & Soininen, T. 2002: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. – Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio. 192 s.
- METSOn valintaperustetyöryhmä 2008: METSO-ohjelman luonnontieteelliset valintaperusteet. Suomen Ympäristö 26/2008. – Ympäristöministeriö. 75 s.
- Puromies, M. 2000: Sepänkangas I luontoselvitys. – Kirkkonummen kunta. 1 s + 2 liitesivua. Julkaisematon.
- Puromies, M. 2003: Sepänkangas II asemakaava. – Kirkkonummen kunta. 4 s. + 1 liites. Julkaisematon.
- Puromies, M. 2013: Laajat metsä- ja kosteikkoalueet sekä hirvien pääkulkureitit. Yleispiirteittäinen tarkastelu. PDF-tiedosto. M. Puromies 17.1.2013. Julkaisematon.
- Ramboll 2009: Överby, Kirkkonummi maa-ainesottoalueen luontoselvitys. – Oy Göran Hagelberg Ab. 13 s.
- Ramboll 2010: Kantvikin liito-oravaselvitys keväällä 2010. – Helsingin kaupunki. 12 s. + 1 liites.
- Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 685 s.

- Raunio, A., Schulman, A. ja Kontula, T. (toim.). 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2. 264 + 572 s.
- Silvast. P. 1991: Porkkala 1944-1956, Neuvostoliiton merisotilaallinen tukikohta, tutkimusraportti. – Sotamuseo, tutkimusraportti 1/1991. 109 s.
- Suomen Ympäristökeskus 2013: Ympäristöhallinnon Eliölajit –tietojärjestelmä 20.2.2013. Excell –taulukko.
- Suunnittelukeskus 2005: Strömsbyn yleissuunnitelman ja asemakaavan luonto- ja maisemaselvitys. – Helsingin kaupungin liikuntavirasto. 31 s. + 5 liitettä.
- Uudenmaan liitto 2011: Uudenmaan maakuntakaavan uudistaminen: Taajamatoimintoihin liittyvä luontoselvitys 2011.
- Uudenmaan liitto 2012a: Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemalle (LAKU). Loppuraportti. – Uudenmaan liiton julkaisuja E 119 – 2012, Helsinki. 54 s.
- Ympäristötutkimus Oy Metsätähti 2004: Sepänkangas 3 – asemakaava-alueen luontoinventointi. Kirkkonummen kunta. 8 s.

Tiedonannot:

- Maaret Eloranta Kirkkonummen kulttuuritoimenjohtaja, saukkohavainnot vuodelta 2009, excell-tiedosto.
- Sähköpostiviesti Keijo Savolta Merja Puromiehelle 28.11.2011, jossa tutkijoiden kommentteja Stormossenin metsäkeitaasta.

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
1	1	pähkinäpensasto, reumat kuivahkoa lehtoa, kumpareen lakiosassa kalliota ja tuoreen kankaan kasvillisuutta, valkovuokko ja kiolo runsas	liittyy viereiseen suojelualueeseen, maastossa suojelualue sisältää myös tämän kuvion	3	4	0,4	1	3	0	0	2
2	1	tervaleppäluhta (VU) ja rantalehto	suuria haapoja ja tervaleppiä, lahoppua. Mesiangervo, kurjenmiekkä, punakoiso, vuohenputki, kastikkaa	4	2	2,5	0	0	0	0	1
3	1	nätisti harvennettu järeä mäntykangas, vanhoja honkia, koivua ja muutamia jalopuita, MT/OMT	virkestysalue, huvilan kivijalka, ruovikkoranta	2	2	1,9	0	0	0	0	0
4	1	pähkinäpensaslehto tod.näk yli 20 kpl, tammia, vaahteraa, HeOT?, runsaasti järeää keloutunutta lahomaapuuta	sinivuokko, metsäalvejuuri, ahomansikka, istukkakääpä, pähkinäpensaslehdot (LAKU)	3	4	0,8	1	3	0	1	2
5	1	harvennettu tuore kangas, puusto varttunutta kuusta ja mäntyä		2	1	4,5	0	0	0	0	0
6	1	tuore kangas, kallioisuutta, mahdollisesti laidunnushistoria, vanhoja mäntyjä, keroksellista puustoa	yksittäisiä pähkinäpensaita ja vaahteroita, haapoja, MT/OMT	2	2	2,7	0	0	0	0	0
7	1	pähkinäpensaslehto, runsaasti suuria yli 2 metrisiä pähkinäpensaita, kivikkoisuutta	HeOT tai OMaT, valkovuokko, käenkaali, jänönsalaatti, kivikkoalvejuuri, kiolo, mustakonnanmarja, lahoppua, pähkinälehdot (LAKU)	3	4	0,9	1	3	0	1	2
8	1	tuore/kosteaa saniaisvaltainen rantalehto, puusto lehtipuuvaltainen tervaleppä ja koivut valtalajiena	hiirenporras, kivikkoalvejuuri, nokkonen, vuohenputki, mesiangervo	3	3	1,6	0	3	0	1	1
9	1	tuore kangas, varttunut kuusikko, mökkien varressa pihtoja	pohjoisosassa jyrkänteen alla haapoja	2	2	3,3	0	0	0	0	0
10	1	hakkuu		9	1	2,5	0	0	0	0	0
11	1	varttunut sekametsä, sisältää rannat ja tonttien pihat, paikoin havupuuvaltaista ja paikoin enemmän lehtipuita	pähkinäpensaita esiintyy etenkin mökkien ympäristössä	2	2	5,2	0	0	0	0	0
12	1	MT sekametsää, kivinen maa.		2	2	5,3	0	0	0	0	0
13	1	talouskuusimetsää, tiheä, istutettu		2	1	2,0	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
14	1	hakkuu		9	1	1,9	0	0	0	0	0
15	1	Kivikkoinen jyrkänne, suuria lohkarkeitä. Sekapuustossa mäntyä, kuusta, pihlajaa, koivua, haapaa.	Kallio-imarre	2	1	0,6	0	0	0	0	0
16	1	taimettunut hakkuu		9	1	2,1	0	0	0	0	0
17	1	luonnontilainen puro-uoma, VeL kohde, etelässä tiheä kuusikko ja pengertä, pohjoisessa heinäinen pihamaa	purosammalia Mnium, Plagiomnium	6	2	0,3	0	1	1	0	0
18	1	MT sekametsää, talouskäytössä ja nuorehkoa tai keski-ikäistä puustoa, mänty, kuusi, koivu. kivinen maa		2	1	5,8	0	0	0	0	0
19	1	järeä haavikko lohkarkeikossa. Haavoissa haavankääpää, todennäköisesti koloja. Lännessä kuusivaltainen sekametsä. OMT?		2	2	0,8	0	0	0	0	0
20	1	nuori tiheä lehtipuusto kasvanut avohakkuulle/niitylle. Kuusentaimia seassa. Muutamia ylispuita jätetty. Ehkä OMT.		2	1	2,9	0	0	0	0	0
21	1	nuori lehtipuuvaltainen sekametsä, metsittynyt laakso nyt lehtomainen, kivinen maa, lohkarkeikkoa.	Pähkinäpensaita, metsälehmusta	3	1	2,7	0	0	0	0	0
22	1	tuoretta kangasta, MT, talousmetsä, nuori mäntymetsä		2	1	2,6	0	0	0	0	0
23	1	Keski-ikäinen tasaikäinen mäntytaloudsmetsä, MT/VT, kivinen. Ojitettu rämekorpi nyt muuttumaa.		2	1	6,1	0	0	0	0	0
24	1	Valoisa rinnekivikko kasvaa koivua, kuusta ja mäntyä. Sammaloitunut mustikkatyyppi		2	2	2,4	0	0	0	0	0
25	1	Nuorehkoa koivikkoo, MT?		2	1	2,0	0	0	0	0	0
26	1	Metsittyvä, entinen hiekkakuoppa, pieni lammikko vesi tummansameaa		1	1	0,3	0	0	0	0	0
27	1	mäntytaimikko		2	1	2,0	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
28	1	Kookas männikkö itäkumpareella. Alavalla maalla soistuva painanne tiheä nuorta kuusikkoa, länsikumpareella istutusmännikkö		2	2	2,3	0	0	0	0	0
29	1	talousmetsämännikkö, tieheä, noin 20 v		2	1	2,8	0	0	0	0	0
30	1	hakkuu-alue		9	1	7,2	0	0	0	0	0
31	1	Syvät ojat kuivattaneet ruohokorven ruohoturvekankaaksi. Suuria kuusia, koivuja, tervaleppää ja muutama haapa. Käenkaali, hiirenporras, alvejuuria.		4	2	1,9	0	0	0	0	0
32	1	Nuori istutettu tammimetsikkö, tammia n 40 kpl, mutta ehkä juuri alle 20 kpl yli 20 cm läpimitta. Kuiva lehto tai OMT? Kielo, puolukka, sormisara, mustikka, heiniä.		3	3	0,1	0	0	0	0	0
33	1	Tuore avohakkuu ojitetussa korvessa.		9	1	2,4	0	0	0	0	0
34	1	avokalliota ja kalliometsää, koillisosassa myös tuoretta kangasta, kalliota karuja	kalliot poronjäkäla-metsälauhatyyppiä, pieniä mäkitervakkokasvustoja ja tuoksusimaketta kalliometsässä kangasmaitikkaa	5	2	1,6	0	0	0	0	0
35	1	avokalliota ja kalliometsää, kalliota karuja	kalliot poronjäkäla-metsälauhatyyppiä	5	2	3,3	0	0	0	0	0
36	1	talousmetsä männikkö, keskellä pieni mäenkumpare		2	1	2,4	0	0	0	0	0
37	1	varttunut kuusi/mäntyvaltainen kangasmetsä harjanteella, kivisyttä	kuviolla havaittiin hirvi syksyllä 2012	2	2	3,8	0	0	0	0	0
38	1	hakkuu-alue		9	1	3,6	0	0	0	0	0
39	1	kulttuurivaikutusta, koillisosassa haapoja, pähkinää, vaahteraa, osa kuviosta lähinnä tuoretta lehtoa/sekudääri lehtoa	outoja vesikuoppia, pohjoisreunassa bunkkeri, joka suurelta osin maan alla	3	2	1,8	0	3	0	1	1
40	1	mäntytaimikko n. 10 v, seassa myös lehtipuuta		2	1	6,6	0	0	0	0	0
41	1	kallio ja kalliometsä, vanhoja mäntyjä, heinä- ja poronjäkäla valtainen, jonkin verran lahoppua		5	2	1,2	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
42	1	varttunutta talousmetsää, havupuuvaltaista, tasaikäistä		2	1	4,7	0	0	0	0	0
43	1	pieni suo, keskiosassa avointa saravaltaista nevakasvillisutta (saraneva VU), allikoita, reunoilla rämettä	kuvion keskellä aita tontin rajaa myöten	4	2	0,3	0	5	0	0	1
44	1	hakkuu, jossa kuusen taimia ja lehtipuuvesaikkoo		9	1	11,4	0	0	0	0	0
45	1	nuori talousmetsä, istutettu männyille, puusto noin 20 v		2	1	1,4	0	0	0	0	0
46	1	kuusitaimikko, osa ehkä vanhaa peltoa tms?		9	1	1,0	0	0	0	0	0
47	1	talousmetsäkuusikko, istutettu, tiheä, valtaosa itäosassa luonnontilaisempi uomaltaan	turvekangas, ravinteisuus taso vastaa lehtomaista kangasta	2	2	12,5	0	0	0	0	0
48	1	kalliometsä, varttunutta havupuuvaltaista kangas- ja kalliometsää, osin avokalliota	luoteisreunalla havainto pyystä	2	2	4,0	0	0	0	0	0
49	1	talousmetsämännikkö, taimikko, seassa myös koivua		2	1	0,9	0	0	0	0	0
50	1	ojitettu räme, reunakorvet hakattu, männyn taimia, tupasvillaa, kanervaa, leveät ojat		4	1	4,4	0	0	0	0	0
51	1	saniais(lehto)korpi, puustoa harvennettu tai kaatunut ja rungot viety pois, puro tai noro, runsaasti saniaisia	pellon reunassa haapaa, soveltuu liito-oravalle	4	3	1,3	0	2	0	1	2
52	1	taloumetsä, mäntyä, istutettua	kallioalueen reunassa isoja siirtolohkareita	2	1	5,6	0	0	0	0	0
53	1	talousmetsä, kuusi, istutettu		2	1	2,7	0	0	0	0	0
54	1	varttunutta sekametsää, harvennettu		2	2	2,9	0	0	0	0	0
55	1	kalliometsä, vanhoja mäntyjä, keloja, muinaisrantakivikko, polku ja kulumista		5	2	6,1	0	0	0	0	0
56	1	talousmetsämännikkö, kapea suikale kangasta selvitysalueen rajalla		2	1	1,0	0	0	0	0	0
57	1	hakkuualue, jossa kasvaa osittain nuorta koivua ja kuusta, toisaalla mäntytaimikkoo, myös ulkolaisia puulajeja	pitkäneulaista mäntyä, lehtikuusta	2	1	13,2	0	0	0	0	0
58	1	todennäköisesti kostalle niitylle kehittymässä oleva metsä, koivu, kuusi, kenttäkerros heinävaltainen, syvät ojat		3	1	3,1	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METS	LUTU
59	1	varttunutta talousmetsä kangasta, havupuuvältaista, tuoretta kangasta		2	2	8,6	0	0	0	0	0
60	1	talousmetsä kuusikko, tiheä, ojien varsilla haapoja, vähintään lehtomainen kangas		2	1	1,9	0	0	0	0	0
61	1	"Frankinoja/puro", kahden peltoalueen välillä kulkeva puro, jossa on luonnotilaisempia kohtia, puron alaosa kulkee talousmetsäkuusikossa, uoma luonnotilaisen kaltainen mutta ympäristön laatu heikko	rajattu myös reunametsää mukaan, erityisen hieno länsiosasta, luontotyyppi havumetsävyöhykkeen (kangasmaiden) purot (VU)	6	3	1,7	0	1	1	1	1
62	1	talousmetsäkuusikko, istutettu, tiheä, ojitettu, ollut aikoinaan niittyä		4	1	2,0	0	0	0	0	0
63	1	talousmetsäkuusikko, tieheä, istutettu, ojitettu, vanhaa kostea pohjaista niittyä		4	1	2,0	0	0	0	0	0
64	1	hakkuualue		9	1	1,9	0	0	0	0	0
65	1	osittain pihapiiriä, kuusivältaista kangasmetsää	Huom! Kuviolla ei ole käyty	2	1	1,1	0	0	0	0	0
66	1	hakkuuta jolla jätöpuina mäntyjä ja koivuja, alla lehtipuuesakkoa		2	1	8,6	0	0	0	0	0
67	1	talousmetsämännikkö		2	1	1,6	0	0	0	0	0
68	1	hakkuualue		9	1	8,2	0	0	0	0	0
69	1	hakkuualue, lehtipuuvaltainen		9	1	1,7	0	0	0	0	0
70	1	hakkuualue, jolle jätetty haapoja ja koivua, ojan varressa kasvaa harmaaleppää, ja pohjoispuolella myös joitakin kookkaita kuusia	soveltuu liito-oravan ruokailuun ja liikkumiseen	2	2	1,0	0	0	0	0	0
71	1	hakkuualue, jolla kasvaa nuorta kuusta ja koivua, jätöpuina suuria koivuja ja haapoja		9	1	1,5	0	0	0	0	0
72	1	varttunutta kangasmetsää, kookas kerroksellinen puusto, lähinnä mänty ja kuusi, jonkin verran lahoppuuta	länsiosassa tehty joskus harvennusta	2	2	4,4	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
73	1	puron tai noron varressa korpikasvillisuutta, tervaleppiä, puustoa joskus harvennettu, alikasvoskuusikkoa	lahopuuta jonkin verran, lätäköitä	4	2	0,7	0	0	0	0	0
74	1	talousmetsäkuusikko, istutettu, tiheä, ojan reunassa lehtipuustoa harmaaleppää ja haapoja, kuusten alla ei aluskasvillisuutta, lehtomainen kangas?	kuviolta 110 laskee pieni noro pohjoiseen, ojan varressa pyy	2	1	2,0	0	0	0	0	0
75	1	talousmetsäkuusikko, istutettu, tiheä, eläinten polkuja		2	1	3,1	0	0	0	0	0
76	1	haapametsikö, todennäköisesti vanha asuinpaikka, sekundääristä lehtoa	liito-oravalle soveltuva puusto	3	2	0,2	0	0	0	0	0
77	1	tuorekangas, vanhempi puusto, vanhoja mäntyjä		2	2	0,7	0	0	0	0	0
78	1	varttunutta kangasmetsää, pieni korpilaikku muutamorakennuksen pohjoispuolella	kaksi valkohäntäkaurista	2	2	1,5	0	0	0	0	0
79	1	kuusivaltainen korpi, jonkin verran lahopuuta, allikoita, mahdollisesti tihkupintaa, saniaisia, osin turvekangasta, pienialaisesti saniaiskorpea (EN)		4	2	0,9	0	0	0	0	2
80	1	entistä peltoaluetta, nyt kasvaa haapoja ja pajuja, länsireunalla myös nuorta kuusta, palautumassa lehdoksi	puusto vielä melko nuorta, sukcession alkuvaihe	3	2	2,8	0	0	0	0	0
81	1	voimajohtoaukea		1	1	4,2	0	0	0	0	0
82	1	hakkuualue		9	1	2,4	0	0	0	0	0
83	1	talousmetsäkuusikko, tieheään istutettu, ollut ehkä niittyä tms alkujaan ehkä korpi (turvekangas)	ojitettu	4	2	2,8	0	0	0	0	0
84	1	pellon reunuspuusto, varttunutta, paikoin runsaasti lahopuuta, keskivaiheilla jokin kuoppa		2	2	0,8	0	0	0	0	0
85	1	harvahkoa lehtipuuvältaista metsää, ylispuina koivuja, jonkin verran kuusta ja mäntyä		2	2	8,0	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
86	1	harvapuustoista kalliometsää asutuksen takana, pohjoisrinteellä kuusipuustoa, jyrkänteet avautuvat voimajohtoaukealle	paikoin myös nuorta puustoa, polkuja	5	2	4,6	0	0	0	0	0
87	1	hieno kalliometsä ja kallioalue, muinasrantakivikko kallion lakiosassa, melko jyrkät rinteet, hyvät näköalat	puustoa mäntyä, jonkin verran keloja, kulumista	5	2	5,1	0	5	0	0	0
88	1	pensoittunutta entistä peltoa		1	1	2,5	0	0	0	0	0
89	1	tuoretta kangasta, kuusivaltaista, eteläosassa myös mäntyä, kuntopolku eteläosassa, harvennettu		2	2	5,9	0	5	0	0	0
90	1	pellon ja metsän reunassa pieni suolaikku, allikoita, pensaikon ympäröimä nevalaikku		4	2	0,3	0	0	0	0	0
91	1	kuusivaltaista lehtomaista kangasta ja lehtoa, järeä varttunut puusto, sähkölinjan varressa vaahteraa kasvava lehtolaikku	mhs 78	3	2	2,3	0	0	0	0	1
92	1	mäntyvaltaista kalliometsää		2	2	0,9	0	0	0	0	0
93	1	puoliavointa entistä peltoa		1	1	2,1	0	0	0	0	0
1	2	sekapuustoinen rinne, tien varressa runsaasti haapaa, lähinnä MT/OMT		2	2	0,7	0	0	0	0	0
2	2	tieheä tm kuusikko, OMT, mutta aluskasvillisuus hyvin niukkaa	mhs kuvio 238	2	1	3,6	0	0	0	0	0
3	2	harvaa vanhempaa koivikkoa kasvava kuvio, aluskasvillisuus melko rehevä, mm. hiirenporras	mhs 239	2	1	0,7	0	0	0	0	0
4	2	entistä peltoa, kasvaa lehtipuuta koivua, haapaa ja leppiä, rehevä aluskasvillisuus, suurruohoja		2	2	1,8	0	0	0	0	0
5	2	kangasmetsää, kuusivaltaista		2	2	1,4	0	0	0	0	0
6	2	kuvion N-osassa tulee vedenottamon lammikosta lähteävä oja, jonka pohjalla ruostetta, paljon saniaisia, lehtipuusto, lähinnä saniaislehtoa	mhs kuvio 241 osittain	3	2	0,3	0	0	0	0	1

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
7	2	luonnontilaisen kaltainen puro-uoma, putous, yläosa ojaa, purokivillä ja kallioseinämällä sammallajistoa	Havumetsävyöhykkeen turvemaiden latvapurot - luontotyyppi (VU)	6	2	0,3	0	1	0	0	1
8	2	pieni lampi, mahdollisesti kaivettu		6	2	0,1	0	0	0	0	0
9	2	nuorta mäntytalousmetsää		2	1	0,2	0	0	0	0	0
10	2	avokallio ja kalliometsä, komea jyrkäne		5	2	4,7	0	5	0	0	0
11	2	maantäyttöalue ja hiekkakuoppa, luonnontilaltaan muuttunutta	merkitys hyönteisille, lupiinia ja muita suuria ruohoja, jättiputkea	1	1	4,4	0	0	0	0	0
12	2	soran tai murskeenottoalueelle syntynyt lammikko, sulamis- ja sadevesien kertymisallas, mutta mahdollisesti myös pohjavettä, vesikasvillisuutta	keväällä runsaasti sammakonkutua, soveltuu myös viitasammakolle	6	2	0,2	0	0	0	0	0
13	2	vedenottamon piha-alue, aidattu, avoin lammikko		8	1	0,3	0	0	0	0	0
14	2	puoliavointa entistä peltoa/niittyä, kasvamassa umpeen		1	1	1,0	0	0	0	0	0
15	2	istutuskuusikko ojan varressa, OMT, myös vaahteraa		2	1	0,4	0	0	0	0	0
16	2	lehtipuuvaltainen sekava kuvio, lähinnä lehtomaista kangasta, mahdollisesti ollut laitumena tms.	17.5.2013 tehdyllä käynnillä kuviolla havaittiin ruokaileva valkoselkätikka (EN)	2	2	3,6	0	0	0	0	0
17	2	puronvarsilehto, runsaasti vaahteraa, saniaislehtoa, itäosa pellolle syntynyttä palautumassa olevaa lehtoa	vaahteraa todennäköisesti riittävästi luontotyyppiä - vaahteran luontaisuus kyseenalaista	3	3	0,9	0	3	0	1	1
18	2	Korsobäckenin luonnontilaisen kaltainen uoman osuus, syvä, jyrkkäreunainen laakso, reunoilla rehevää lehtomaista/lehto kasvillisuutta	piha-alueet tulevat aivan törmälle asti. Luontotyyppi havumetsävyöhykkeen (turvemaiden) purot (VU), edustavuus kohtalainen	6	2	0,4	0	1	0	1	1
19	2	sekapuustoinen rinne, reunoilla jonkin verran lehtipuustoa		2	2	0,7	0	0	0	0	0
20	2	pienen kesämökin pihapiiri, jossa runsaasti vaahteraa, pieni noro rinteessä mökin itäpuolella		8	2	1,1	0	0	0	0	0
21	2	pensoittunutta entistä peltoa, pajukkoa ja yksittäisiä nuoria koivuja		1	1	1,1	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METS	LUTU
23	2	lehtipuuvaltaista entistä viljelymaata/laidunta, nuorehko koivupuusto		2	2	1,4	0	0	0	0	0
24	2	harvaa koivikkoa kasvava metsikkö, sekapuuna myös haapaa ja vaahteraa, harvennettu	valkovuokko runsas keväisellä käynnillä, rehevydeltään lähinnä OMT voi olla myös palautumassa oleva lehto, hirvieläinten polku - pellolla ruokinta	2	2	2,9	0	0	0	0	0
25	2	pohjois- ja itärinteillä tammia, vaihettuu OMT ja MT:n kautta kalliometsään, jossa vallitsevana puuna mänty	kalliolaella iäkäs puusto, jonkin verran lahoppua, hirvieläinten polkuja - pellon reunassa ruokinta	5	2	4,7	0	5	0	0	0
26	2	havupuuvältaista tuoretta kangasta, pääpuuna kuusi, kerroksellinen rakenne, puusto varttunutta	länsireunalla ojan varressa kapelti kosteampaa turvekangasta, rehevämpi kasvillisuus, ojan varressa runsaasti lahoppua	2	2	1,4	0	0	0	1	0
27	2	karu, mäntyvaltainen kalliometsä, vanhoja mäntyjä	poronjäkäla-metsälauhavaltaisen, mustikka kasvaa painanteissa, tuomipihlajaa, ei merkittävästi lahoppua	5	1	2,3	0	0	0	0	0
28	2	harvennettua tuoretta kangasta, lehtipuusto koivut ja haavat säästetty	tiheä mustikkavarvuusto kenttäkerroksessa	2	2	1,3	0	0	0	0	0
29	2	mäntyvaltaista kalliometsää, alarinteillä myös kuusta, avokallioita, karua	itäreuna tien yläpuolella avointa ja paahteista, yläosassa vanha kivijalka, ei käyty koska piha-alue	5	1	2,8	0	0	0	0	0
30	2	isovarpuräme ja sen reunalla kapeasti korpea	suopursu, mänty, suojelualuumerikki maastossa kuvion alueella etelämpänä kuin mitä kartana rajaus näyttää	4	2	0,3	0	0	0	0	0
31	2	tuoretta ja lehtomaista kangasta, kuusivaltaista, tavannomaista kasvillisuutta, puusto kerroksellista, paikoin tiheää nuorta kuusta	1 ja 2 kuvion rajalla vanha kivijalka - voi olla myös 1. kuvion puolella, LS-alueen rajus tulee maastossa pidemmälle kuin kartalla	2	2	0,5	0	0	0	0	0
32	2	osin pähkinäpensas lehtoa, osin lehtomaista kangasta, liittyy viereiseen suojelalueeseen, valkovuokko runsas, käenkaali, oravanmarja, mustikka OMaT/OMT	tien varressa tehty raju harvennus, hoitotoimi? Pähkinää ja tammia säästetty, suojelualuetta -rajaus? Pähkinäpensaslehto (LAKU)	3	4	1,2	1	3	0	0	1
33	2	Ingelsån yläjuoksu. Kulkee suoristettuna pelto-ojana. Latvassa pudotusta.	Pienet savimaiden joet -luontotyyppiä (CR), ei edustava tällä osuudella	6	3	2,3	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METS	LUTU
34	2	lehtimetsäsaareke Ingelsinjoen varrella, koivua ja haapaa	kuviolla ei päästy käymään koska ympäröivät pellot viljeltyjä	2	2	2,4	0	0	0	0	0
35	2	lehtipuuvaltainen saareke, jossa rehvä aluskasvillisuus, mahdollinen laidunnushistoria, pohjoisosassa haapoja joiden koloissa pesi kottarainen	vuohen- ja koiranputki, nokkonen, oja- ja kyläkellukka, niittyleinikki, valkokuokka, puna-ailakki, poimulehti, ukkomansikkia, lehtokurppa ja -kerttu, valkohäntäkauris, mönkijäura	3	3	2,5	0	3	0	0	1
36	2	jokirannan sekametsä, kookkaita kuusia ja lehtipuuta, lehtomaista kangasta	kuviolla ei käyty, koska joessa niin paljon vettä ettei päässyt yli	2	2	0,6	0	0	0	0	0
37	2	vanhaa laidunta tai peltoa, runsaasti haapa ja koivua sekä leppää, liito-orava esiintymä, mahdollisesti kolopuita kolopuita	sekundäärilehtoa, vielä melko heinävaltaista, kuviolta löytyi myös suopollon jäännökset, mahdollisesti huuhtajan saalistama	3	3	2,3	0	0	0	1	0
38	2	varttunutta kuusi-mäntysekametsää, joukossa myös koivuja ja haapoja, etenkin pohjoisreunalla suuria kuusia	maastokäynnillä nähtiin hirviemä ja ylivuotinen vasa, liito-oravan elinpiiriä, papanoita löytyi luoteiskulmasta kolmelta puulta	2	3	4,5	0	0	0	0	0
39	2	istutuskusikko ja männikkö, tiheä		2	1	0,4	0	0	0	0	0
40	2	istutuskusikko, noin 30-vuotias, ei aluskasvillisuutta		2	1	0,8	0	0	0	0	0
41	2	lehtipuuvaltainen niemeke peltojen keskellä, haapa on valtapuuna, rehevä aluskasvillisuus lähinnä vuohenputkityypin lehtoa, sekundääristä lehtoa	aluskasvillisuus puuttu paikoin varjostuksen takia, puusto vielä nuorehkoa, hirvieläinten jälkiä, ruokintapaikka N-puolella	3	3	0,9	0	0	0	0	1
42	2	avokallio, kalliometsä, jyrkänne, ei erityistä lajistoa, jyrkänne alusmetsä kapea, ei lehtoa	kuvion koiliskulmassa on bunkkeri, bunkkeri mahdollisesti lepakoille soveltuva talvehtimispaikka	5	2	0,6	0	4	0	0	0
43	2	Tallbackabergen		2	2	8,1	0	0	0	0	0
44	2	piha-alueita jossa erittäin paljon romua		8	1	1,1	0	0	0	0	0
45	2	pieni kalliokumpare, maakellari, lehtipuita, niittymäistä kasvillisuutta	maakellari mahdollisesti lepakoille soveltuva talvehtimispaikka, ei päässyt sisälle sillä ovesa lukko.	5	2	0,3	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
46	2	luonnontilaisen kaltainen puro-uoma, tervaleppävalteinen puusto, suursaniaisia, luhtaisuutta	Luontotyyppi havumetsävyöhykkeen (kangasmaiden) purot (VU)	6	2	0,9	0	1	0	1	1
47	2	varttunut kangasmetsä, osittain myös kalliometsää, sekä korpea	suppilovahveroita, suojametsä suojelualueelle	2	2	19,3	0	0	0	0	0
48	2	piha-alue, jonka yhteydessä lampi	viitasammakko?	8	1	0,7	0	0	0	0	0
49	2	piha-alue, jonka yhteydessä lampi	viitasammakko?	8	1	0,8	0	0	0	0	0
50	2	vanhalle pellolle tms syntynyt nuorta n. 30 vuotiasta koivikkoa, nuorta kuusta alikasvoksena, palautumassa lehdoksi, mutta kehityksen alkuvaiheessa	heinävaltainen kenttäkerroksen kasvillisuus	3	2	5,0	0	0	0	0	0
51	2	pihapiirin reunalla sekapuustoinen rinne, koivua ja kuusta, vaahteraa		2	2	1,0	0	0	0	0	0
52	2	vanhaa kosteapohjaista viljelysmaata, joka kasvaa nyt noin 50 vuotiasta koivua, leppiä sekä joitakin yksittäisiä kuusia, puusto on harvaa	aluskasvillisuudessa suurruohoja, sekundääristä lehtoa, ojaksi suoristettu puro virtaa kuvion läpi	3	2	5,5	0	0	0	1	1
53	2	lehtipuuvaltainen kuvio, lehtoa, vanhaa viljelysmaata/laidunta, muutostilassa, monipuolinen putkilokasvilajisto	mhs kuvio 1, Uudenmaan liiton kartoituksessa mukana	3	3	6,2	0	3	0	1	1
54	2	tiheä istutuskuusikko		2	1	1,1	0	0	0	0	0
55	2	eri-ikäisiä taloumetsäkuvioita, mäntytaimikkoa ja nuorta metsää, heinittynyttä koivikkoa	mhs 2, 4, 9, 12, kolme valkohäntäkaurista kuvion itäreunassa	2	1	7,1	0	0	0	0	0
56	2	kalliometsä, jäkälä- ja heinävaltaista kasvillisuutta		5	1	0,6	0	0	0	0	0
57	2	sekapuustoinen kuvio, kerrokselline puuston rakenne, ylispuut yli 100 v mäntyjä, puusto aukkoista/harvaa, Mt	mhs 21	2	2	3,7	0	0	0	0	0
58	2	varttunut havupuuvaltainen kangasmetsä		2	2	3,0	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
59	2	osittain pellolle kehittyntä sekundäärilehtoa, lehtipuusto, runsaasti vaahteraa, valkovuokko hyvin runsas keväällä, kielo, hiirenporras, metsälvejuuri, metsäkorte, rehevyydeltään tuore keskiravinteinen lehto	uudenmaan liiton selvityksessä paikallisesti hyvin arvokas	3	3	3,9	0	3	0	1	1
60	2	puoliavointa vanhaa laidunta, vanhaa lehtipuustoa, osin edelleen laidunnuksessa (hevosia), niittyrajiston tarkempi selvitys ja laidunnushistorian/hoidon tarpeen	lehtipuuhaka tai lehtimetsälaidun, molemmat äärimmäisen uhanalaisia luontotyyppinä, vaatii laidunnuksen jatkumista	1	3	2,9	0	0	0	1	3
61	2	joen rannat suurelta osin puustoisia ja pensaikkoisia, itse uoma suoristettu ja kaivettu	Saukon jätöksiä 02/2013 Myllykyläntien sillan alla. Luontotyyppi pienet savimaiden joet (CR), edustavuus kohtalainen	6	3	2,2	0	0	0	0	3
62	2	kuusivaltainen tuore kangas, varttunut puusto		2	1	2,1	0	0	0	0	0
63	2	puustoltaan monimuotoinen kuvio, kuusivaltainen, mutta lehtipuuta esiintyy myös	lehtomainen kangas/lehtoalaikkuja	2	2	1,5	0	0	0	0	0
64	2	lehtomainen kangas, lehtipuuvaltainen, mahdollisesti vanhaa laidunta tms, kuvion keskellä autiotalo	mhs kuvio 31, rakennuksen soveltuvuus lepakoille, rakennuksen vieressä iso lehmus, kuviolla lahoppuuta	2	2	1,7	0	0	0	0	0
65	2	kuusivaltainen lehtomainen kangas, kuusten lisäksi lehtipuuta myös haapaa, vanhoja mäntyjä	mhs kuvio 30 ja 30.2	2	2	4,5	0	0	0	0	0
66	2	maankaatopaikka tms, puoliavoin alue	jättiputki!	1	1	3,7	0	0	0	0	0
67	2	pienen punaisen mökin piha ja lähiympäristö, jalopuita		8	2	1,0	0	0	0	0	0
68	2	suo, pääosin rämettä, mutta myös avoimempia kohtia, luonnontilainen	mhs kuvio 27	4	3	3,4	0	5	0	1	0
69	2	sekapuustoinen kangasmetsä, jossa kerroksellinen monilajinen puusto, ylispuusto yli 100v	lahoppuuta melko paljon mhs kuviot 26 ja 29, vähintään 5 ha laajuiset, varttuneet tai sitä vanhemmat tuoret ja lehtomaiset kankaat (LAKU)	2	4	14,1	0	0	0	1	0
70	2	kalliometsä, vanha ylispuusto (120 v), lahoppuuta	mhs 25	5	3	0,5	0	5	0	1	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
71	2	pieni korpirämepainanne, puustossa kuusen lisäksi myös mäntyä, varvikko mustikkaa ja puolukkaa	mhs kuvio 24	4	3	0,3	0	5	0	1	1
72	2	ojitettu suo, itäreunalla varsin märkä korpilaide, isvrämettä, keskiosa kuusivaltaista korpea, valtaojat runsasvetiset, korpi alkuaan rehevä, nyt lähinnä ruohoturvekangsta	lahopuuta, ennallistamiskelpoinen vesitalous	4	3	6,8	0	6	0	1	0
73	2	isovarpuräme, nevalaide (saraneva), suojelealueen puolella korpea	reunoilla ei ojia, keskellä oleva oja osin tukkeutunut	4	2	3,7	0	0	0	1	0
74	2	harvahko kuusipuustoinen rinne ja suon kapea korpilaide		2	2	1,4	0	0	0	0	0
75	2	koivikko, jossa aluspuuna kuusta, koivut melko kookaita, mahdollisesti vanha viljelysmaa	mt/omt, heinittynyt	2	2	0,8	0	0	0	0	0
76	2	talousmetsämännikkö, jättöpuita		2	1	5,3	0	0	0	0	0
77	2	haaparyhmä, kolopuu, mahdollisesti vanha asuinpaikka		2	2	0,1	0	0	0	0	0
78	2	kuusivaltainen metsä, puusto järeää, lahopuuta, myös lehtipuuta seassa, joitakin isoja haapoja	lehtomaista kangasta/lehtoa, korpisuutta	2	3	2,5	0	0	0	1	0
79	2	talousmetsämännikkö noin 30 v		2	1	5,5	0	0	0	0	0
80	2	lehtipuuvaltaita osin harvennettua metsää, länsireunassa nuorta mäntyä ja kuusta, keskiosassa pieni laikku saniaislehtoa, N-osassa entistä niittyä	ratsastuspolku	2	2	3,6	0	0	0	0	0
81	2	hakkuu		9	1	1,1	0	0	0	0	0
82	2	varttunut havupuuvaltainen sekametsä, osittain kallioinen, hienoa virkistysmetsää	suppilovahveroita	2	2	10,1	0	0	0	0	0
83	2	harvennettua lehtipuuvaltainen metsä ja taimikkoa	juoksuhautoja ja kaivantoja	2	1	1,7	0	0	0	0	0
84	2	nuorta mäntytaimikkoa, talousmetsä		2	1	0,6	0	0	0	0	0
85	2	kallio- ja kangasmetsämosaiikkia, osittain hakattua ja istutettua		2	1	3,0	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
86	2	pieni kallioalue, jyrkänteet kahteen suuntaan, länsireunalla kuusikko, mutten mäntyvaltaista	itäpuolen jyrkänteet varsin komea, kuuset tien ja kallion välissä	5	2	1,2	0	5	0	0	0
87	2	lehtokuvio, vaihteleva, keskiosassa pähkinäpensaita, OMaT ja HeOT		3	3	0,6	1	3	0	1	2
88	2	luonnontilaisen kaltainen purouoma rinteessä, pähkinäpensaslehdossa	luontotyyppi havumetsävyöhykkeen kangasmaiden latvapurot	6	3	0,1	0	1	0	0	0
89	2	luonnontilaisen kaltainen purouoma rinteessä, rehevä kasvillisuus, purokiviä, sammalia	luontotyyppi havumetsävyöhykkeen kangasmaiden latvapurot (VU)	6	3	0,1	0	1	1	0	1
90	2	piha-alueiden väliin jäävä luonnontilainen kaistale, ei kävelty, kalliometsää ja kangasta		2	1	0,8	0	0	0	0	0
91	2	hoidettujen pihapiirien väliin jäävä kaistale, ei kävelty, lehtipuuvaltainen, mahdollisesti vanhaa peltoa tai niittyä	todennäköisesti palautumassa lehdoksi	3	2	0,7	0	0	0	0	0
92	2	harvennettua ja lehtipuuvaltaisempaa kangasmetsää		2	2	0,8	0	0	0	0	0
93	2	kuusiviljelmä pellon reunassa		1	1	1,8	0	0	0	0	0
94	2	kosteaa pohjaista entistä peltoa tai niittyä joka vähitellen kasvamassa umpeen, puoliavointa, heinä-mesiangervoaltaista kasvillisuutta		1	1	5,8	0	0	0	0	0
95	2	Kvarnbyjoki peltoalueella	luontotyyppi pienet savimaiden joet (CR) edustavuus heikko	6	2	3,2	0	0	0	0	3
96	2	pienvesi, oja	ei käyty, ilmakuva tarkastelu	6	1	0,4	0	0	0	0	0
97	2	kalliometsä, jonka alaosissa kangasta ja pienialaisesti lehtoa, lakialue paikoin kulunut, N-osassa pienialaisesti tuoretta lehtoa, länsirinteellä harvennettua lehtipuumetsää, haapoja	käytetään virkistykseen, länsireunalla pieni mökki, joka ei ilmeisesti käytössä	5	2	3,4	0	0	0	0	0
98	2	pieni karttaan merkitsemätön lammikko, todennäköisesti suo joka on aikoinaan padottu, suokasvillisuutta mm. rahkasammalia	puina tervaleppää mättäillä, pajuja, itäpääty syvämpi vesiallas, sammakon kutua, mahdollinen viitasammakon elinympäristö	6	2	0,1	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
1	3	lehtipuuvaltaista melko nuorta metsää, jossa runsaasti pähkinäpensaita, metsä lähinnä lehtomaista kangasta, monin paikoin varsin kulunutta	polkuja	2	2	3,3	0	0	0	0	0
2	3	Kvarnbynjoen rannan entistä maatalousmaata sekä kaivuumailla syntyneitä joutomaakasvillisuutta, uoma suoristettu	avoimilla kohdilla suuruuhoista niittyä, suurelta osin pensoittunut umpeen, kauriiden polkuja ja makauksia, pihoita jonkin verran puutarhajätettä myös kunnan puolella, saukkohavainto sillalta. Luonto	6	2	3,5	0	0	0	0	3
3	3	tuoretta ja lehtomaista kangasta, pääosin varttunut kuusipuusto, Lindalintien varressa järäeämpää kuusta ja pienialaisesti myös tuoretta lehtoa	soveltuu liito-oravalle, Lindalintien varressa suuria kuusia sekä haapoja, lähiulkoilumetsää, kulumista, polkuja	2	2	5,6	0	0	0	0	0
4	3	pieni avomalle syntynyt lehtimetsä, harmaaleppä, raita, haapa, heiniä ja mesiangergvoa		2	1	0,6	0	0	0	0	0
5	3	varttunutta kuusiikkaa, pääosin tuoretta ja lehtomaista kangasta, rinteiden alaosissa myös lehtoa	soveltuu liito-oravalle (vanha havainto), polkuja ja kulumista, lähivirkistysmetsä	2	2	2,9	0	0	0	0	0
6	3	joen uoma on luonnontilaisempi, rannoilla nuorta lehtipuuta ja pensaita, rehevää lehtomaista aluskasvillisuutta, alaosassa myös istutettuja puita	saukkoulostehavainto 2/2013, luontotyyppi pienet savimaiden joet (CR)	6	3	2,1	0	0	0	0	3
7	3	Myllylampi - patoallas, joen patoamisen seurauksena syntynyt patoallas, josta otetaan raakavettä, rannat puustoisia, vesikasvillisuutta mm. osmankäämiä	osa luontotyyppi pienet savimaiden joet (CR) edustavuus heikko	6	2	1,2	0	0	0	0	3
8	3	Kvarnbyn koski, yksityinen suojelualue, koski ja rantalehto	alueella ei ole käyty	6	4	0,6	0	0	0	0	0
9	3	Myllykylänjoki suojelualueen alapuolella, mutkittelee luonnontilaisen kaltaisesti mutta etenkin pelto-osuuksilla todennäköisesti kaivettu, veden korkeus on vaihdellut, mikä näkyy rantapenkereessä	rantametsät rehevää tuoretta lehtoa (vuohenputkityyppi) puusto lehtipuuta etenkin tuomea ja leppiä, pelto-osuudella vesi- ja rantakasveja, paikoin korkeat törmät, luontotyyppi pienet savimaiden joet (6	3	1,3	0	0	0	0	3
10	3	pienvesi, oja, ilmakuvatarkastelu		6	1	0,4	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
11	3	pihalammikko, ilmakuvatarkastelu, voisi soveltua viitasammakolle		6	1	0,1	0	0	0	0	0
12	3	lehtoa, ja lehtomaista kangasta, paikoin neulaskarikkeen peittämää, OMaT	juoksuhauta tms kaivanto, riukulahopuuta runsaasti, jänönsalaatti, käenkaali, lehtoarho	3	2	0,9	0	3	0	0	1
13	3	kalliometsä, kangasmetsä varttunut puustoinen kangasmetsä, jossa kalliopaljastumia, kulttuurinvaikutusta mm. vaahteraa		2	2	1,4	0	0	0	0	0
14	3	havumetsä, tasaikäinen istusumännikkö, alla pihlaja ja vaahteraa	kielo paikoin runsas, pellon reunassa valkolehdokkia, eteläosassa vanha hiekkakuoppa, jota täytetty, kuopan reunalla pesäluolasto (ketun?)	2	1	0,7	0	0	0	0	0
15	3	lehtimetsä, harvapuustoinen, mahd. vanha laidun, hakamaatyypinen kasvillisuus	kookas haapa ja koivu puustona	1	2	0,4	0	0	0	0	0
16	3	havumetsä, istutettua mäntymetsää, tasaikäistä n. 30 v, OMT/OMaT	fasaanitarha?	2	1	1,1	0	0	0	0	0
17	3	n. 20 v sitten hakattu lehto/lehtomainen kangas, tiehä pihlajakasvusto	koiranheisi, punaherukka, jänönsalaatti	2	1	0,5	0	0	0	0	0
18	3	varttunutta kuusivaltaista metsää, tuoretta lehtoa, osin pohjakerros paljas, karikkeen peittämä	aluspuuna vaahtera, tuomi, pihlaja, riukulahopuuta	3	2	0,8	0	0	0	0	0
19	3	kalliometsä, tuore kangas, kalliot poronjäkäle-metsälauhavaltaisia	puusto varttunutta 60-80v, vanhimmat männyt yli 100v, puusto kerroksellinen, lahoppuuta niukasti	5	2	1,8	0	5	0	1	0
20	3	kalliometsä, kangasmetsä, avokallio pohjoisrinne kangasmetsää jossa lehtolaikkuja, eri-ikäinen ja rakenteinen, lahoppuuta jyrkänteiden alla	kalliolaki avointa, vanhoja mäntyjä, karu	5	2	2,0	0	5	0	1	0
21	3	vanha avohakkuu, nyt pihlaja-koivu pensaikkoa, männynntaimia		9	1	0,3	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
22	3	kalliometsä, kangasmetsä, MT-kangas, kallio porojäkälä-sammal-metsälauhavaltaisen	länsiosassa nuorta mänty- ja kuusimetsää, eteläreuna vanhempaa, lakialueella vanhempia mäntyjä, runsaasti kauriiden papanoita, metsäkauris nähtiin	5	2	5,7	0	0	0	0	0
23	3	hakkuu	laajahko avohakkuu on tehty rehevään lehtoon ja korpeen, hakkuun keskellä pieni saraneva, koiranheisi kukki hakkuulla komeasti	9	1	2,5	0	0	0	0	0
24	3	kangasmetsä ja lehtolaikkuja, lähinnä OMT/MT paikoin OMaT laikkuja	puustoa harvennettu, valoisa, lahoppuuta niukasti	2	2	0,8	0	0	0	0	0
25	3	hakkuu, siemenpuuasentoo hakattu, lehtomainen kangas		9	1	1,0	0	0	0	0	0
26	3	havumetsä, tuoretta kangasta, jossa jonkin verran pieniä kalliopaljastumia sekä suota	puustossa keroksellisuutta ja eri-ikkäisyyttä	2	2	6,9	0	0	0	0	0
27	3	pieni lammikko, jonka ympärillä muutamia suuria haapoja, myös koloja, lisäksi kuusia		2	2	0,1	0	0	0	0	0
28	3	avoalue, voimajohtolinja, karua kalliota ja kanervikkoa	joitakin yksittäisiä pilarimaisia katajia	1	1	1,7	0	0	0	0	0
29	3	kalliometsä, harvapuustoista, osin nuorta taimikkoa	talousmetsää	5	1	2,8	0	0	0	0	0
30	3	kalliometsä, harvapuustoinen, mustikanvarpuja, lehtipuuta niukasti	pohjoisreunalla rinteen alaosassa kuusipuustoa, MT	5	1	4,5	0	0	0	0	0
31	3	avointa ja puoliavointa entistä peltoa/laidunta, osin kosteaa suuruhovaltaista niittyä, ojien ympäristössä mm. korpikaislaa	luoteisosassa mäntyä, osin kosteaa niittyä (CR), edustavuus heikko	1	2	2,0	0	0	0	0	3
32	3	lehtipuuvältaista sekundäärilehtoa, mahdollisesti ollut laidunnuksessa, isoja haapoja	kielo, metsäkurjenpolvi	3	2	1,7	0	3	0	0	1
33	3	havumetsä, kalliometsää, osittain nuorta, etenkin länsiosassa talousmetsää	pääosa alueesta sekapuustoista, ja rakenteista	2	2	3,3	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
34	3	suota, koillisosassa ruohokorpea, lounaisosa rämettä, jossa poikkeuksellisen paljon koivua, koillisosassa luonnontilainen noro	korpi lähinnä ruohokangaskorpea (EN), räme tupasvilla/isovarpurämettä, kapeat nevareunukset, ei oja	4	3	2,0	0	6	1	1	2
35	3	havumetsä, kalliometsä, mänty pääpuuna, osin vanhaa puustoa, mutta myös nuorempaa	erittäin runsaasti hirvieläinten polkuja sekä jätöksiä, kalliot karuja jäkälävaltaisia, painanteissa MT-kasvillisuutta, metson jätöksiä	5	2	15,7	0	0	0	0	0
36	3	vuohenputki, rönsyleinikki, kostea lehto, tervaleppävaltainen	keskellä vanha oja/puro, itäreunalla vanha kivistä ladottu aita	3	2	1,0	0	3	0	1	1
37	3	kolohaapa		2	2	0,6	0	0	0	0	0
38	3	metsälehmuryhmä, 4-5 isompaa runkoa sekä vesoja	pienen jyrkänteen reunalla, länsipuolella hakkuuta	5	2	0,0	0	0	0	0	0
39	3	lammen reuna rämettä, lähinnä isovarpuräme		4	2	3,4	0	6	0	0	0
40	3	suorantainen lampi/pieni järvi	etelärannalla uimaranta ja laituri, pääosin rakentamaton kaakkois puolella muutama rakennus, luontotyyppi metsälammet (VU)	6	2	3,8	0	0	0	0	1
41	3	kalliometsä, mäntyvaltaista kalliometsää, jossa keloja ja eri ikäisyyttä, louhikkoa	poronjäkäla-metsälauhavaltaista, notkelmissa mustikka, hirvieläinten polkuja ja jätöksiä	5	2	10,5	0	6	0	1	0
42	3	suo, avointa lyhytkorsinevaa (VU) (rämettä)	tupasvilla, villapääluikka, jonkin verran mäntyjä matalilla mättäillä, ojat osin tukeutuneet	4	2	3,9	0	5	0	0	1
43	3	rämettä, lähinnä isovarpu ja kangasrämettä, ojitus on vaikuttanut puuston kasvuun	koivu runsastunut, ojat umpeutumassa	4	2	3,4	0	0	0	0	0
44	3	havumetsä, talousmetsää, eri-ikäistä talousmetsää, varttunutta sekä nuorempaa kasvatusmetsää	sekä mänty että kuusivaltaista	2	1	6,4	0	0	0	0	0
45	3	havumetsä, talousmetsää, nuorta kasvatusmetsää		2	1	6,0	0	0	0	0	0
46	3	kaasuputkilinja, niittymäistä kasvillisuutta jota vallitsee lupiini ja heinät		1	1	0,9	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
47	3	havumetsä, talousmetsä joka harvennettu tänä kesänä, nuorta puustoa	tuore kangas	2	1	5,2	0	0	0	0	0
48	3	havumetsä, nuorta kasvatusmetsää, lähinnä mäntyä, seasa jonkin verran lehtipuuta		2	1	2,5	0	0	0	0	0
49	3	lehtimetsä		2	1	0,6	0	0	0	0	0
50	3	havumetsä, itaosa varttunutta, kerroksellista kuusivaltaista metsää	länsiosa nuorempaa, talousmetsää	2	2	5,5	0	0	0	0	0
51	3	havumetsä, harvennettu nuori talousmetsä, puulajina mänty, MT		2	1	1,1	0	0	0	0	0
52	3	havumetsä, talousmetsäkuusikkoa jonka ikä vaihtelee, yläosassa varttunutta kuusikkoa, MT	pyyppökue	2	2	1,9	0	0	0	0	0
53	3	harvennettu talousmetsä, alla tiheä mänty-koivutaimikko, yläosassa kalliometsää, joka myös aikoinaan hakattu	hirven papanoita	2	1	1,4	0	0	0	0	0
54	3	havumetsä, talousmetsä, tasaikäinen MT-tyyppin kangas	luoteisreunalla muutama suurempi haapa, joista yhdessä kolo	2	1	2,0	0	0	0	0	0
55	3	lehtimetsä, tiheä koivutaimikko		2	1	0,4	0	0	0	0	0
56	3	lehtimetsä		2	1	0,7	0	0	0	0	0
57	3	lehtimetsä, nuorta lehtipuupensaikkaa, osin työmaa-aluetta, tie kulkee läpi		2	1	0,7	0	0	0	0	0
58	3	avoalue, täyttömaa-alue, jossa kasvaa runssaasti mm. lupiinia		1	1	1,3	0	0	0	0	0
59	3	pienvesi, patolampi pihapiirissä		6	2	0,3	0	0	0	0	0
60	3	lehtimetsä, nuorta leppä ja tuomivaltaista metsää, myös koivua ja haapaa, mahdollisesti vanhaa maatalousmaata	pohjoisosassa muutama yksittäinen pähkinäpensas	2	1	1,4	0	0	0	0	0
61	3	havumetsä, tasaikäistä talousmetsäkangasta, jossa kalliolaikkuja, MT	hirvieläinten polkuja ja papanoita	2	1	2,9	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
62	3	havumetsä, talousmetsää, MT, kuusta ja mäntyä puustona		2	1	5,0	0	0	0	0	0
63	3	havumetsä, kalliometsää ja kangasta, talousmetsää harvennettua		2	1	3,8	0	0	0	0	0
64	3	ojitettu räme, isovarpuräme, ojitus lisännyt koivun kasvua	mänty hyväkasvuista	4	1	2,0	0	0	0	0	0
65	3	kangasmetsä, jossa myös pienialaisesti turvekangasta	puusto varttunutta kuusikkoa, jonka seassa myös muita puulajeja, kasvilisuus tuoretta/lehtomaista kangasta	2	2	4,5	0	0	0	0	0
66	3	nuorta sekapuustoista talousmetsää, kangasmetsä MT		2	1	3,0	0	0	0	0	0
67	3	kalliometsä, avokallio, jäkäläpeitteinen, vanhoja mäntyjä ja keloja	pohjoisrintellä kuusipuusto	5	2	2,8	0	0	0	0	0
68	3	havumetsä, talousmetsä, MT, puulajina mänty	harvennettu	2	1	1,5	0	0	0	0	0
69	3	havumetsä, kalliometsä, järeitä mäntyjä, keloja, taimikot alkavat reunoilta	korkein kohta luonnontilainen	5	2	1,4	0	5	0	0	0
70	3	havumetsä, nuori talousmetsä, mänty, MT		2	1	1,2	0	0	0	0	0
71	3	turvekangasta, länsiosassa rämettä, vankasti ojitettua, keski- ja itä/pohjoisosa korpea, puuston ikä vaihtelee	pohjoisosassa järeämpi kuusipuusto, myös haapaa, ojat tukkeutuneet	4	2	3,4	0	0	0	1	0
72	3	havumetsä, varttunut melko tasaikäinen MT kuusikko 50-60 v, sekapuuna mänty, haapa	corpisuutta, ei lahoppua, yksittäisiä kuusia kaadettu	2	2	3,7	0	0	0	0	0
73	3	lehtimetsä, sekundäärilehtoa, pääpuuna vaihtelevan ikäinen koivu, jonkin verran kuusta	kosteustaso vaihtelee ja kasvillisuus sen mukana, rehevä aluskasvillisuus: mesiangervo, alpit, niittynurmikkan valkokuokka, metsäkorte, mesimarja, oravanmarja, kielo	3	3	3,7	0	3	0	1	1
74	3	havumetsä, kuusi ja mäntyvaltainen kangasmetsä, pienialaisesti myös kalliota	kerroksellinen rakenne, niukasti lahoppua, ylispuut iäkkäitä	2	1	2,1	0	0	0	0	0
75	3	suo, isovarpuräme, ojitettu	mhs 121	4	1	3,7	0	0	0	0	0
76	3	pieni kalliokumpare, jossa kasvaa mäntyä	mhs 118	5	1	0,4	0	0	0	0	0
77	3	lehtimetsä, rehevä lehtopohja, radan varressa myös corpisuutta, lehtipuusto	ihmisen vaikutus - ei luonnontilaista, mhs 117 ja 120	3	2	1,4	0	3	0	0	1

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
78	3	turvekangas, nuori kuusi-mäntysekametsä, talousmetsä		4	1	1,1	0	0	0	0	0
79	3	havumetsä, nuori talousmetsä, MT, mänty		2	1	2,0	0	0	0	0	0
80	3	hakkuu, nuori koivutaimikko, talousmetsä, lehtomaista kangasta jossa lehtolaikkuja		2	1	0,9	0	0	0	0	0
81	3	tienvarren harvapuustoista sekametsää, kangasmetsä		2	1	1,2	0	0	0	0	0
82	3	tiheä nuorikuusikko ojan varressa, talousmetsää		2	1	0,1	0	0	0	0	0
83	3	havumetsä, talousmetsä, MT, mänty	harvennettu	2	1	1,6	0	0	0	0	0
84	3	havumetsä, ojitettu korpi, turvekangas, paikoin tiheä nuori kuusipuusto	myös vanhempaa puustoa sekä paikoin lahoppuuta	4	2	1,7	0	0	0	0	0
85	3	havumetsä, tiheä kuusikko jota harvennettu, turvekangas		4	1	2,4	0	0	0	0	0
86	3	lehtimetsä, vanhaa maatalusmaata joka kasvamaassa umpeen		1	1	0,8	0	0	0	0	0
87	3	havumetsä, kuusivaltaista sekametsää		2	1	5,0	0	0	0	0	0
88	3	lehtimetsä		2	1	1,5	0	0	0	0	0
89	3	hakkuu		9	1	2,1	0	0	0	0	0
90	3	kangasmetsää, harvennettua kuusikkoa ja männikkö (turvekangas?)		2	2	1,0	0	0	0	0	0
91	3	talousmetsä, mänty		2	1	4,4	0	0	0	0	0
92	3	saranevareunus. metsäkeitaan (EN) osa	yli 10 ha laajuiset luonnontilaisen kaltaiset keidassuot (LAKU)	4	4	0,7	0	5	0	0	2
93	3	isovarapuräme, reunoilla myös korpikasvillisuutta pohjoisreunalla kangaskorpea	pohjoisosassa myös vanhoja ojia, reunakorvet osin jo turvekankaita, kokonaisuus metsäkeidas (EN), yli 10 ha suuruinen luonnontilaisenkaltaisen keidassuo	4	4	15,5	0	5	0	0	2
94	3	nevaräme eli sararäme (VU), osa metsäkeidasta (EN)	runsaasti karpaloa, yli 10 ha laajuiset luonnontilaisen kaltaiset keidassuot (LAKU)	4	4	6,1	0	5	0	0	2
95	3	talousmetsä, mänty, kangasmetsäsaareke		2	1	0,8	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
96	3	korpi/turvekangas, hyvin leveä ja runsasvetinen valtaoja, ruohoturvekangas mm. saniaisia		4	2	0,4	0	0	0	0	0
97	3	reunakorpi/turvekangas, puusto nuorehkoa, mahdollisesti hakattu joskus, ojien vaikutus	yli 10 ha laajuiset luonnontilaisenkaltaiset keidassuot (LAKU)	4	4	1,1	0	0	0	0	0
98	3	isovarpuräme, metsäkeitaan (EN) osa	yli 10 ha laajuiset luonnontilaisen kaltaiset keidassuot (LAKU)	4	4	1,1	0	5	0	0	2
99	3	reunaneva, lähinnä saraneva (VU), metsäkeitaan (EN) osa	yli 10 ha laajuiset luonnontilaisen kaltaiset keidassuot	4	4	0,5	0	5	0	0	2
100	3	taloumetsä, mänty, kangasmetsäsaareke rämellä		2	1	0,5	0	0	0	0	0
101	3	isovarpuräme, metsäkeitaan (EN) osa	yli 10 ha laajuiset luonnontilaisen kaltaiset keidassuot (LAKU)	4	4	5,0	0	5	0	0	2
102	3	talousmetsä, mänty, istutettu mäntyä n 20-30 v		2	1	9,3	0	0	0	0	0
103	3	talousmetsää, mäntyä, paikoin myös kuusta, istutettua		2	1	5,6	0	0	0	0	0
104	3	sararäme (VU) länsiosassa, itäosassa entinen ruohokorpi/ruohoturvekangas, puusto poikeaa ympäröivästä mäntykankaasta	paikoin haapaa	4	2	1,7	0	5	0	0	1
105	3	talousmetsä mänty		2	1	3,3	0	0	0	0	0
106	3	nuorta mäntyä kasvavaa talousmetsää, kuvion alueella runsaasti pähkinäpensasta	ei ole lehtoa, lehtomaista kangasta, ei LsL luontotyyppi, mutta monimuotoisuuden lisääjänä merkittävä	2	2	0,5	0	0	0	0	0
107	3	harvennettua lehtipuuvaltaista metsää,	kuviolla ei ole käyty! pähkinäpensasta Ramboll 2009	2	1	1,1	0	0	0	0	0
108	3	pieni kausikosteaa noro, saniaiskasvillisuus		6	2	0,2	0	1	0	0	0
109	3	kuusilehto, OMaT, osin myös OMT, itäreunassa haapoja		3	2	1,2	0	3	0	1	1
110	3	isovarpuräme, itäreunassa louhinta-alueen maamassoja tullut suon puolelle, metsäkeitaan (EN) osa	yli 10 ha laajuiset luonnontilaisen kaltaiset keidassuot	4	4	3,2	0	5	0	0	2
111	3	voimajohtoaukea		1	1	3,1	0	0	0	0	0
112	3	talousmetsä, mänty		2	1	5,0	0	0	0	0	0
113	3	kaivosalue	mahdollinen kivitaskun (VU) elinympäristö	1	1	2,7	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
114	3	nuorta lehtipuuvaltaista metsää, sukcession alkuvaihe, kehittymässä lehdoksi		3	1	2,6	0	0	0	0	0
115	3	isovarpuräme, ojitettu, vanhaa puustoa, lahoppua		4	2	3,2	0	0	0	1	0
116	3	maanlajitusalue ja länsiosassa kalliolouhintaa	mahdollinen kivitaskun (VU) elinympäristö	1	1	12,8	0	0	0	0	0
117	3	kookkaampaa kuusta kasvava tuore kangas, myös mäntyä ja koivuja	kerroksellinen puuston rakenne, suurimmat puut varttuneita, mhs 116	2	2	0,8	0	0	0	0	0
118	3	tiheän puustoinen nuori talousmetsä "pusikko", lehtipuuta sekä kuusta	pohja osin rehvää osin tuoretta kangasta	2	1	3,8	0	0	0	0	0
119	3	havumetsä, 20-25 v ikäin mäntytalousmetsä, MT		2	1	1,5	0	0	0	0	0
120	3	kalliometsä, avokalliota, iso lohkarieppo		5	2	0,4	0	5	0	0	0
121	3	eri ikäistä ja puulajikoostumukseltaan erilaista talousmetsää, nuorta, taimikoita	getbergin korpi, yleiskavan perusselvityksiä 1988?	2	1	5,5	0	0	0	0	0
122	3	nuorta kuusivaltaista talousmetsää, tuore kangas MT	mhs 100	2	1	0,9	0	0	0	0	0
123	3	kalliometsä, komea laajahko kalliometsä alue, vanhaa puustoa, keloja, painanteissa kangasmetsä kasvillisuutta	hirvieläinten jätöksiä	5	2	7,7	0	5	0	1	0
124	3	havumetsä, talousmetsä männikkö 25-30 v	radan varressa muutamia pähkinäpensaita	2	1	1,9	0	0	0	0	0
125	3	turvekangas, talousmetsää, nuorta mäntyä ja lehtipuuta		4	1	3,5	0	0	0	0	0
126	3	puoliavointa hakkuu/harvennusaluetta, heinittynyt	mhs 96 ja 97 osittain	9	1	0,7	0	0	0	0	0
127	3	kuusivaltaista metsää, hakkuun reunaa, taimikkoa, rajattu liito-oravalle soveltuvana	liito-oravan papanoita löytyi yhdeltä puulta, runsaasti haapaa, kolohaapaa,	2	3	1,0	0	0	0	0	0
128	3	ruohoturvekangasta, puusto nuorta, lehtipuuvaltaista, koivu, harmaa- ja tervaleppä, kuusi	saniaisvaltaista hiirenporras, metsäalvejuuri, isoalvejuuri, mhs 101	4	1	1,1	0	0	0	0	0
129	3	nuorehkoa talousmetsää, rehevällä pohjalla, ruohoturvekangas N-osassa enemmän kuusta, S-osa lehtipuuvaltainen		4	1	1,2	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
130	3	talousmetsäkangasta, MT/OMT, nuorehkoa mäntyä ja kuusta, ei mainittavasti lahoppuuta		2	1	6,0	0	0	0	0	0
131	3	kallio- ja kalliometsä, tavannomainen		5	1	1,8	0	0	0	0	0
132	3	avoalue, tupasvillaräme, saraneva (VU), osittain voimalinjan alla	korentoja, maariankämmeä	4	2	0,4	0	5	0	0	1
133	3	avoalue, voimajohtolinja, W-puoleinen "haara" melko karu, pilarimaisia katajia, sananjalka, kanerva, paikoin mariankämmeä	itäinen haara rehevämpi ja kosteampi, keskivaiheilla suota, jossa runsaasti korpikaislaa ja mesiangervoa, perhosia	1	2	3,7	0	0	0	0	0
1	4	lehtipuuvaltainen lehtoa ja lehtomaista kangasta, sekundääri lehtoa, luonnontilaisen kaltainen noro/puro	isohko rakennuksen kivijalka, pienikokoista lahoppuuta	3	2	0,5	0	0	0	0	0
2	4	varttunut talousmetsä kuusikko, tuore kangas, jonkin verran lahoppuuta		2	1	6,8	0	0	0	0	0
3	4	talousmetsä kuusikko, nuori, tuoretta lehtoa tai turvekangas	vanha oja jonka varrella saniaisia	3	1	0,3	0	0	0	0	0
4	4	hakkuu, nuori koivupensaikko, tiheä		9	1	1,0	0	0	0	0	0
5	4	nuorta talousmetsää, muutaman vuoden ikäistä taimikkoa, koivupensaikkaa, kangasmetsä		9	1	17,4	0	0	0	0	0
6	4	turvekangas, tasaikäinen kuusikko, hiukan lahoppuuta		4	1	1,0	0	0	0	0	0
7	4	pääosin ojitettuja korpia, turvekangasta, puustoa käsitelty, SE-osassa luonnontilaisempaa puustoa		4	2	3,9	0	0	0	0	0
8	4	varttunut talousmetsä, tuore kangas, kuusi-mäntypuusto	ylärinteessä muuttuu kalliometsäksi	2	1	0,7	0	0	0	0	0
10	4	talousmetsä, nuori mänty-koivupuusto, tuore kangas		2	1	1,0	0	0	0	0	0
11	4	nuorta talousmetsää, mäntytaimikkoa		2	1	6,9	0	0	0	0	0
12	4	kuusivaltainen, ojittamaton korpi, tervalepää, luhtaisia kohta, ruohokangaskorpi, kangaskorpi, mustikkakorpi	lahoppuuta kohtalaisen runsaasti, kääpiä, aluskasvillisuutta paikoin niukasti, pääosin kuitenkin mustikka	4	2	1,4	0	5	0	1	0
13	4	nuorta talousmetsää, mäntyä ja koivua, kalliometsä		5	1	4,5	0	0	0	0	0
14	4	varttunut harvahko talousmetsä, tuore kangas ja kalliometsä		5	1	6,9	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
15	4	korven reunusmetsä, varttunut kuusikko, tuore kangas		2	2	1,9	0	0	0	0	0
16	4	nuorta talusmetsää, osin kallioista	linkkimasto	9	1	1,4	0	0	0	0	0
17	4	isovarpuräme, tupasvillaräme/lyhytkorsiräme, saraneva, N-osassa valkopiirtoheinää ja luhtavillaa	hieno ojittamaton suo, LAKU-kriteerien mukaan maakunnallisesti arvokas >2 ha suuruinen	4	4	4,9	0	5	0	0	1
18	4	varttunut talusmetsä, jota osin harvennettu		2	1	3,9	0	0	0	0	0
20	4	nuorehko mäntymetsä, talusmetsää, tuore kangas		2	1	4,2	0	0	0	0	0
21	4	hakkuu, nuorta koivua ja mäntyä		9	1	2,7	0	0	0	0	0
22	4	talusmetsämännikkö, MT-kangas		2	1	1,9	0	0	0	0	0
23	4	ojan ja tien väli hakattu, rannassa vielä puurivistö jäljellä		9	1	0,6	0	0	0	0	0
24	4	tuoretta lehtoa ylempään rinteellä myös kangasta, kuusi valtaista, alempana runsaasti haapaa ja koivua, etelässä runsaasti haapaa, lehtoa osin jopa HeOT	liito-oravan elinpiiri, lahoppua runsasti, eteläosasta ei löytynyt syksyisellä käynnillä papanoita, erittäin soveltuvaa	3	3	2,7	0	0	0	0	0
25	4	kalliometsä, tavannomainen		5	1	3,9	0	0	0	0	0
26	4	nuori koivupensaikko, tiheä		9	1	1,1	0	0	0	0	0
27	4	hakkuu		9	1	1,3	0	0	0	0	0
28	4	hakkuu, taimikko		9	1	2,3	0	0	0	0	0
29	4	tiheä puusto, taimikko		9	1	2,5	0	0	0	0	0
30	4	kalliometsä, tavannomainen		5	1	3,2	0	0	0	0	0
31	4	turvekangas eli ojitettu korpi, puustossa kerroksellisuutta, lehtipuuta, pienikokoista lahoppua		4	2	4,7	0	0	0	1	0
32	4	hakkuu, muutama jätetty tervaleppä		9	1	4,5	0	0	0	0	0
33	4	hakkuu		9	1	2,3	0	0	0	0	0
34	4	osittain hakattu, tiheää koivuvesaikkaa, rämettä		9	1	2,1	0	0	0	0	0
35	4	hakkuu		9	1	2,1	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
36	4	varttunutta kalliometsää, kuusta ja mäntyä, tuoretta kangasta, jonkin verran eri-ikäisyyttä ja kerroksellisuutta, osin talousmetsää	lahopuuta jonkin verran, liito-orava voi käyttää liikkumiseen ja osa ehkä jopa B+ tasoista	2	2	5,7	0	0	0	0	0
37	4	tupasvillaräme/lyhtkorsiräme ja lyhtkorsineva, lähes luonnontilainen	lajistoa lakka, pyöreälehtikihokki, raate, mariankämmeke, järvikorte, LAKU maakunnallisesti arvokas	4	4	3,3	0	0	0	0	0
38	4	kalliometsää, tavannomainen		5	1	8,7	0	0	0	0	0
39	4	kalliometsä, osittain nuorta talouismetsä männikköä		5	1	21,0	0	0	0	0	0
40	4	ylärienne harvahkoa nuorta koivua lehtopohjalla, kävelypolun eteläpuolella runsaasti haapoja, joista osa kookkaita, lehtokasvillisuutta	liito-orava 2007, eteläosa soveltuu edelleen liito-oravalle	3	2	3,4	0	0	0	0	0
41	4	vanhaa peltoa, puoliavointa, heinävaltaista, ojan varressa myös suuruhoja lähinnä mesiangevoa, reunoilla lehtipuusto mm. haapoja		1	1	6,0	0	0	0	0	0
42	4	tuoretta lehtoa ja lehtomaista kangasta, pähkinäpensalehto pienialaisesti, pähkinäpensaita yli 20 kpl	Laku-kriteerit pähkinälehdolle, pähkinälehto (EN)	3	4	0,8	1	3	0	0	2
43	4	nuorehkoa lehtipuuta kasvava entinen viljelymaa	laaja jättipalsami kasvusto	1	1	4,3	0	0	0	0	0
44	4	hakkuu		9	1	1,3	0	0	0	0	0
45	4	vanha hakkuu, jossa tiehä koivupensaikko		9	1	1,3	0	0	0	0	0
46	4	avohakkuu		9	1	0,5	0	0	0	0	0
47	4	harvennettu mäntyvaltainen talousmetsä, myös kuusta, tuoretta ja lehtomaista kangasta		2	1	1,6	0	0	0	0	0
48	4	varttunut kuusimetsä, jonkin verran kerroksellisuutta ja lahopuuta, tuore kangas	lasten majoja ja leikkipaikka, yksittäisiä puita kaadettu, ylispuina vanhempia mäntyjä	2	2	1,6	0	0	0	0	0
49	4	kuusivaltainen talousmetsä, jossa noro sekä muutama metsälehmus, säilytetty harvennukselta	mahdollisesti lehto, mutta aluskasvillisuus niukkaa, alikasvoskuusia kaadettu, jonkin verran saniaisia noron partaalla	3	2	0,4	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METS	LUTU
50	4	hakkuu, tuore avohakkuu		9	1	0,5	0	0	0	0	0
51	4	hakkuu, tuore avohakkuu		9	1	0,9	0	0	0	0	0
52	4	ojitettu entistä suota, harventettu koivupuusto, runsaasti ohutta lahopuuta harvennuksen jäljiltä, paikoin varsin märkää		4	1	1,7	0	0	0	0	0
53	4	ojitettu rehevä korpi eli ruohoturvekangas, talousmetsää, tasaikäinen kuusikko		4	1	1,6	0	0	0	0	0
54	4	hakkuu ja taimikkoa, paikoin tiheää lehtipuuesiäkköä, jättäpuina koivuja ja happeja, myös yksittäisiä vaahteroita		9	1	9,6	0	0	0	0	0
55	4	varttunutta tuoretta kuusivaltaista kangasmetsää, puusto tasaikäistä	itä/koillisreunalla järeitähappeja, joiden alta löytyi liito-oravan papanoita,	2	3	4,1	0	0	0	0	0
56	4	kalliometsä, nuori mäntyä ja koivua		5	1	2,0	0	0	0	0	0
57	4	rintellä vanha hakkuu, jossa jättöpuita, ojan varressa pienialaisesti turvekangasta, itäpuolella nuorta talousmetsää	happeja etenkin kesantopellon reunassa	2	2	3,1	0	0	0	0	0
58	4	nuori talousmetsä, tuore kangas, mänty		2	1	0,4	0	0	0	0	0
59	4	hakkuualue, jättöpuina koivua		9	1	2,4	0	0	0	0	0
60	4	nuori talousmetsä, mänty, tuore kangas		2	1	0,3	0	0	0	0	0
61	4	havumetsä, varttunut kuusikko, tuoretta ja lehtomaista kangasta, N-osassa myös lehtoa	N-osassa liito-orava esiintymä mökin lähistöllä, parilta puulta löytyi papanoita	2	3	3,9	0	0	0	0	0
62	4	kesantopelto, ilmeisesti käytöstä pois jäänyt heinäpelto		1	1	1,1	0	0	0	0	0
63	4	taimikko koivua ja mäntyä		9	1	1,9	0	0	0	0	0
64	4	entinen pelto joka kasvamassa umpeen, myös istutettua mäntyä		1	1	2,8	0	0	0	0	0
65	4	terva- ja harmaaleppävaltaista tuoretta ja kostea lehtoa, puro/noro	osin sekundaarista lehtoa	3	2	0,8	0	0	0	0	0
66	4	mäntytaimikko, jossa tieheä koivuesiäkkö, kangasmetsää		2	1	1,2	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METS	LUTU
67	4	kalliometsä, jossa iäkäs ylispuusto	mhs mukaan Mel 10 -kohde	5	2	2,7	0	0	0	0	0
68	4	rantametsä, rannassa hyvin kapea tervaleppävyöhyke, eteäosassa kuusitaimikko ja pohjoisessa jyrkänteen alla järjeämpää puustoa, myös haapaa, tuore kangas	noin kuvion puolella välissä loiva nimi, jossa nuotiopaikka, polku kulkee koko kuvion läpi rannan suuntaisesti	2	1	1,4	0	0	0	0	0
69	4	nuorta talousmetsää, koivua, pohja rehevä, lähinnä tuoretta lehtoa		9	1	3,5	0	0	0	0	0
70	4	talousmetsä, mäntytaimikko, kangasmetsä		2	1	1,1	0	0	0	0	0
71	4	talousmetsä männikkö, tuore kangas, polku ja vanhoja, pieniä hiekkakuoppia		2	1	1,4	0	0	0	0	0
72	4	hakkuu ja harvennus, suoalueella kasvaa tiheä lehtipuuvesaikko	lähinnä kangasmaata, reunalla kulkee polku	9	1	11,3	0	0	0	0	0
73	4	talousmetsä, mäntytaimikko, kangasmetsä		2	1	0,3	0	0	0	0	0
74	4	talousmetsä, mäntytaimikko, kangasmetsä		2	1	1,1	0	0	0	0	0
75	4	talousmetsä, mäntytaimikko, kangasmetsä		2	1	1,8	0	0	0	0	0
76	4	kalliometsä, hieno laaja kallioalue, pääosin luonnontilaista tai kaltaista	muinaishauta komealla paikalla, hyvät näköalat, kalliokohokkia, jonkin verran polkuja	5	2	32,3	0	0	0	0	0
77	4	ojan varressa eri-ikäistä ja laatuista kuusikkoa, kosteaa lehtoa ja ruohokangaskorpea	lahopuuta, haaparyhmiä, ennallistamiskelpoinen	3	3	7,5	0	0	0	1	1
78	4	tervaleppävaltainen pieni rantaluhta		4	3	1,6	0	0	0	0	0
79	4	kuusivaltainen tuore kangasmetsä, puusto paikoin järeätä, haaparyhmiä	etelä-pohjoissuuntainen kaivanto - juoksuhauta?	2	2	4,3	0	0	0	0	0
80	4	lehtipuuvaltainen kuvio, jolla kulttuurivaikutusta, täyttömaata, asfaltoitu parkkipaikka	parkkipaikan ympärillä jättipalsamia	3	1	2,2	0	0	0	0	0
81	4	korpijuotti, jota ojitettu ja hakattu, N-osassa saniasvaltainen mm. isoalvejuuri, etelässä mustikkaturvekangsta		4	2	2,0	0	0	0	0	0
82	4	kalliometsä ja avokallio, tavannomainen		5	1	6,3	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
83	4	keskikokoinen järvi, vedenalaista luontoa ei kartoitettu tarkemmin		6	2	14,0	0	0	0	0	0
84	4	pieni järvi, ei kartoitettu tarkemmin		6	2	3,5	0	0	0	0	0
1	5	tuoreen kankaa varttunutta kuusikkoa, niukasti lahoppua		2	1	3,3	0	0	0	0	0
2	5	kalliometsä, ok, rajautuu etelässä hakkuuseen, rinteillä tuoreen kankaan kuusisekametsää		5	2	10,0	0	5	0	1	0
3	5	hakkuu, jolla lehtipuustoa		9	1	5,3	0	0	0	0	0
4	5	hakkuu		9	1	4,1	0	0	0	0	0
5	5	lehtipuuvaltainen kapea kaistale pellon ja hakkuun välissä, myös kuusta	lähinnä kangasmetsää MT/OMT	2	2	1,9	0	0	0	0	0
6	5	eri-ikäistä talousmetsää, havupuuvältaista, tuoretta ja kuivahkoa kangasta	motocros polkuja, pienet kalliot eivät MeL-kohteita vrt mhs, niukasti lahoppua	2	1	18,2	0	0	0	0	0
7	5	lehtimetsä, nuori talousmetsä, tuore kangas		2	1	2,8	0	0	0	0	0
8	5	lehtimetsäkaistale pellon ja taimikon välissä, puusto nuorta, pohjoisosassa järeämpää	tuoretta ja lehtomaista kangasta, pohjoisosassa pienialaisesti tuoretta lehtoa, jättikuusia	2	2	3,4	0	0	0	0	0
9	5	Getbergin kallioalue, muinaishauta, pohjoisosassa motocross ajoa, kulumista	eteläosa kulumatonta, länsireunalla hieno vaihtelevan korkuinen jyrkänne, jonka matalasta pästä ajattu moottoripyörillä, osittain soveltuu MeL	5	3	11,8	0	5	0	1	0
10	5	sekundäärilehtoa, vanhaa maatalousmaata tod.näk heinäpeltoa tms. Lehtipuuvältaista, lehtolajistoa	vuohenputki, metsävarvut puuttuvat, samon tyyppien suosijat, nähty hirvi	3	3	11,6	0	3	0	1	1
11	5	tiheä koivutaimikko, ollut ehkä korpi, isoja kuusen kantoja, rehevä pohja		9	1	1,8	0	0	0	0	0
12	5	niitty/hakamaakuvio, osin lehtokasvillisuutta, sukkessio vasta alussa	kuviolla hirvi+vasa sekä valkohäntäkauris	1	2	1,8	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
13	5	entistä kosteapohjaista niittyä/heinäpeltoa, valtaojassa vettä niin ettei päässyt ylitse, vaihteleva lehtipuusto	lajistoa mesimarja, vuohennokka, suoputki, niittynurmikka, suo-orvokki, kurjenjalka, korpikaisla, palautuu lehdoksi, sukkession alkuvaihe, valkohäntäkauris	3	2	8,8	0	0	0	0	1
14	5	kuusi-koivuvaltainen metsikkö, S-osassa haapoja, myös harmaaleppää	jonkin verran lahpuuta, tuoreen lehdon lajistos mm. käenkaali	3	2	0,6	0	3	0	0	1
15	5	varttunut kuusikko, tuoretta ja lehtomaista kangasta, eteläreunassa haaparyhmä	jonkin verran lahpuuta	2	2	1,0	0	0	0	0	0
16	5	nuori talousmetsä, kuusikko, tuore kangas		2	1	1,8	0	0	0	0	0
17	5	kalliometsä, tavanomainen		5	1	2,2	0	0	0	0	0
18	5	hakkuu, nuori talousmetsä, koivua ja mäntyä, alaosa rehevä OMT/OMaT ylempänä kangasta, kivisyttä, muinaisranta	valkohäntäkauris	9	1	6,3	0	0	0	0	0
19	5	entinen haka tms laidunmaa (lehtimetsälaidun) tai pihapiiri, järeä valoisa koivikko, alla niittymäistä kasvillisuutta, palautuu lehdoksi	kivijalka korkeimmalla kohdalla, säilyttämisen arvoinen, vaatii hoitoa	3	3	1,8	0	3	0	1	1
20	5	vanhaa kosteapohjaista niittyä/heinäpeltoa, umpeutumassa	valtaojassa runsaasti vettä	1	1	3,8	0	0	0	0	0
21	5	nuorta talousmetsää, mäntytaimikko, kalliomäet		2	1	5,1	0	0	0	0	0
22	5	hakkuu, tiheää lehtipuuvältaista taimikkoa ja pensaikkoo		9	1	8,1	0	0	0	0	0
23	5	räme, kookas mäntypuusto, harvennettu, ei ojitettu	reunoilla korpisuutta	4	1	1,0	0	0	0	0	0
24	5	muutaman vuoden takainen hakkuu, jolla nyt tiheä lehtipuuvesaikka, lähinnä koivua		9	1	1,1	0	0	0	0	0
25	5	hakkuu		9	1	2,0	0	0	0	0	0
26	5	kalliometsä sekä nuorta kangasmetsää, josta osa taimikkoa		2	1	7,6	0	0	0	0	0
27	5	lehtokorpi (EN) ja metsäkortekorpi, ei näkyviä ojia, puustoa käsitelty eli vanhimmat puut puuttuvat	N-osassa mahdollisesti tihkupintaisuutta lajistossa mm. leskenlehti, suokelto, runsaasti saniaisia, lehtolajeja	4	2	2,1	0	2	0	0	2

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
28	5	vanhaa pihapiiriä tms. lehtipuuvaltiasta, paikoin niittymäistä kasvillisuutta, vanha kärrypolku/tie kulkee kuviolla, vanha bunkkeri tms. rakennelma	vanha suurikokoinen kivijalka keskellä, myös kellari, lajistoa tuoksusimake, niityleinikki, valkolehdokki, nuokkuhelmikkä, juhannusruusu, kielo, soikkokaksikko, metsälehmus, omenapuu, pihasyreeni	7	2	2,1	0	0	0	0	0
29	5	hieno lehtokorpi (EN), jota keskellä kulkeva oja on jonkin verran kuivattanut, hiirenporras-isoalvejuurivaltainen, puusto kuusta sekä harmaa- ja tervaleppä, paikoin tiheää kuusitaimikkoa	Getbergin korpi, YK perusselvityksiä 1988, saniaiskorpi, jossa kotkansiipeä	4	3	2,9	0	2	0	1	2
30	5	tuoretta pääosin kuusivaltaista kangasmetsää, osin korpisuutta, puusto järeää	suojametsä viereiselle lehtokorvelle	2	2	2,0	0	0	0	0	0
31	5	tiheä istutuskuusikko		2	1	0,3	0	0	0	0	0
32	5	vanhoja peltoja/niittyjä, lehtipuuvaltaista pohjakasvillisuudeltaan vaihtelevaa	sähkölinjan alla kosteaa niittyä: mesiangervoa, nokkosta, korpikaislaa. Kosteaa niitty (CR) ei edustava	1	2	14,8	0	0	0	0	3
33	5	tiheä kuusitaimikko ojitetetulla entisellä pellolla tms. pieniä lehtipuuvaltaisia aukioita jotka kehittyvät lehdoksi	pohjakerros pääosin paljas, mutta paikoin lehtoon viittaavaa lajistoa	2	1	5,1	0	0	0	0	0
34	5	havumetsä, talousmetsä, pääosin mäntyä, tuoretta kangasta	myös kalliometsää rinteiden yläosassa tien eteläpuolella	2	1	12,0	0	0	0	0	0
35	5	ojitettu suo, reunassa rehevää korpea joka nyt ruohoturvekangasta, pohjoisempana rämettä		4	1	2,1	0	0	0	0	0
36	5	kalliometsä ja kangasmetsää, varttunutta havupuuvalltaista metsää, tuore kangas		2	1	6,0	0	0	0	0	0
37	5	vanhaa viljelysmaata, nyt lehtipuuvaltaista viitaa, kosteapohjaista	etenkin itäosassa kookkaampaa puustoa mm. haapaa	1	2	4,2	0	0	0	0	0
38	5	kangasmetsää rinteessä, talousmetsää, kuusivaltaista, tuore kangas		2	1	4,2	0	0	0	0	0
39	5	pieni kosteikko alue ojan varressa sekä lammikko		6	2	0,1	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
40	5	pieni järvi, mahdollisesti padottu koillisosasta? rannat säännöllisen muotoiset kartalla, luonnossa suurelta osin kalliorantoja		6	2	6,1	0	0	0	0	0
41	5	tuoretta kangasta ja kalliometsää, talousmetsää, nuorta mänty ja kuusimetsässä pääosin		2	1	17,2	0	0	0	0	0
42	5	kosteikko pienen lammien ympärillä, lähinnä luhtaa, rehevä kasvillisuus saniaisia ja kosteikkokasveja	puusto terva- ja harmaaleppä, kiilto- ja virpapaju, ei välttämättä luontaisesti syntyneet	6	2	1,1	0	0	0	0	0
43	5	avokalliota ja kalliometsää, tavannomaista, karua		5	1	3,5	0	0	0	0	0
44	5	hakkuu, tod.näk keväällä 2013		9	1	2,0	0	0	0	0	0
45	5	pieni lammikko ja sen ympärillä tervaleppävaltainen korpi/luhta, todennäköisesti kausikosteaa eli veden määrä vaihtelee kesän kuluessa	kosteikkokasvillisuutta, lammessa runsaasti järvikortetta	6	2	1,2	0	0	0	0	0
46	5	varttuneempi talousmetsä, kuusi- ja mäntypuusto		2	1	1,7	0	0	0	0	0
47	5	suo, ojitettu räme, muuttunut osin turvekankaaksi, reunoilla entisiä korpia (pohjois ja itäreunalla), joissa rehevää kasvillisuutta	eteläosassa isovarpurämettä ja tupasvillarämettä, paikoin räme puusto hyvää, myös vanhempaa puustoa, reunakorvet heikosti kehittyneitä, osin hakattuja	4	1	24,7	0	0	0	0	0
48	5	hakkuuta ja nuorta taimikkoa		9	1	1,6	0	0	0	0	0
49	5	lehtipuuvaltainen, joutomaatyypinen metsä, pajuja, koivua, haapaa, heinä- ja suurruohovaltainen aluskasvillisuus		2	1	2,1	0	0	0	0	0
50	5	kalliometsä ja tuoretta kangasta, eteläosaa harvennettu, vaihteleva puusto, pohjoisessa rinteellä nuorempaa talousmetsää	kaksi muinaishautaa, jotka molemmat vaatimattomia	5	1	14,0	0	0	0	0	0
51	5	harvapuustoista, lehtipuuvaltaista mahdollisesti joskus laidunnuksessa ollut lehtomaista/tuoretta kangasta, paikoin on myös lehtolaikkuja, puustossa koivu, haapa, terva- ja harmaaleppä (teiden välissä), havupuita vähän	soveltuu liito-oravalle ja myös lepakoiden saalistusalueeksi	2	2	8,1	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
52	5	todennäköisesti harvennettu, tervalepän seassa myös koivua	voi soveltua lepakoille	3	2	5,0	0	3	0	0	1
53	5	kahden keinotekoisien vallin väliin jäävä hyvin kostea paju/tervaleppäluhta, oja tuo altaaseen vettä	vallit liittynevät vanhaa junanrataan, joka on kulkenut alueella, voisi soveltua viitasammakolle	4	2	0,6	0	5	0	0	0
54	5	ampumarata, hoidettua nurmikkoa		8	1	0,7	0	0	0	0	0
55	5	ampumarata, avointa nurmikkoa		8	1	0,3	0	0	0	0	0
56	5	vanhapuustoinen korpi ja sitä ympäröivä kangasmetsä, ruohokangaskorpi (EN)	metsäalvejuuri, mustikka, käenkaali, runsaasti lahoppua ja suuria kuusia, mörkimällä kohdin tervaleppiä, soveltuu liito-oravalle, joitakin suurempia haapoja	4	2	3,5	0	0	0	1	2
57	5	harvapuustoista kalliometsää, talousmetsää, pohjoisosassa mäntytaimikkoa		5	1	5,5	0	0	0	0	0
58	5	ojitettu korpi (turvekangas), tasaikäinen kuusikko, talousmetsä		4	1	5,5	0	0	0	0	0
59	5	nuorta lehtipuuvältaista talousmetsää, sekapuuna myös kuusen ja männyn taimia	kangasmetsää, kuviolla törmäsin supikoiraan	2	1	5,6	0	0	0	0	0
60	5	harvennettua lehtipuuvältaista metsää, todennäköisesti ollut joskus laidunnuksessa, harvennus on tehnyt siitä hakamaisen, lähinnä lehtomaista kangasta, lehtolaikkuja	kivisyttä, pohjoisosassa rehevämpää ja nuorempaa puustoa, jota myös harvennettu, voi soveltua lepakoiden saalistusalueeksi	2	2	9,8	0	0	0	0	0
61	5	tervaleppävaltiainen suurruoholehto, osin korpea, keskellä oja, suurruohojen lisäksi myös saniaisia	mesiangervo, käenkaali, hiirenporras, keltakurjenmieikka, soveltuu lepakoille	3	2	0,6	0	3	0	0	1
62	5	rantaniitty joka osin ruovikoitunut, rantakallio jolla merenrantakasvillisuutta mm. merisauramo ja ruoholaukka		10	2	0,2	0	0	0	0	0
63	5	joutomaa tyyppistä, nuorehkoa lehtipuuta kasvavaa elinympäristö vanhan radanpohjan lähellä, puustossa mm. runsaasti haapaa, harmaaleppää	aluskasvillisuudessa heiniä ja suurruohoja, kehittyvä vähitellen lehdoksi	3	1	1,2	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
64	5	kalliometsää sekä rannan avoimia silokallioita, mäntypuusto, osin kangasmetsätyypistä kasvillisuutta	rakentamaton ranta, vanhoja ylispuumäntyjä, vaatimaton muinaishauta	5	2	7,5	0	0	0	0	0
65	5	hakkuu, melko tuore avohakkuu		9	1	1,8	0	0	0	0	0
66	5	hiekkaranta, noin satametriä pitkä melko luonnontilainen hiekkaranta, lajistossa mm. rantavehänä	mahdollinen LsL 29 § kohde	10	3	0,2	4	0	0	0	0
67	5	kalliometsä, pohjoisrinteellä kuusta sekä haapoja		5	2	3,0	0	0	0	0	0
1	6	osittain hoidettua puistoaluetta, osittain lehtipuuvaltaista ryteikköä	pihoilta tuotu puutarhajätteitä yms puiston puolelle	1	1	1,1	0	0	0	0	0
2	6	lehtoa ja kangasmetsää, kultuurivaikutusta, polkuja, jokin verran vaahteraa		3	2	0,9	0	3	0	0	0
3	6	kosteapohjaista sekudäärilehtoa, suurruohoja ja saniaisia, ojassa runsaasti vettä	kuviolla kauris	3	2	2,9	0	0	0	0	0
4	6	talousmetsää, mänty- ja kuusivaltaista, kalliolaikkuja, tuoretta ja lehtomaista kangasta, virkistyskäyttöä, polkuja		2	1	3,6	0	0	0	0	0
5	6	puoliavointa entistä viljelysmaata		1	1	2,1	0	0	0	0	0
6	6	puoliavointa entistä viljelysmaata	suurruohovaltaista; mesiangervo, maitohorsma, pienialaisesti kuivempaa niittyä voimajohtolinjan alla	1	2	3,8	0	0	0	0	0
7	6	sekundäärilehtoa, lähinnä vuohenputkityyppiä, nuorta lehtipuuta harmaaleppä, koivu, haapa, tuomi	entistä viljelysmaata	3	2	1,0	0	0	0	0	0
8	6	koivu- ja tervaleppävaltaista viitaa ja sekundääristä suurruoholehtoa, puusto nuorta	valtaoja leveä ja runsaskasvustoinen, kultuurivaikutteinen	3	2	5,6	0	0	0	0	0
9	6	kalliometsä		5	1	8,0	0	0	0	0	0
10	6	ojitettu tervaleppäkorpi tai lehto, saniaisvaltainen	runsaasti lahoppua, kerroksellinen	4	2	1,1	0	0	0	1	0
11	6	lehtipuuvaltaista sekametsää, lehtomaista kangasta ja pienialaisesti tuoretta lehtoa	kerroksellinen rakenne	2	2	2,4	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
12	6	Strömsbyvikenin ruovikkoista rantaa, järviruoko valtalajina, myös kaislaa ja ruohohelpiä		10	2	3,5	0	0	0	0	0
13	6	koivu ja haapavaltainen kosteapohjainen metsikkö, kosteaa lehtoa, todennäköisesti sekundääristä	maaperää kaivettu lapiolla, ilmeisesti haettu onkimatoja, erityisesti tien varressa vaahteraa	3	2	1,5	0	3	0	0	0
14	6	talousmetsä männikköä, nuorta, tuoretta ja lehtomaista kangasta	keskivaiheilla parkkipaikat tms kenttä joka roskaantunut	2	1	2,2	0	0	0	0	0
15	6	kuusi ja mäntyvaltaista talousmetsää, tuoretta ja lehtomaista kangasta, myös pienialaisesti kalliometsää	mhs kuviolla 77 vanha asuinpaikka jossa puutarhakasveja, ulkoilutien varressa muutama metsälehmus	2	1	5,6	0	0	0	0	0
16	6	johtoaukea, perhossoveltuvuus?		1	1	1,7	0	0	0	0	0
19	6	havumetsä, itäosan rinne varttunutta kuusivaltaista tuoretta kangasta, länsiosa nuorempaa talousmetsää, kuusikkoa ja mäntyä, tuoretta ja lehtomaista kangasta	liito-orava 2007, pesäpuu kuvion rajalla kuntopolun varressa	2	1	8,6	0	0	0	0	0
20	6	turvekangasta jossa lehdon piirteitä (ruohoturvekangas), haapoja ja lehtipuita, runsaasti saniaisia	kolopuu kuntopolun varressa kuvion rajalla, soveltuu hyvin liito-oravan elinympäristöksi, nyt ei havaintoa	4	2	1,5	0	0	0	0	0
21	6	havumetsä, itäosan rinne varttunutta kuusivaltaista tuoretta kangasta, länsiosa nuorempaa talousmetsää, kuusikkoa ja mäntyä, tuoretta ja lehtomaista kangasta		2	1	5,3	0	0	0	0	0
22	6	suota, avomet alueet kasvavat korkeaa järviruokoa - olisiko vanha kluuvijärvi? Kosteilla kohdilla myös neivaimareta	valtaojassa vettä reilusti, ei päässyt yli, reunoilla pääosin vanhoja niittyjä jotka nyt puustoisia, avoluhta, oijen varressa puustoa	4	2	21,8	0	0	0	0	0
23	6	havumetsä, sekametsä, tuore/lehtomainen kangas		2	1	3,0	0	0	0	0	0
24	6	reheväpohjaista talousmetsää, jossa istutettua kuusta		2	1	6,0	0	0	0	0	0
25	6	entinen viljelysmaa, joka on kasvamassa umpeen, pajukkoa ja koivua	osin avointa	1	1	3,3	0	0	0	0	0
26	6	kuusivaltaista kangasmetsää, myös lehtipuita, varttunutta	aiempi liito-oravahavainto	2	2	1,7	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
27	6	puron/ojan varsi, osin luonnontilaisempi	reunoilla terveleppäpuusto kapeana nauhama, lehtokasvilisuus	6	2	1,1	0	0	0	0	0
28	6	jalopuumetsikkö tammea, saarnea ja vaahteraa, lehmus, ei välttämättä luontaisesti syntynyt, rehevä lehtopohja	puutarhapensaita ja perennoita	7	3	1,6	0	0	0	0	0
29	6	varttunutta sekametsää, lehtomaista ja tuoretta kangasta, mahdollisesti laidunnettu	vanha tienpohja kulkee kuvion läpi	2	1	1,3	0	0	0	0	0
30	6	sekundääristä kosteapohjaista lehtoa, lehtipuusto, terva- ja harmaaleppä, saniaisia	kaksi kaurista	3	2	1,6	0	0	0	0	0
31	6	joutomaata ja linjan alusta, pohjoisoassa täyttömaata, vanha autonromu yms	lupiini, pujo, pajuja, vadelma	1	1	0,7	0	0	0	0	0
32	6	tienreunassa myös lehtipuuta, jotain vanhoja kaivantoja tms.	puutarhajätettä, soveltuu liito-oravalle	2	2	1,4	0	0	0	0	0
33	6	koivuvaltaista sekundääri lehtoa, myös haapaa ja muita lehtipuita	liito-orava 2002, nyt ei havaintoa lajista	3	2	2,7	0	0	0	0	0
34	6	havumetsä, tuoretta kangasmetsää, sekapuusto		2	1	1,7	0	0	0	0	0
35	6	kapea kuusivaltainen kaistale tien ja rannan välissä, puustossa järeää kuusta, koivua sekä tervaleppää, tuoretta ja lehtomaista kangasta	kulttuurivaikutusta, niemenkärjessä veneiden säilytystä ja vanha kivinen laitur	2	2	1,2	0	0	0	0	0
36	6	tervaleppäluhta/lehto, hiirenporrasvaltainen	luontoselvitys 2005 rajaus ja tiedot ok	3	3	0,4	0	3	0	1	0
37	6	vaihtelevan levyistä ruovikkorantaa		10	2	2,6	0	0	0	0	0
38	6	pääosin tuoretta ja lehtomaista kangasta, rinteiden alaosassa tuoretta lehtoa kapeana kaistaleena, Sundsudd pienet rantakalliot joilla isomaksaruohoa	vesijohto vedetty kuvion läpi?, kaivamisen jälkiä	2	1	1,9	0	0	0	0	0
39	6	avokallio, joka paahteinen ympäristö mm. isomaksaruohoa, eteläreunalla ketomaista kasvillisuutta, mahdollisesti laidunnettu	polku tulee niemen kärjestä ja kulkee kuvion läpi	5	1	1,0	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
40	6	tuoretta kangasta, varttunut kuusipuusto		2	1	0,5	0	0	0	0	0
41	6	ruohoturvekangas, rehevä saniaisvaltainen ruohoturvekangas, reunaoja sekä tiet kuivattaneet, monipuolinen kasvillisuus, itäosassa pieni luhta	luontoselviyts 2005, määritetty saniaislehdoksi, lajisto ok	4	2	1,8	0	0	0	1	0
42	6	talousmetsää, nuorta istutettua mäntymetsää, pohjoisessa myös kuusta		2	1	3,4	0	0	0	0	0
43	6	havumetsä, harvennettua tuoreen kankaan varttunutta kuusikkoa, runsasti tuulenkaatoja, pellonreunassa kapean kaistaleena haapoja	liito-orvan elinalue 2010, havaintopisteet 2002 ja 2004	2	2	1,8	0	0	0	1	0
44	6	niittymäistä riustapeltoa ja osin umpeenkasvavaa niittyä	valkohäntäkaurisperhe emä+kaksi vasaa ruokailemassa kartoituskäynnillä 16.8.13	1	1	0,8	0	0	0	0	0
45	6	vanhaa maatalousmaata, todennäköisesti haka, nyt palautumassa lehdoksi, runsas haapapuusto, myös vanhoja koivuja sekä leppää	suurimmat haavat halkaisijalta 50 cm, osa kuviosta tiheää tm-kuusikkoa, jossa myös ylispuina haapoja ja koivuja, kivisyyttä, lajisto: lillukka (runsas), vuohenputki, kiolo, käenkaali, jänönsalaatti	3	3	1,0	0	3	0	1	1
46	6	mäntyvaltaista talousmetsää, osa puustosta istutettu vanhalle pello tms		2	1	6,1	0	0	0	0	0
47	6	pieni lammikko ja sen laskuoja, lammikon ympärillä lehtipuusto	kosteikkokasvillisuutta, ei välttämättä luontaisesti syntynyt	6	2	0,5	0	0	0	0	0
48	6	sekundääristä lehtoa, nuorta lehtipuuta joutomaatyypistä kasvillisuutta		3	2	3,6	0	0	0	0	0
49	6	sekundäärilehtoa, kookas koivu ja haapapuusto, alla kuusta, lehtokasvillisuutta kuten kuviolla 261	luontoselvitys 2005 lajisto ok	3	3	2,7	0	3	0	0	1
50	6	sekundääristä lehtoa, valoisaa, harvapuustoista, haapaa ja koivua, ylärinteessä pähkinäpensaita	tarkempi kuvaus vuoden 2005 luontoselvityksessä, soveltuu liito-oravalle erittäin hyvin, alueella pitkä asutushistoria - keskiaikainen asutus	3	3	4,7	0	1	0	1	1

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
51	6	vanhoja ammusvarastoja tms sisältävä alue, harva koivua ja haapaa kasva, kenttäkerros heinävaltainen myös sananjalkaa	erittäin roskaantunut, rakennukset grafitien peitossa ja spraypuolloja suuria kasoja ympäriinsä.	7	1	6,1	0	0	0	0	0
52	6	saraneva (VU), vetinen, pajureunus	pohjoisosassa tykkin tms. alusta jossa vettä, sopii viitasammakolle tai vesiliskolle	4	2	0,5	0	0	0	0	1
53	6	kalliometsä ja avokalliota, laella hautaröykkiö joka kaivettu auki, rintellä vanhapuustoista tuoretta kangasta, kallioalueella komeita käkkyrämäntyjä	jonkin verran virkistyskäyttöä, yksittäinen polku kulkee kangasmetsän läpi, kallioalueella ei kulumisen merkkejä	5	3	12,2	0	5	0	1	0
54	6	havumetsä, tuoretta kangasta, itäosassa nuorempaa talousmetsää, muualla sekapuustoista varttunutta puustoa	kivisyyttä, lahpuuta	2	2	5,9	0	0	0	1	0
55	6	kosteaa tervaleppävaltainen lehto/luhta, hiirenporras/suurruohovaltainen, lehtopalsami	jättipalsamia! luontoselvitys 2005 rajaus ja kuvaus ok	3	3	0,7	0	3	0	1	0
56	6	ojitettu ja osin myös hakattu korpi, pohjoisosassa vielä kuusia, eteläosa hakattu aikoinaan ja nyt nuorta koivua	ruohoturvekangas, hiirenporrasta	4	1	1,7	0	0	0	0	0
57	6	hakkuu, joka kasvaa nuorta koivikkoa, kallioalueella mäntyä		9	1	8,8	0	0	0	0	0
58	6	tervaleppäkorpea, jossa ojat, rehevä aluskasvillius lähinnä saniaisia ja ruohoja, aluspuusto nuorempaa harmaa- ja tervaleppää	rajattu vuoden 2005 luontoselvityksessä kuusilehtona, alueelle tehty hakkuuta lähinnä rajauksen itäosassa, jonkin verran lahpuuta	4	2	0,5	0	2	0	1	0
59	6	kuvion pohjoisosassa kuusivaltaista turvekangasta/turvelehtoa, isoalvejuurta, kuusen lisäksi tervaleppä	eteläosassa vanhaa umpeutuvaa kosteapohjaista peltoa, joka palautuu lehdoksi, alikasvoskuusta, vanha liito-oravahavainto 2005 vuodelta, soveltuu edelleen liito-oravalle	4	2	1,2	0	0	0	0	0
60	6	havumetsä, tuoretta kangasmetsää, puuston ikä vaihtelee, pääpuuna kuusi ja mänty	loravan elinalue 2010, s-osa, kulkuyhteys	2	1	10,4	0	0	0	0	0
61	6	ojitettu isovarpuräme eli turvekangasta, kapeat korpireunukset, varttunut puusto	eläinten polkuja	4	2	1,8	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
62	6	pienvesi, lähinnä oja, kuvion eteläreunalle avattu siirtoviemäri linja, lehtipuusto	kuvion itäreunalta löytyi liito-oravan papanoita kolmelta puulta, ja ainakin yhdessä haavassa oli kolo	2	3	2,4	0	0	0	0	0
63	6	havumetsä, korpi/turvekangas, varttunut puusto, jonkin verran lahoppua	soveltuu liito-oravalle	4	2	1,2	0	0	0	0	0
64	6	useita eri suotyyppisiä sisältävä rajausta, ei havaittuja oja. Länsiosassa sararämettä, rämevarpuja mättäillä ja välipinnoilla saroja ja tupavillaa, jonkin verran myös raatetta ja kurjenjalkaa, länsiosa kosteampi kuin itäosa	itäosassa isovarpurämettä sekä useampaa korpityyppiä (mustikkakorpi, korpiräme, sarakorpi) useimmat suotyypit VU, myös LAKU-kriteerien suotyyppisiä	4	4	7,8	0	0	0	1	1
65	6	Pieni nevalaikka		4	1	0,2	0	0	0	0	0
66	6	Kalliometsää, valtaosin MT. Osin luonnontilaisen kaltaista. Keskellä tavanomainen rämepainanne.		2	1	16,4	0	0	0	0	0
67	6	Metsälain noro. Vanhaa, kuusivaltaista, kosteaa ja korpimaista lehtomaista kangasta, jossa paikoitellen runsaasti lahoppua, erirakenteisuutta ja luonnontilaisuuden piirteitä. Kolopuita jonkin verran. Lehtipuita vähän.	SW kaivanto jatkuu norona	2	3	1,2	0	1	0	1	0
68	6	pieni rämepainama		4	1	0,2	0	0	0	0	0
69	6	Vesikuoppa, pienlampi		6	1	0,1	0	0	0	0	0
70	6	havumetsä, hyvin kapea kaistale sekametsää, tien ja teollisuusalueen välillä		2	1	5,5	0	0	0	0	0
71	6	hakkuu, jättöpuita harvakseltaan, mänty, koivu ja haapa		9	1	3,2	0	0	0	0	0
1	7	Djupström tummavetinen entinen kluuvijärvi luhtarannoilla. Onko veden pintaa säädelty?	Järviruokoa, niukka kelluslehtiskasvillisuus.	6	2	15,2	0	0	0	0	0
2	7	rantakuusikko, vanhempi puusto ja nuoria kohtia, jyrkkä törmä MT	tuore lehto lahdenpohjukassa ls-alueen vieressä	2	2	0,8	0	0	0	0	0
3	7	taimikkoa	muodostaa puskurin ls-alueelle	5	2	1,4	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
4	7	tiheä lehtipuusto ojitetun korven ympärillä. Tervaleppälehto säilytetty n 2 aaria, isoalvejuuri.		4	1	3,5	0	0	0	0	0
5	7	Rantapuustoa, kostea lehto. saniaislehto tervaleppää ja lehtipuustoa. tihkupintaisuutta, arvokas putkilokasvillisuus:velhonlehti, kevätlinnunsilmä, mesimarja. Yleislajit hiirenporras, isoalvejuuri.	AthT ja OFiT VU. Järvenrannassa runsaasti lahoppuuta. Muualla poimintahakkuu/harvennus. Hirvenpolku.	3	3	1,4	0	3	0	0	1
6	7	kuusivaltainen tuore lehtokumpare/OMT, entinen hakamaa? Haapoja muutama. Runsaasti lahoppuuta.	OMaT VU. Metsästystorni.	3	3	0,3	0	3	0	1	1
7	7	nuorehko koivikkovyöhyke ja tervaleppiä rannassa. Kostea lehto ja koivuluhdan yhdistelmää. Kostea ent. järvenpohja?	Metsäluhta VU. Vadelma, terttualpi, pitkäpääsara, järviruoko.	4	3	3,5	0	0	0	0	1
7	7	Pieni humusjärvi, ollut yhteydessä Lillträskiin. Osmankäämiä, lumpeita, rehevä rantakasvillisuus. Kaloja.	Uimaranta länsipuolella, melko rakennettu ympäristö.	6	2	3,7	0	0	0	0	0
8	7	hakkuu		9	1	1,4	0	0	0	0	0
9	7	Vanhan Hällnäsin tilan pihapiiriä ja takamaata, lehtipuustoa ja pieniä peltoja. Katsottu etäältä: mäntyjä, metsävaahtera, koivua ja haapaa. Lehtipuustoa joenrannassa.	Itäreuna voi soveltua liito-oravalle hyvin.	8	1	1,7	0	0	0	0	0
10	7	Peltoaukeassa virtaava suoristettu jokiuoma. Ei kartoitettu maastossa.		6	1	2,1	0	0	0	0	0
11	7	Talouksmännikkö n 40 v tasaikäinen, paikoin seassa kuusta. MT/VT.		2	1	3,8	0	0	0	0	0
12	7	Tienpientareella niittykasveja, lehtipuureunus haapaa, metsävaahtera ja mäntyjä	Lähinnä ruohoniitty tai kuiva lehto	1	2	0,4	0	0	0	0	1
13	7	Autiotalo voi soveltua lepakoille. Avoin pihapiiri.		7	1	0,2	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
14	7	iäkäs kuusimetsä kalliopaljastumilla ja kivikoilla. Talousmetsärakennetta hiukan monipuolisempi. MT ja hikey N-rinne monilajinen tihkupinta, monikerroksinen puusto		2	3	6,1	0	0	0	1	0
15	7	keski-ikäinen kasvatusmännikkö, talousmetsä MT.		2	1	1,0	0	0	0	0	0
16	7	keski-ikäinen mäntyvaltainen sekametsä, talouskäytössä. MT/VT		2	2	2,6	0	0	0	0	0
17	7	Loviselundin vanha tilarakennus ja arboretum-tyyppinen hoidettu piha on tiheän kuusiainan suojaama.	Saarni, ulkomaisia pihtoja ja kuusia, pensaita ja lehtipuita.	8	2	3,6	0	0	0	0	0
18	7	Ravitiila, jossa kymmenkunta hevosta ulkoaitauksissa. Ravirata ja avoalue sen keskellä.	Ei luonnonlaidunta.	1	1	4,2	0	0	0	0	0
19	7	Tiheä lehtimetsä kasvatettu pellolle. Lännessä myös kuusta. Korkea aluskasvillisuus, vadelmaa, heiniä, suursaniaisia, nokkosta.	Sekundaarinen lehto	3	1	16,1	0	0	0	0	0
20	7	suuri pihalammikko. Rajattu ilmakuivasta.		6	1	0,2	0	0	0	0	0
21	7	Niittymäinen pihapiiri ja pieni mökki. Heinävaltainen tuore niitty.	Tuore niitty EN	8	2	0,1	0	0	0	0	2
22	7	Siemenpuuasento ja mäntytaimikko MT.		2	1	2,4	0	0	0	0	0
23	7	Tiheä sekametsä, OMT. Useita suuria haapoja kuusten seassa.		2	2	0,8	0	0	0	0	0
24	7	Talousmetsiä, männikköä, mäntysiemenpuita ja koivua. MT.		2	1	4,0	0	0	0	0	0
25	7	Tihkupinta alarinteessä, MattT, kotkansiiپی, isoalvejuuri, hiirenporras. Kuusi, koivu, haapa. Lahopuuta jonkun verran.	Kosteaa runsasravinteinen lehto VU. Matteuccia struthiopteris	3	3	0,1	0	1	2	1	1

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
26	7	Liito-oravalle soveltuva varttunut sekametsikkö, useita kolohaapoja. OMT.	Käpytikan pesä.	2	2	0,3	0	0	0	0	0
27	7	Nuorehkoa harvennettua lehtipuustoa, koivu, haapa, mänty, MT. Heinittynyt		2	1	2,4	0	0	0	0	0
28	7	hieno kuusimetsä MT, iäkäs luonnontilaisen kaltainen talousmetsä. Sammaleinen ja varjoisa. Lahopuuta jonkun verran.		2	2	2,0	0	0	0	1	0
29	7	Pieni metsälammikko, viitasammakko? Vehkaa kasvava lampare. Monikerroksista tervaleppää ja kuusikkoa ympärillä		6	2	0,1	0	0	0	0	0
30	7	tuore heinäniitty, monipuolinen lajisto, kasvamassa umpeen. Entinen hakamaa.	Tuore niitty CR. Dianthus deltoides, Avenula pubescens	1	3	0,1	0	0	0	0	3
31	7	Entinen hakamaa, kalliopaljastumia ja heinävaltainen kasvillisuus kookkaan, väljän sekapuuston seassa	Hakamaa CR. Dryopteris filix-mas	1	3	0,9	0	0	0	1	3
32	7	harvennettu mäntyvaltainen sekametsä MT/VT	puusto n 40 v. kalliopaljastumia	2	1	2,6	0	0	0	0	0
33	7	kalliomännikkö ja jyrkänne	osin kuivunut puusto, keskellä ML 10 kohde	5	2	5,1	0	0	0	0	0
34	7	harvennettu kasvatusmännikkö OMT/MT	tasaikäinen n 40v	2	1	1,6	0	0	0	0	0
35	7	ojitettu saniaiskorpi, suuria tervaleppiä NE osassa. Yhä kosteapohjainen, suursaniaisia ja suokorte	Saniaiskorpi EN, edustavuus heikko.	4	2	1,2	0	0	0	0	2
36	7	kasvatusmännikkö MT. SW kulma nuori lehtipuusto yksi suuri haapa	puusto n 30 v tasaikäinen	2	1	1,7	0	0	0	0	0
37	7	talousmetsää, keskikokoinen ja tasaikäinen kuusikko MT		2	1	0,9	0	0	0	0	0
38	7	tiheä kuusikko ent pelto/korpi		2	1	0,2	0	0	0	0	0
39	7	haavikko, komea jyrkänne, harvennettu ympäriltä	keskikokoisia haapoja ja yksi suuri	2	1	0,3	0	0	0	0	0
40	7	harvennettu sekametsä mäntyvaltainen n 40 v		2	1	1,3	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
41	7	Entinen suopelto kasvaa istutuskuusikkoa ja osa vielä puoliavointa korkeakasvuista heinäniittyä.	Kosteaa runsasravinteinen lehto OFiT VU. Salix, Rubus idaeus, Cirsium palustre	3	3	1,9	0	0	0	0	1
42	7	Entiselle pellonreunalle kasvanut haapavalt. sekametsä, tuore lehto soveltuu liito-oravalle. Kolohaapa. Käpytikan pesä. Rinteessä kostea saniaisjuotti.	OMaT VU. Anemone nemorosa, Fragaria vesca, Dryopteris carthusiana, Geum urbanum	3	3	0,5	0	0	0	0	1
43	7	Noro ja rehevä saniaiskorpi. Kookas kuusi, tervaleppä, vehka, hiirenporras, korpi-imarre.	Saniaiskorpi EN	4	3	0,7	0	6	0	0	2
44	7	MT kuusikko melko kookas, iäkäs talousmetsä. Lahopuuta tav. enempi.		2	2	2,8	0	0	0	1	0
45	7	avokallioita ja kalliomännikköä, sileitä ja maisemallisesti komeita kallioita länteen, jyrkänne pyöreäkhö ja pieni pudotus		5	2	10,2	0	0	0	0	0
46	7	Ojitettua mustikkakorpea ja luonnontilaistuvaa vähäravinteista tupasvilla/saranevaa. Korvessa lahopuuta 2, kuusivaltainen sekametsä.	Saraneva VU. Carex rostrata, Eriophorum vaginatum	4	2	2,2	0	0	0	0	1
47	7	Pieni luonnontilainen korpi ja vesipainanne. Kuusi, tervaleppä, paatsama, raate, jokapaikansara.		4	2	0,4	0	0	0	0	0
48	7	Entinen pelto nykyisin rehevä HeOT lehto ja sekametsä, soveltuu liito-oravalle A-. Käpytikan pesä=kolo. Mesiangervoaltainen kasvillisuus W-reunalla.	HeOT CR	3	3	0,6	0	3	0	0	3
49	7	Umpeen kasvava kostea niitty on korkean ruoho ja heinäkasvillisuuden peittämä, lähinnä suurruohonniitty. Ei kartoitettu tarkemmin.		1	1	1,3	0	0	0	0	0
50	7	talousmetsä, monipuolinen keski-ikäinen sekametsä, kuusivaltainen, koivua, haapoja, mäntyjä. MT		2	2	2,9	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
51	7	Metsäkumpare ja vanha asuinpaikka, kivijalka ja rehevä kasvillisuus, niittymäisiä laikkuja. Väljätkö keski-ikäinen sekametsä, OMT?		7	1	1,0	0	0	0	0	0
52	7	Tervaleppää kasvava saniaiskorpi melko luonnontilainen. Poimintahakkuuta. Suursaniaisia kosteissa juuteissa.	Saniaiskorpi EN. Athyrium filix-femina, Dryopteris carthusiana, Anemone nemorosa, Fragaria vesca, Equisetum sylvestris	4	3	1,4	0	6	0	0	2
53	7	avoin tai puoliavoin korkea heinäniitty, jossa pajuja	Ei kartoitettu jalan	1	1	1,3	0	0	0	0	0
54	7	Koivu- ja pajuluhtaa, kovapohjaista koivukorpea, kosteaa lehtoa ja entistä niittyä, lammensilmä ruovikossa. Paikoin luonntil. uoma. Vaikeakulkuinen tiheän pensaikon takia.	Koivuluhta VU. Filipendula ulmaria, Iris pseudacorus, Athyrium filix-femina. Tavi. (Hemängsbäckenin purolaakso kts. Sepänkangas 1 luontoselvitys 2000)	4	3	8,1	0	0	0	0	1
55	7	Joutomaa-alue, romuja, maakasoja. Lehtipuusto nuorehkoa, haapoja ja leppiä. S-osa liito-oravalle B+		7	1	0,9	0	0	0	0	0
56	7	Puoliavoin tavanomainen entinen niitty/pelto kasvaa harvakseltaan lehtipuustoa, korkeaa heinäniittyä		1	1	1,1	0	0	0	0	0
57	7	S saniaiskorpi, kumpare MT sekametsä, N kultt.vaik lehto lehtimetsä ja kivijalka. Jänönsalaatti, hiirenporras.	Sekundaarinen lehto VU. Sepänkangas II luontoselvitys 2003, lehtoa, entistä peltoa/laidunta, palautunut lehdoksi?	3	2	2,0	0	0	0	0	1
58	7	Taajamametsä melko kulunut MT, paikoin OMT. Keski-kokoista tai kookasta sekapuustoa: mänty, kuusi, koivu, haapa, pihlaja, raita.		2	1	2,7	0	0	0	0	0
59	7	Entinen pelto kasvaa nyt nuorta lehtipuustoa, sarkaojat jäljellä. Rehevä kasvillisuus: vuohenputki, jänönsalaatti, hiirenporras ym.=tuore lehto.	Sekundaarinen lehto VU	3	1	0,2	0	0	0	0	1
60	7	Taajamasekametsä. W- ja SE reunat entinen pelto=tuore lehto. S-osassa lehtoreuna ja runsaasti haapoja ja koloja. Yläosat MT-kuusikkoa. Osa rakentumassa.	Lehto VU. Sepänkangas II luontoselvitys 2003, kuivaa lehtoa, liito-orava 2002, rajaus ei tarkka!	3	2	1,5	0	0	0	0	1

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
61	7	tiheää lehtimetsää kasvava entinen pelto, tuore ja kostea sekundaarinen suurruoholehto. Mesiangervo, nokkonen, korkeat heinät. Kivinen N-osa tuore lehto, jossa kolohaapoja.	Lehto VU. Kultarinta, pukinjuuri.	3	2	3,1	0	0	0	0	1
61	7	Peltosaareke lumokohde. Kasvaa suuria mäntyjä ja niitty laikkuja ja pientareita, joissa vielä monipuolinen ruoholajisto.	Tuore niitty laikkuja CR. Centaurea jacea, Pimpinella saxifraga, Leucanthemum vulgare, Platanthera sp, Campanula patula	1	2	0,2	0	0	0	0	3
63	7	Nuori lehtipuusto ja siemenpuumäntyjä. MT? Osin pihametsiä.		2	1	1,4	0	0	0	0	0
64	7	umpeen kasvava entinen pelto on vielä avoin heinäinen suurruohoniitty, pensasreunoja ja harmaaleppää. Koiranputken vallitsema		1	1	2,8	0	0	0	0	0
65	7	keski-ikäinen talousmetsä havupuuvaltainen, istutettu männyille ylärinteet, alavat kuuselle, solassa lehtikuusia. MT, harvennettu. Saniaisjuotteja, tervaleppää. Jyrkänne ML 10 §, kallionlaki osin ML 10 §.	Täysikasvuinen kyy havaittu kalliokumpareen itärinteestä.	2	2	14,3	0	4	0	0	0
66	7	kalliomännikkö W-osassa luonnontilainen ja ML 10, koko muu osa avohakattu ja jätetty muutamia puita - heinittynyt ja jäkälikkö kulunut koneista.		5	1	5,2	0	5	0	0	0
67	7	mäntytaimikko n 10 m	MT?	2	1	0,9	0	0	0	0	0
68	7	kosteahko?		3	1	2,9	0	0	0	0	0
69	7	nuori lehtimetsä entisellä pellolla, rehevä kasvillisuus lähinnä AegT tai sekundaarinen lehto. Puustossa koivu, raita, harmaaleppä haapa.	Lehto VU. Sekundaarinen lehto	3	2	1,9	0	0	0	0	1
70	7	komea kalliometsä, mäntyvaltainen, kuusta jonkun verran, MT, lahoppua pystypuuna. Lähivirkistyspolkuja risteilee.	Hiukan kulunut.	5	2	1,3	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METS	LUTU
71	7	tavanomainen kalliometsä radiomaston alla. Harva talousmetsä, kalliomännikkö		5	1	0,9	0	0	0	0	0
72	7	taajamasekametsä, MT, kalliolaikkuja, väljä puusto mänty kuusi koivu, keski-ikäisiä.		2	1	1,3	0	0	0	0	0
73	7	pieni kuivahtanut korpipainanne, jossa tupasvillanevalaikkua. Puusto erirakenteinen, kuusta, koivua ja mäntyä.		4	2	0,3	0	0	0	0	0
74	7	luonnontilaisen kaltainen kuusivaltainen sekametsä, erirakenteisuutta, lahoppuuta jonkun verran. N osassa romua. Isovarpuräme keskellä istutettu männylle	Kaurisruokintapaikka rämeen itäpuolella, paljon jälkiä.	2	2	6,8	0	0	0	0	0
75	7	avokallio ja mäntyjä		5	1	2,5	0	0	0	0	0
76	7	tavanomainen havumetsä		2	1	2,3	0	0	0	0	0
77	7	havumetsä, pihapiirejä ja vahtikoira-varoitukset, ei käyty		8	1	4,9	0	0	0	0	0
78	7	Useita entisiä hiekkakuoppia yms kasvaa suursaniaisia ja kuusihaapametsää. Kalliopaljastumia ja kiviä. Entinen viljelysmaa tai puutarhamaa kasvaa jättiputkea.	Jättiputki Heracleum sp. N-osassa	7	1	1,8	0	0	0	0	0
79	7	Kivinen MT-sekametsä, poteroita yms. väljä sekapuusto, vanhoja mäntyjä, keskikokoisia koivuja, tienreunassa raitoja.		2	2	1,2	0	0	0	0	0
80	7	tasaikäinen metsätalousmännikkö MT, n 40 v.		2	1	1,6	0	0	0	0	0
81	7	siemenpuuhakkuu ja nuori taimikko n 2-3 m		9	1	1,4	0	0	0	0	0
82	7	Luonntil. kaltaiset suopainanteet kuusisekametsässä. Yhdistelmäsuotyyppisiä, mustikkakorpea/kangaskorpea ja saraista rämettä sekä ojitukselta kuivunutta korpea.	mustikka, juolukka, rätvänä, paatsama, kuusi-mänty-koivu.	4	3	2,1	0	0	0	0	0
83	7	mäntyvaltainen väljäpuustoinen kuivahko kangasmetsä ja kallioalue. Kookkaita mäntyjä.	havainto kyyn poikasesta.	2	1	2,8	0	0	0	0	0
84	7	avokalliota ja kalliomännikköä, nuorta mäntyvaltaista puustoa asuinalueiden välissä. Väljä puusto		5	1	1,9	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
85	7	kuivahtanut rinne on nyt tervaleppää, haapaa ja koivua kasvava pieni metsänsirpale. lehdon kaltaista kasvillisuutta tai ympäröivän asutuksen ja maanmuokkauksen vaikutusta.	Kaavassa ekoyhteys, ei enää kovin toimiva.	3	1	0,4	0	0	0	0	0
86	7	kulttuurivaikutteinen sekametsä yläosa MT/ alaosa OMT tai lehto, puusto luonntil. kaltainen. lorava B+. Vieraslajeja jättipalsami, jättiputki itäreunassa pihapiirin reunalla.	Heracleum, Impatiens balsamifera. Sepänkannas II luontoselvitys 2003, kuivaa lehtoa, liito-orava 2002 ja 2004	2	2	1,0	0	0	0	0	0
87	7	ojitettu tiheä lehtipuusto, umpeutunut pelto ollut korpi ja nyt turvekangas? Tervaleppä, koivu, harmaaleppä, vähän haapaa, tiheä vademapensasto.	Kuvion läpi menee ulkoilutie ja syvä oja.	4	1	1,4	0	0	0	0	0
88	7	avomaa rakennustöiden jäljiltä. Osin sepeliä, osin tiivistä hienoa maata. Ruderaattikasvillisuus.		1	1	0,8	0	0	0	0	0
89	7	lähinnä avoalaa, muutamia puita kasvava heinittynyt rinne. Mäntyjä, pihlajia, katajaa, koivuja.		2	1	3,1	0	0	0	0	0
90	7	vanha avohakkuu, ei vielä taimettunut. Risuja. Heinittynyt, myös kostean paikan kasveja.		9	1	1,2	0	0	0	0	0
91	7	Suojapuusto tien varressa kasvaa sekapuustoa. Mänty, kuusi, haapa, koivu, pihlaja. Kuivahko, ehkä OMT	Voi toimia ekoyhteytenä loravalle tien ylityksessä.	2	1	0,5	0	0	0	0	0
92	7	OMT kuusisekametsä runsaalla haavalla. Liito-oravalle B+	kolohaapoja?	2	2	0,4	0	0	0	0	0
93	7	entisen hakamaan kaltainen väljä puusto ja heinävaltainen aluskasvillisuus. Suuria mäntyjä, koivuja, pihlajia ja monirunkoisia raitoja.	Tuore heinäniitty EN. Keltamataran risteymää? Maisemallisesti kaunis.	1	3	0,7	0	0	0	0	2
94	7	Lehtipuustoinen entinen pihamaa, kivijalka ja kivikko. Metsävaahteroita tod. yli 20 kpl. Nuorehkoa haavikkoa itäreunalla, josta loravahavaintoja aiemmin.	Tuoreen lehdon VU kaltainen entisen pihan kasvillisuus, heinävaltainen.	3	2	0,7	3	0	0	0	1
95	7	metsävaahtera, suuri mänty, haapoja reunassa, tien suojapuusto maisemallisesti kaunis.		2	1	0,2	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
96	7	lehtipuuvesakko ja tienreunassa suuria lehtipuita:koivu, haapa, vaahtera		2	1	0,9	0	0	0	0	0
97	7	jättikivijalassa=autohalli tms vuokra-ajalla? Kolohaapa tienreunassa. Kuusi, koivu, haapa, harmaaleppä, tervaleppä, raita.	Lehto VU. Lammikossa niukasti vesikasveja.	3	2	0,6	0	0	0	0	1
98	7	kaavoitettu asuinalue raivattu puusto ja rakennettu infraentiselle umpeenkasvaneelle suopellolle		9	1	3,4	0	0	0	0	0
99	7	Entinen pelto/hakamaa nyt sulkeutunut rehevä sekametsä OMT/tuore lehto. Kookkaassa monikerroksisessa puustossa kuusi, haapa, tervaleppä, koivu.	Lehto VU. Lahopuuta jonkun verran. Rubus saxatilis, Fragaria vesca, Dryopteris expansa	3	2	0,7	0	0	0	0	1
100	7	monimuotoinen kuusivalt. sekametsä, suuria haapoja rajalla. MT ja saniaiskorpjuotteja. Lahopuuta 2		2	3	1,0	0	0	0	1	0
102	7	Talousmetsä tasaikäinen männikkö, MT.		2	1	4,5	0	0	0	0	0
103	7	kalliomännikköä ja suopainanteita, komea pyöreä jyrkänne, muutamia kookkaita mäntyjä. Kulunut kalliojäkälikkö, leveä polku-ura.		5	1	5,3	0	0	0	0	0
104	7	tavanomainen kalliometsä, suuria mäntyjä ja kalliopaljastumia		5	1	1,5	0	0	0	0	0
105	7	Joutomaatyypinen entinen pihamaa, sorakasoja, romua. Myynnissä oleva kiinteistö.		7	1	0,6	0	0	0	0	0
106	7	Entinen pelto nyt korkea heinäniitty ja kostea suuruuhoniittyä sekä pieni ketolaikku kalliopaljastumalla. Edustavuus heikko.	Tuore niitty CR. Hirvieläinten käyttämä laidun ja läpikulku	1	2	1,2	0	0	0	0	3
107	7	Täysikasvuinen melko luonnontilaisen kaltainen kuusisekametsä MT. Lahopuuta jonkun verran. Autio saunamökki.		2	2	0,5	0	0	0	1	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
108	7	Väljäksi harvennettu siemenpuumetsä, kuusi, mänty, koivu. Pellonlaidassa suurempia mäntyjä. Heinittynyt MT		2	1	1,5	0	0	0	0	0
109	7	Entinen pellonreuna kasvaa erikokoisia haapoja, joista löytyi liito-oravan papanoita elokuu 2013. Tuore lehto. Asuttu pesäpuu, kolohaapa!	Tuore lehto OMaT VU	3	3	0,9	0	0	0	1	1
110	7	harvennettu nuorehko sekametsä, kasvaa kuusta ja koivua, muutama kookas haapa jätetty. Pohjoisosassa saniaiskorpi, joka ollut peltoa. Suuret tervalepät. Liito-oravalle osin soveltuva.		2	2	4,7	0	0	0	0	0
111	7	Nuori mäntyä ja kuusta kasvava MT/VT		2	1	1,1	0	0	0	0	0
112	7	Taloustmetsä. Mäntyjä siemenpuina kumpareella VT, alava osa nuorta koivikkoa vaikuttaa turvekankaalta.		2	1	1,7	0	0	0	0	0
113	7	Kuusivaltainen MT, reunassa runsaasti kookkaita haapoja ja tuoreen lehdon reuna entiselle niitylle.		2	2	0,3	0	0	0	0	0
114	7	Entinen niitty, nyt ehkä suuruuhoniitty tai sekundaarinen kostea lehto kasvaa väljästi n 40-v lehtipuuta: koivua, tervaleppää, harmaaleppää, haapaa, raitaa.	Kostea niitty CR. Filipendula ulmaria, Urtida dioica, Deschampsia cespitosa	1	2	5,6	0	0	0	0	3
115	7	Entiselle pellolle istutettu keski-ikäinen männikkö, tiheä. Heinävaltainen aluskasvillisuus, lähinnä OMT-rehevyys, sekundaarinen lehto, nurmilauha, saniaisia.		3	1	3,1	0	0	0	0	0
116	7	Männyllä SW ja kuusella NE istutettu entinen niittymaa kasvaa tiheää n 40 v metsää. Syvä, polveileva oja. Heiniä, korpikaisla, suursaniaisia	Lähinnä tuore lehto. Kapea ekoyhteys mennee tästä.	3	2	1,2	0	0	0	0	0
117	7	Entinen pihamaa kasvanut umpeen sekametsäksi. Rehevä kultt.vaik. lajisto niitylajeja ja OMT	1950-luvun bussin raato ja tiiliseinäke + romua	3	2	0,3	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
118	7	Tuore heinäniitty matalahko, kasvamassa umpeen. Lajisto vielä monipuolinen aurinkoisen sijainnin takia, laikuttain pienruohoniittyä.	Tuore pienruohoniitty CR. Centaurea jacea, Pimpinella saxifraga, Galium boreale, Achillea millefolium, A. ptarmica, Campanula persicifolia, Hypericum perforatum.	1	3	0,2	0	0	0	0	3
119	7	avokalliota, kultt.vaik sekametsä, tod. lautumena ollut, siemenpuita ja taimikkoa, OMT. Muutama nuorehko haapa.	Avokallio voi olla ML 10§	2	1	3,4	0	0	0	0	0
120	7	suurruohoniitty, entisen tilan pihapiiri ja pelto kasvamassa umpeen	Kostea niitty CR	1	2	0,9	0	0	0	0	3
121	7	Epämääräinen metsikkö, lienee ollut niittyä, nyt väljä sekapuusto, louhetta ja puro, joka ruskeassa mönjässä ja vaahdossa.	Maankaatoksen suotovesi valuu pohjoiseen tämän kautta, puro likainen.	1	1	0,3	0	0	0	0	0
122	7	Väljä sekametsä MT, useita kookkaita haapoja ja kolohaapoja, liito-orava A-, lahoppua jonkun verran		2	2	0,9	0	0	0	0	0
123	7	Joutomaata ja metsänreunakaistaleitä maankaatopaikan läjityksiä, autoja ja muuta romua		1	1	1,1	0	0	0	0	0
124	7	maankaatopaikka perustettu ilmeisesti Björnkärretille. Eteläosa tuore maanpinta, ei kasvittunut 2013, pohjoisosa joutomaakasvillisuutta.	Kasvaa 10-15 vuodessa tiheäksi heinikoksi ja pensaikoksi ilman hoitoa. Alkusukessiövaiheessa tod. arvokas ruderaattilinnusto, siemensyöjiä.	1	1	9,1	0	0	0	0	0
125	7	suotovesiallas entisen suon päälle perustettu maankaatopaikka		6	1	0,2	0	0	0	0	0
126	7	nuori taimikko 5 m mänty, osin joutomaata maankaatopaikan liepeitä		2	1	1,8	0	0	0	0	0
127	7	Uudet käytössä olevat asuinrakennukset ja avoimet pihapiirit., kuivaa ja kallioista Vahtikoira.		8	1	2,1	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
128	7	Vanha umpeenkasvava tilaympäristö, entiset pellot puoliavoimia, haapareunoja, eläintenpolkuja. Lähinnä suuruuhoniittyä, mesiangervoa, vadelmaa, nokkosta, suurheiniä.	Lehto VU. Eläintenpolku	3	2	1,5	0	0	0	0	1
129	7	OMT kuusikko, haapoja reunassa. Liito-oravalle jokseenkin soveltuva B+		2	2	0,6	0	0	0	0	0
130	7	Erämainen, mesotrofinen humusjärvi jossa laaja lyhytkortinen ja/tai sarainen neva ja harvakseltaan kitukasvuisia mäntyjä ja koivuja. Vedessä vesikuusi ja järviruokoa, rannoilla keltakurjenmiekka ja vehka. Ojat virtaavat läpi, maakaatoksen suotovesi tuski	Idänkirsikorennolle erittäin soveltuva, LSL 49§. Laulujoutsenelle soveltuva. Suojelun arvoinen. (Umpeen kasvanut järvi, yk perusselvityksiä 1988, paikallisesti arvo	6	4	6,8	0	0	0	0	1
131	7	Saroja kasvavaa koivuluhtaa. Koivut kitukasvuisia. Tärkeä suojavyöhyke Lillträskille.	Metsäluhta VU.lillträsk, umpeenkasvanut pikkujärvi, korpea, yk perusselvityksiä 1988, paikallisesti arvokas	4	4	8,7	0	0	0	0	1
132	7	Luhdan reunametsä, MT/OMaT lehto, entinen laidun tms rehevä kultt.vaikutteinen. Ainakin yksi kolohaapa ja paljon keskikokoisia haapoja, liito-orava A-.	OMaT VU. paljon Rubus saxatilis, metsävaahteran taimia.	2	2	1,1	0	0	0	0	1
133	7	Tiheähkö puusto, entinen ojitettu suo ja niitty kasvanut umpeen. Kuusi, koivu, lehtipuut		4	2	1,2	0	0	0	0	0
134	7	Useita ränsistyneitä autoita rakennuksia, jotka sopivat lepakoille tiilikaton ja tiilipiippujen johdosta. Kasveissa viljelyjäänteitä, ukkomansikka, kanadanpiisku, syreeni.	Lepakkosoveltuvuus taloissa.	7	2	1,1	0	0	0	0	0
135	7	kuusikko MT. erirakenteisuutta ja lahoppuuta tav. enempi. Grillikatos.		2	1	0,9	0	0	0	0	0
136	7	entinen niitty joskus ojitettu ja nyt haapaa ja kuusta kasvava reunametsä maankaatoksen vieressä. Lehtomaisia laikkuja niittykasvillisuudesta.		3	2	0,4	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
137	7	Reunakuusikko MT, valoisa. Kuuset kookkaita tai keskikokoisia.	Tien reunassa suuri pukinjuuri, voiko olla Pimpinella major?	2	1	0,2	0	0	0	0	0
138	7	sekametsä, ojitettu entinen niitty/pelto lienee ollut korpi		2	1	0,8	0	0	0	0	0
139	7	kuiva kangasmetsä ja kalliomännikköä tien reunassa. Hoidettu talousmetsänä.		2	1	0,7	0	0	0	0	0
140	7	Havupuuvaltainen metsä pihan ympärillä. Etelässä lehtipuustoa. Ei kartoitettu tarkemmin.		2	1	0,8	0	0	0	0	0
141	7	pihalammikkoja omakotitalon pihapiirissä, ei käyty		8	1	0,7	0	0	0	0	0
142	7	Harvennettua, ylispuita kasvavaa nuorta puustoa kangasmaalla		2	1	2,9	0	0	0	0	0
143	7	Luonnontilainen isovarpuräme. Keskiosassa keskikokoista mäntyä. Valtavarpuina tyypilliset suopursu, hilla, variksenmarja, kanerva jne.		4	2	2,6	0	0	0	0	0
144	7	Luhtainen korpi. Liittyy SW rämeen laitaan.		4	1	0,6	0	0	0	0	0
145	7	Tuore kangasmetsä. Vanhempia suurempia lahoja haapoja. Liito-oravalle soveltuva		2	2	0,7	0	0	0	1	0
146	7	kalliometsä		5	1	5,2	0	0	0	0	0
147	7	hieno MT-kuusikko kallioiden välissä. Erirakenteinen puusto, lahoppua tav. enemmän. Sammalpeite peittävä. Mönkijäurat.	Kivikko Karulaklinterin N-rinteen alla.	2	2	1,6	0	0	0	0	0
148	7	Rehevä, mutta kuivunut saniaiskorpi, nyt lehto. Yksi suuri tervaleppä, koivuja, leppiä, kuusikkoa.	Lehto VU. Hiirenporrasta ja heiniä.	3	2	0,3	0	0	0	0	1
1	8	hakkuu		9	1	4,2	0	0	0	0	0
2	8	Kalliolla kasvavaa kalliomännikkö/MT -mosaiikkia; ei merkittävää.		2	1	4,3	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
3	8	Pihamainen metsä. Radioamatöörin tarvikkeita laajalti. Ei kartoitettu tarkemmin.		8	1	3,9	0	0	0	0	0
4	8	Suojeltu metsäkohde. Vanhaa ja erirakenteista puustoa puronvarressa, OMT.		2	3	3,5	0	0	0	1	0
5	8	Erirakenteinen kangasmetsä, osittain lehtomaisuuden piirteitä; vanhoja poimintahakkuiden jälkiä.		2	2	1,3	0	0	0	1	0
6	8	Suuri kangasmetsäalue, jossa paikoitellen kalliometsää, paikoin MT.	kangaskiurun reviiereitä	2	2	37,8	0	0	0	0	0
8	8	Puronvarsi ja mesotrofinen, luhtainen yhdistelmäsuotyyppi, jossa vallitsevana ruohoisuutta, mutta myös saraisuutta. Hieno, monimuotoinen, tod. hitaasti soistumalla syntynyt. Voi täyttää MeL10§ rantaluhta ja puronvarsi.	Pajuluhta NT ja lyhytkorsineva. Entinen flada ja Molnträsk kluuvijärvi. Terttualpi, mutasara, molemmat yl. kihokit, valkopiirtoheinä, osmankäämit, järviruoko; pääosin ruohoja!	4	3	2,4	0	1	1	1	2
9	8	sarainen ruohokorpi luonnontilainen. Ryteikköinen tervaleppä, kuusi, koivu, kitukasvuisia puita. Luhtalaikkuja.	Ruoho- ja heinäkorppe EN. Vehka, raate, terttualpi, pullosara, korpikastikka.	4	4	2,5	0	2	0	1	2
10	8	MT-valtaista, osin soistuvaa/lehtomaista kangasta. Tyypillistä, ratsastusuran halkomaa. Itäreunalla korpimaisuuden piirteitä.	Kuulune Stormossenin korpintokkon suojavyöhykkeeseen	2	2	13,5	0	0	0	0	0
11	8	siemenpuuasentoon hakattu, taimettunut ja heinittynyt ylänkö		9	1	4,6	0	0	0	0	0
12	8	Nuori, tiheä koivikko ja koivutaimikko sekä pensaikko. Syvät ja useat ojat kuivattaneet suon turvekankaaksi.		4	1	1,1	0	0	0	0	0
13	8	Tiheä nuori koivikko ojitetulla entisellä suopellolla/niityllä.		4	1	0,8	0	0	0	0	0
14	8	hakkuuta ja nuorta männikköä. Tuoretta tai ollut ehkä lehtomaista kangasta.		2	1	1,9	0	0	0	0	0
15	8	Sekametsä, kuusivaltainen ja idässä suuria haapoja		2	2	0,7	0	0	0	0	0
16	8	MT-kuusikko, jyrkänteen alusta. Pihamaisia kohteita		2	1	3,1	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
17	8	Laaja kalliometsä, jossa järeitä puita ja komeita avomaisemia. Virkistyskäytöstä kulunut (maastopyöräily). Jyrkänne paahteinen ei ML, alapuolella nuorta puustoa.	Kangasksiurulle soveltuva	5	2	21,0	0	0	0	0	0
18	8	avokallioita ja kalliometsää, mäntyvaltaista, osin talousmetsää. Kulumista, kuntopolut ja niiden välissä myös metsäpolkuja, nuotiopaikka		5	1	8,5	0	0	0	0	0
19	8	havumetsää, MT/OMT, ei merkittävää.		2	1	3,8	0	0	0	0	0
20	8	Piha-alueita	Rakennusaluetta, todennäköisesti laajenee tulevaisuudessa.	8	1	1,7	0	0	0	0	0
21	8	Entistä peltoa tai muuta viljelu- maata, nykyinen umpeen kasvava niitty. Laidoilla lehtipuustoa.		1	2	1,2	0	0	0	0	0
22	8	Korpimainen kuusikko, MT/mustikkakorpi. Puusto ei erityisen vanhaa tai luonnontilaista.	Ekoyhteys kulkee tämän lävitse.	4	2	1,8	0	0	0	0	0
22	8	Nuorta sekarakenteista hoitamaton kangasmetsää, ei juuri järeää puustoa		2	1	1,8	0	0	0	0	0
23	8	kalliometsää.		5	1	9,7	0	0	0	0	0
24	8	Eteläosa ruohoja kasvava soistuva korpi. Pohjoisosa ojituksesta kuivunut rehevä korpi. Runsaasti lahoppua. Uoma S luonnontilaisen kaltainen.	Terttupalpia, sanikkaisia, huopaohdaketta, tervaleppää, pajuja, kuusta.	4	3	3,8	0	1	0	1	0
25	8	kalliometsä, kangasmetsä, piha-alueet		8	1	3,0	0	0	0	0	0
26	8	valtaosin kuivempaa kuusikkokangasta, pohjoisosa karua mäntykangasta		2	1	1,4	0	0	0	0	0
27	8	Lehtomaista, pihamaista kangassekametsää. Painannetta ei kartoitettu.		8	1	3,3	0	0	0	0	0
28	8	Ojitettu saniaiskorpi ehkä ollut niittyä. Lehtipuuvaltainen sekapuusto eri-ikäinen. Rannassa avoaluetta, pihoilta reunavaikutusta.		4	2	2,2	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
29	8	MT/OMT-kuusivaltaista sekametsää, yksi kookas metsävaahtera, taimia kuvion rajalla.		8	2	1,5	0	0	0	0	0
30	8	Entinen pelto kasvaa tiheää kuusikkoa, leppiä, koivua ja nuorehkoa haapaa, kostea lehto, saniaisia. Pohjoisosassa ukkomansikkaa, metsävaahtera ja sen taimia n 10kpl sekä 1 saaren taimi.	Maakellari/ammusvarasto pohjoisosassa voi soveltua lepakoille. Mökkitien länsipuolella lähdevaikutusta kaivon ympärillä, kotkansiipiä.	3	2	1,0	0	0	0	1	0
31	8	kalliometsää		5	1	1,5	0	0	0	0	0
32	8	ojitettu saniaiskorpi/räme nyt kuivunut turvekangas, kasvaa (istutettua?) mäntyä, paikoin myös koivua ja tervaleppää sekä kuustakin. Suursaniaisia, eniten mustikka ja puolukka.	isoalvejuuri yksilö!?	4	2	1,3	0	0	0	0	0
33	8	Nuorehkoa, haapavaltaista sekametsää pihapiirien ympäristöissä. Sekundaarinen lehto, eli entinen viljelysmaa.	Lehto VU	3	2	1,8	0	0	0	0	1
34	8	Rehevä vanha pihalampi. Kaivettu alun perin vesivarastoksi. Syvä, kaloja.		6	2	0,2	0	0	0	0	0
35	8	Pihapiiriä, nuorta lehtomaista kangasta. Uusia taloja.		8	1	2,6	0	0	0	0	0
36	8	Havumetsässä oleva mesotrofinen suolampi, kaivettu alun perin vesivarastoksi. Soveltuu direktiivisudenkorennoille. Lumpeita, piensaroja.	Suolampi NT. Ei sudenkorentohavaintoja hyvästä ajankohdasta huolimatta.	6	2	0,5	0	0	0	0	0
37	8	Tavanomaista kalliomännikköä		5	1	1,2	0	0	0	0	0
38	8	MT, sekametsävaikutusta. Entisiä pellonpohjia	Bunkkeri keskiosassa soveltuu lepakoille.	2	1	2,6	0	0	0	0	0
39	8	havumetsä, perus MT. Ei merkittävä.		2	1	3,2	0	0	0	0	0
40	8	Entistä viljelysmaata, joka nykyään kostea suuruuhoniittyä. Puustossa nuorehkoja lehtipuita, haapoja ja kuusia reunoilla ja ryhmissä.		1	2	3,8	0	0	0	0	0
41	8	Liito-oravametsää: suuria haapoja, kolopuita, erirakenteinen lehto. Kostepohjainen. Raita, kuusi, koivua, järeä puusto.	Kostea lehto VU	3	3	1,5	0	0	0	0	1

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METS	LUTU
42	8	Lehtomaista kangasta, nuorta harvennettua puustoa, valtapuuna istutettu mänty		2	1	4,2	0	0	0	0	0
43	8	Järvenrannassa kangasmetsää, MT. sähkölinja		2	1	0,7	0	0	0	0	0
44	8	kalliometsä		5	1	1,1	0	0	0	0	0
45	8	järeämpää talouskuusikkoa, MT. Toimii suojavyöhykkeenä pohjoispuolen liito-oravametsikölle.		2	2	2,4	0	0	0	0	0
46	8	lehtimetsä ja piha-alueita	Rannassa ei ole käyty	8	1	1,7	0	0	0	0	0
47	8	MT-kangasta. keski-ikäinen taloussekametsä, valtapuu kuusi.		2	1	3,9	0	0	0	0	0
48	8	Piha-alueita ja rantatontteja	ilmakuvan perustella kohteella runsaasti lehtipuuta, vanhoja rakennuksia, rannassa avosuota, rannassa ei ole käyty	8	2	6,2	0	0	0	0	0
49	8	Ilmeisesti hevostila, ulkoilulaitauksia. Lisäksi entistä umpeen kasvanutta laidunta, joka nyt sekundääristä lehtoa ja korkeaa niittyä.	Avoala soveltuu kirjoverkkoperhoselle	1	2	4,1	0	0	0	0	0
50	8	Harvennettu nuori kuusikko		2	1	1,2	0	0	0	0	0
51	8	Nuorta metsätaloustaloudessa olevaa kalliometsää ja kangasta		2	1	4,5	0	0	0	0	0
52	8	Nuorta MT-taloustaloudessa olevaa kalliometsän osia. Rannat melko luonnontilaiset.		2	1	7,9	0	0	0	0	0
53	8	Mesotrofinen nebareunus järvenrannassa, luonnontilainen.		4	2	0,3	0	0	0	0	0
54	8	Taloustaloudessa, jätetty suurempia mäntyjä ja alla kasvaa nuorta puustoa. Kalliomännikköä ja alarinteessä keskikokoista kuusikkoa, MT.	Metsätalouden jälkiä runsaasti.	2	1	9,3	0	0	0	0	0
55	8	Kalliomännikköä, pienipiirteisesti vaihtelevaa, soistumia painanteissa. Käsitelty puusto, valtaosin 10-15 m mäntyä. Pohjoisosissa MT-laikkuja.	Kangaskiurulle soveltuva, havaintoja.	5	1	17,9	0	0	0	0	0
56	8	Entinen ryytimaa on nyt ruohottunut.		1	1	0,7	0	0	0	0	0

Kuvio nro	Osa-alue	Elinympäristökuvaus	Lisätietoa	Elinympäristö	Luontoarvo	Pinta-ala	LSL	MEL	VEL	METSO	LUTU
57	8	kalliometsä ja komeita jyrkänteitä. Alue ilmeisesti panssariaidattu pihapiirien ympäristö laajalti, ei käyty paikan päällä.	Kangaskiurulle soveltuva.	5	1	20,2	0	0	0	0	0
58	8	Valkolampi suurehko korkealla sijaitseva järvi. Valkolammen pohjoisosa.	Yli 75 % ranoista rakentumattomia, LAKU-kriteeri täyttyy	6	4	13,9	0	0	0	0	0
58	8	Valkolammen eteläosa	Valkolampi yli 75% rannoista rakentumattomia, täyttää LAKU-kriteerit	6	4	45,8	0	0	0	0	0
59	8	Niittylammen kivinen ja matala rantavesi. Rannat rakennettuja. Voi soveltua kalojen kutuun, vesilinnuille, viitasammakolle	Ei käyty vesialueella	6	2	3,7	0	0	0	0	0

Liite 2 Lajilista putkilokasveista

Havaitut ja kirjatut putkilokasvit. Luettelossa lajit ovat tieteellisen nimen mukaan aakkosjärjestyksessä. Tieteelliset nimet Retkeilykasvion (4. painos) mukaan.

Tieteellinen nimi	Suomalainen nimi	Svensk namn
<i>Acer platanoides</i>	vaahtera	lönn
<i>Achillea millefolium</i>	siankärsämö	rölleka
<i>Achillea ptarmica</i>	ojakärsämö	nysört
<i>Actaea spicata</i>	mustakonnanmarja	trolldruva
<i>Aegopodium podagraria</i>	vuohenputki	kirskål
<i>Agrostis canina</i>	luhtarölli	brunven
<i>Agrostis capillaris</i>	nurmirölli	rödven
<i>Ajuga pyramidalis</i>	kartioakankaali	blåsuga
<i>Alchemilla sp.</i>	poimulehti	daggkåpa
<i>Alisma plantago-aquatica</i>	ratamosarpio	svalting
<i>Alliaria petiolata</i>	litulaukka	löktrav
<i>Allium schoenoprasum</i>	ruoholaukka, ruohosipuli	gräslök
<i>Alnus glutinosa</i>	tervaleppä	klibbal
<i>Alnus incana</i>	harmaaleppä	gråal
<i>Alopecurus pratensis</i>	nurmipuntarpää	ängskavle
<i>Amelanchier sp.</i>	tuomipihlaja	häggmispel
<i>Amelanchier spicata</i>	isotuomipihlaja	blåhagg, häggmispel
<i>Andromeda polifolia</i>	suokukka	blomris, rosling
<i>Anemone nemorosa</i>	valkovuokko	vitsippa
<i>Anemone ranunculoides</i>	keltavuokko	gulsippa
<i>Angelica sylvestris</i>	karhunputki	strätta, skogspipa
<i>Antennaria dioica</i>	kissankäpä	kattfot
<i>Anthoxanthum odoratum</i>	tuoksusimake	vårbrodd
<i>Anthriscus sylvestris</i>	koiranputki	hundkåx
<i>Aquilegia vulgaris</i>	lehtoakileija	akleja
<i>Arctium tomentosum</i>	seittitakiainen	ullig kardborre
<i>Arctostaphylos uva-ursi</i>	sianpuolukka	mjölon
<i>Artemisia vulgaris</i>	pujo	gråbo
<i>Athyrium filix-femina</i>	hiirenporras	majbråken
<i>Avenula pubescens</i>	mäkikaura	luddhavre
<i>Barbarea vulgaris</i>	peltokanankaali	sommargyllen
<i>Berberis vulgaris</i>	ruostehappomarja	berberis
<i>Berteroia incana</i>	harmio	sandvita
<i>Betula pendula</i>	rauduskoivu	vårtbjörk
<i>Betula pubescens</i>	hieskoivu	glasbjörk
<i>Bolboschoenus maritimus</i>	merikaisla	havssäv
<i>Calamagrostis arundinacea</i>	metsäkastikka	piprör
<i>Calamagrostis canescens</i>	viitakastikka	grenrör
<i>Calamagrostis epigejos</i>	hietakastikka	berggrör
<i>Calamagrostis purpurea</i>	corpikastikka	brunrör

Tieteellinen nimi	Suomalainen nimi	Svensk namn
<i>Calla palustris</i>	vehka	missne
<i>Calluna vulgaris</i>	kanerva	ljung
<i>Caltha palustris</i>	rentukka	kalvleka, kabbleka
<i>Calystegia sepium ssp. sepium</i>	valkokarhunköynnös	snårvinda
<i>Campanula patula</i>	harakankello	ängsklocka
<i>Campanula persicifolia</i>	kurjenkello	stor blåklocka
<i>Campanula rotundifolia</i>	kissankello	liten blåklocka
<i>Capsella bursa-pastoris</i>	lutukka	lomme
<i>Carex acuta</i>	viiltosara	vasstarr
<i>Carex aquatilis</i>	vesisara	norrlandsstarr
<i>Carex brunnescens</i>	polkusara	nickstarr
<i>Carex canescens</i>	harmaasara	gråstarr
<i>Carex cespitosa</i>	mätässara	tuvstarr
<i>Carex digitata</i>	sormisara	fingerstarr, vispstarr
<i>Carex echinata</i>	tähtisara	stjärnstarr
<i>Carex elongata</i>	pitkäpääsara	rankstarr
<i>Carex globularis</i>	pallosara	klotstarr
<i>Carex hirta</i>	karvasara	grusstarr
<i>Carex lasiocarpa</i>	jouhisara	trådstarr
<i>Carex limosa</i>	mutasara	dystarr
<i>Carex nigra</i>	jokapaikansara	hundstarr
<i>Carex nigra ssp. nigra</i>	jokapaikansara	hundstarr
<i>Carex ovalis</i>	jänönsara	harstarr
<i>Carex pallens</i>	harjusormisara	åsfingerstarr, åsstarr
<i>Carex pallescens</i>	kalvassara	blekstarr
<i>Carex rostrata</i>	pullosara	flaskstarr
<i>Carex spicata</i>	hakarasara	piggstarr
<i>Carex vesicaria</i>	luhtasara	blåsstarr
<i>Centaurea cyanus</i>	ruiskaunokki	blåklint
<i>Centaurea jacea</i>	ahdekaunokki	rödklint
<i>Cerastium fontanum</i>	nurmihärkki	hönsarv
<i>Chelidonium majus</i>	keltamo	skelört
<i>Chenopodium album</i>	jauhosavikka	svinmålla
<i>Chrysosplenium alternifolium</i>	kevätlinnunsilmä	gullpudra
<i>Cicuta virosa</i>	myrkykeiso	sprängört
<i>Circaea alpina</i>	velholehti	dvärghäxört
<i>Cirsium arvense</i>	pelto-ohdake	åkertistel
<i>Cirsium helenioides</i>	huopaohdake	brudborste, borstistel
<i>Cirsium palustre</i>	suo-ohdake	kärrtistel
<i>Cirsium vulgare</i>	piikkiohdake	vägtistel
<i>Convallaria majalis</i>	kielo	liljekonvalj
<i>Cornus suecica</i>	ruohokanukka	hönsbär
<i>Corydalis solida</i>	pystykiurunkannus	stor nunneört
<i>Corylus avellana</i>	pähkinäpensas	hassel
<i>Cystopteris fragilis</i>	haurasloikko	stenbräken

<i>Tieteellinen nimi</i>	Suomalainen nimi	Svensk namn
<i>Dactylis glomerata</i>	koiranheinä	hundäxing
<i>Dactylorhiza maculata</i>	maariankämmeikkä	Jungfru Marie nycklar
<i>Daphne mezereum</i>	näsiä	tibast
<i>Deschampsia cespitosa</i>	nurmilauha	tuvtätel
<i>Deschampsia flexuosa</i>	metsälauha	krustätel
<i>Dianthus deltooides</i>	ketoneilikka	backnejlika
<i>Drosera longifolia</i>	pitkälehtikihokki	storsilesår
<i>Drosera rotundifolia</i>	pyöreälehtikihokki	rundsilesår
<i>Dryopteris carthusiana</i>	metsäalvejuuri	skogsbräken
<i>Dryopteris dilatata</i>	etelänalvejuuri	lundbräken
<i>Dryopteris expansa</i>	isoalvejuuri	nordbräken
<i>Dryopteris filix-mas</i>	kivikkoalvejuuri	träjon
<i>Elymus repens</i>	juolavehnä	kvickrot
<i>Empetrum nigrum</i>	variksenmarja	kråkbär, kråkris
<i>Epilobium adenocaulon</i>	amerikanhorsma	amerikansk dunört
<i>Epilobium angustifolium</i>	maitohorsma	mjölkört
<i>Epilobium montanum</i>	letohorsma	bergdunört
<i>Equisetum arvense</i>	peltokorte	åkerfräken
<i>Equisetum fluviatile</i>	järvikorte	sjöfräken
<i>Equisetum palustre</i>	suokorte	kärrfräken
<i>Equisetum pratense</i>	lehtokorte	ängsfräken
<i>Equisetum sylvaticum</i>	metsäkorte	skogsfräken
<i>Eriophorum angustifolium</i>	luhtavilla	ängsull
<i>Eriophorum vaginatum</i>	tupasvilla	tuvull
<i>Erophila verna</i>	kevätkynsimö	nagelört, vårälskling
<i>Euphorbia esula</i>	kenttätyräkki	vargtörel
<i>Euphrasia sp.</i>	silmäruoho	ögontröst
<i>Festuca ovina</i>	lampaannata	fårsvingel
<i>Festuca pratensis</i>	nurminata	ängssvingel
<i>Festuca rubra</i>	punanata	rödsvingel
<i>Filipendula ulmaria</i>	mesiangervo	älgräs
<i>Fragaria muricata</i>	ukkomansikka	parksmultron
<i>Fragaria vesca</i>	ahomansikka	smultron
<i>Fraxinus excelsior</i>	saarni	ask
<i>Galeopsis bifida</i>	peltopillike	toppdån
<i>Galeopsis speciosa</i>	kirjopillike	hampdån
<i>Galeopsis tetrahit</i>	karheapillike	pipdån
<i>Galium album</i>	paimenmatara	stormåra
<i>Galium boreale</i>	ahomatara	vitmåra
<i>Galium verum</i>	keltamatara	gulmåra
<i>Galium x pomeranicum</i>	piennarmatara	mårakorsning
<i>Geranium robertianum</i>	haisukurjenpolvi	stinknäva
<i>Geranium sylvaticum</i>	metsäkurjenpolvi	skogsnäva
<i>Geum rivale</i>	ojakellukka	humleblomster
<i>Geum urbanum</i>	kyläkellukka	nejlikrot

Tieteellinen nimi	Suomalainen nimi	Svensk namn
<i>Glechoma hederacea</i>	maahumala	jordreva
<i>Glyceria fluitans</i>	ojasorsimo	mannagräs
<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	metsäimarre	ekbräken
<i>Hepatica nobilis</i>	sinivuokko	blåsippa
<i>Heraclum sp.</i>	jättiputki	jättefloka
<i>Hesperis matronalis</i>	illakko	aftonviol, hesperis
<i>Hieracium sp.</i>	keltano	fibbla
<i>Hippuris vulgaris</i>	vesikuusi	hästsvans
<i>Hyperzia selago</i>	ketunlieko	lopplumner
<i>Hypericum maculatum</i>	särmäkuisma	fyrkantig johannesört
<i>Hypericum perforatum</i>	mäki-kuisma	äkta johannesört
<i>Impatiens glandulifera</i>	jättipalsami	jättebalsamin
<i>Impatiens noli-tangere</i>	lehtopalsami	springkorn
<i>Iris pseudacorus</i>	kurjenmiekkä	svärdsilja
<i>Juncus effusus</i>	röyhyvihvilä	veketåg
<i>Juncus filiformis</i>	jouhivihvilä	trädtåg
<i>Juniperus communis</i>	kataja	en
<i>Lamium album</i>	valkopeippi	vitplister
<i>Lamium purpureum</i>	punapeippi	rödplister
<i>Larix sp.</i>	lehtikuusi	trädlärk
<i>Lathyrus pratensis</i>	niittyntäkelmä	gulvial
<i>Lathyrus vernus</i>	kevätlinnunherne	vårärt
<i>Ledum palustre</i>	suopursu	getpors, skvattram
<i>Lemna minor</i>	pikkulimaska	andmat
<i>Leontodon autumnalis</i>	syysmaitiainen	höstfibbla
<i>Leucanthemum vulgare</i>	päivänkakkara	prästkraze
<i>Leymus arenarius</i>	rantavehnä	strandråg
<i>Lilium martagon</i>	varjolilja	krollilja
<i>Linaria vulgaris</i>	kannusruoho	gulsporre, sporreblomma
<i>Linnaea borealis</i>	vanamo	linnea
<i>Listera ovata</i>	soikkokaksikko	tvåblad
<i>Lonicera xylosteum</i>	lehtokuusama	skogstry
<i>Lupinus polyphyllus</i>	komealupiini	blomsterlupin
<i>Luzula multiflora</i>	nurmipiippo	ängsfryle
<i>Luzula pilosa</i>	kevätpiippo	vårfryle
<i>Lychnis flos-cuculi</i>	käenkukka	gökblomster
<i>Lychnis viscaria</i>	mäkitervakko	tjärblomster
<i>Lycopodium annotinum ssp. annotinum</i>	metsäriidenlieko	revlumner
<i>Lycopus europaeus</i>	rantayrtti	strandklo
<i>Lysimachia thyrsoflora</i>	terttualpi	topplösa
<i>Lysimachia vulgaris</i>	ranta-alpi	strandlysing
<i>Lythrum salicaria</i>	rantakukka	fackelblomster
<i>Maianthemum bifolium</i>	oravanmarja	ekorrbar
<i>Malus domestica</i>	omenapuu	äppelträd
<i>Matricaria matricarioides</i>	pihasaunio	gatkamomill

<i>Tieteellinen nimi</i>	Suomalainen nimi	Svensk namn
<i>Matteuccia struthiopteris</i>	kotkansiiپی	strutbräken
<i>Medicago lupulina</i>	nurmimailanen	humlelusern
<i>Melampyrum pratense</i>	kangasmaitikka	ängskovall
<i>Melampyrum sylvaticum</i>	metsämaitikka	skogskovall
<i>Melica nutans</i>	nuokkuhelmikkä	slokgräs, bergslok
<i>Melilotus albus</i>	valkomesikkä	vit sötväppling
<i>Mentha arvensis</i>	rantaminttu	åkermynta
<i>Menyanthes trifoliata</i>	raate	vattenklöver
<i>Milium effusum</i>	tesma	hässlebrodd
<i>Moebria trinervia</i>	lehtoarho	skogsnarv
<i>Molinia caerulea</i>	siniheinä	blåtätel
<i>Monotropa hypopitys</i>	mäntykukka	tallört
<i>Monotropa hypopitys ssp. hypopitys</i>	kangasmäntykukka	tallört
<i>Mycelis muralis</i>	jänönsalaatti	skogssallat
<i>Myosotis scorpioides</i>	luhtalemmikki	förgätmigej
<i>Myosotis sylvatica</i>	puistolemmikki	skogsförgätmigej
<i>Nuphar lutea</i>	ulpukka	gul näckros
<i>Nymphaea alba</i>	lumme	vit näckros
<i>Oxalis acetosella</i>	käenkaali	harsyra
<i>Paris quadrifolia</i>	sudenmarja	trollbär, ormbär
<i>Persicaria lapathifolia</i>	ukontatar	pilört
<i>Petasites hybridus</i>	etelänruttojuuri	pestrot, pestskräp
<i>Peucedanum palustre</i>	suoputki	kärnsilja
<i>Phalaris arundinacea</i>	ruokohelpi	rörflen
<i>Phegopteris connectilis</i>	korpi-imarre	hultbräken
<i>Phleum pratense</i>	timotei, nurmitähkiö	timotej
<i>Phragmites australis</i>	järviruoko	vass
<i>Picea abies</i>	kuusi	gran
<i>Pilosella sp.</i>	harakankeltano	fibbla
<i>Pimpinella saxifraga</i>	pukinjuuri	bockrot
<i>Pinus sylvestris</i>	mänty	tall
<i>Plantago lanceolata</i>	heinäratamo	svartkämpar
<i>Plantago major</i>	piharatamo	groblad
<i>Platanthera bifolia</i>	valkolehdokki	nattviol
<i>Poa annua</i>	kylänurmikka	vitgröe
<i>Poa nemoralis</i>	lehtonurmikka	lundgröe
<i>Poa pratensis</i>	niittynurmikka	ängsgröe
<i>Polygonatum odoratum</i>	kalliokieli	getrams
<i>Polygonum aviculare</i>	pihatatar	trampgräs, trampört
<i>Polypodium vulgare</i>	kallioimarre	stensöta
<i>Populus tremula</i>	haapa	asp
<i>Potentilla anserina</i>	ketohanhikki	gäsört
<i>Potentilla argentea</i>	hopeahanhikki	silverfingerört, femfingerört
<i>Potentilla erecta</i>	rätvänä	blodrot
<i>Potentilla palustris</i>	kurjenjalka	kråklöver

<i>Tieteellinen nimi</i>	Suomalainen nimi	Svensk namn
<i>Primula veris</i>	kevätesikko	gullviva
<i>Prunella vulgaris</i>	niittyhumala	brunört
<i>Prunus padus</i>	tuomi	hägg
<i>Pteridium aquilinum</i>	sananjalka	örnbräken
<i>Pteridium aquilinum ssp. latiusculum</i>	sananjalka	örnbräken
<i>Pyrola minor</i>	pikkutalvikki	klotpyrola
<i>Pyrola rotundifolia</i>	isotalvikki	vitpyrola
<i>Quercus robur</i>	tammi	ek
<i>Ranunculus acris</i>	niittyleinikki	smörblomma
<i>Ranunculus ficaria ssp. bulbifer</i>	mukulaleinikki	svalört
<i>Ranunculus repens</i>	rönsyleinikki	revsmörblomma
<i>Rhamnus frangula</i>	paatsama	brakved
<i>Rhynchospora alba</i>	valkopiirtoheinä	vitag
<i>Ribes alpinum</i>	taikinamarja	degbär
<i>Ribes nigrum</i>	mustaherukka	svart vinbär, tistron
<i>Ribes spicatum</i>	pohjanpunaherukka	skogsvinbär
<i>Rosa dumalis</i>	orjanruusu	nyponros
<i>Rosa majalis</i>	metsäruusu	kanelros
<i>Rosa rugosa</i>	kurturuusu	vresros
<i>Rubus arcticus</i>	mesimarja	åkerbär
<i>Rubus chamaemorus</i>	hilla, lakka	hjordron
<i>Rubus idaeus</i>	vadelma	hallon
<i>Rubus saxatilis</i>	lillukka	stenhallon, stenbär
<i>Rumex acetosa</i>	niittysuolaheinä	ängssyra
<i>Rumex acetosella</i>	ahosuolaheinä	bergsyra
<i>Rumex aquaticus</i>	vesihierakka	hästskräppa
<i>Rumex longifolius</i>	hevonhierakka	gårdskräppa
<i>Rumex sp.</i>	hierakka	skräppa
<i>Salix aurita</i>	virpapaju	bindvide
<i>Salix caprea</i>	raita	sälg
<i>Salix cinerea</i>	tuhkapaju	gråvide
<i>Salix myrsinifolia</i>	mustuapaju	svartvide
<i>Salix pentandra</i>	halava	jolster
<i>Salix phylicifolia</i>	kiiltopaju	grönvide
<i>Salix starkeana</i>	ahopaju	ängsvide
<i>Sambucus racemosa</i>	terttuselja	druvfläder
<i>Saponaria officinalis</i>	suopayrtti	såpnejlika
<i>Scilla siberica</i>	idänsinililja	rysk blåstjärna
<i>Scirpus sylvaticus</i>	korpikaisla	skogssäv
<i>Scrophularia nodosa</i>	syyläjuuri	flenört
<i>Scutellaria galericulata</i>	luhtavuohennokka	getnos, frossört
<i>Sedum acre</i>	keltamaksaruoho	gul fetknopp
<i>Sedum telephium</i>	isomaksaruoho	käringkål, kärleksört
<i>Senecio viscosus</i>	tahmavillakko	klibbkorsört
<i>Senecio vulgaris</i>	peltovillakko	korsört

<i>Tieteellinen nimi</i>	Suomalainen nimi	Svensk namn
<i>Silene dioica</i>	puna-ailakki	rödblåra, skogslyst
<i>Silene latifolia</i>	valkoailakki	åkerlyst, vitblåra
<i>Silene rupestris</i>	kalliokohokki	bergglim
<i>Solanum dulcamara</i>	punakoiso	besksöta
<i>Solidago virgaurea</i>	kultapiisku	gullris
<i>Sonchus arvensis</i>	peltovalvatti	mjölkstistel, åkermolke
<i>Sorbaria sorbifolia</i>	pihlaja-angervo	rönnspirea
<i>Sorbus aucuparia</i>	pihlaja	rönn
<i>Spergula arvensis</i>	peltohatikka	åkerspärgel
<i>Stachys sylvatica</i>	lehtopähkämö	stinksyska
<i>Stellaria graminea</i>	heinätähtimö	grässtjärnblomma
<i>Stellaria holostea</i>	kevättähtimö	buskstjärnblomma
<i>Stellaria longifolia</i>	metsätähtimö	skogsstjärnblomma
<i>Stellaria media</i>	pihatahtimö	natagräs
<i>Symphytum officinale</i>	rohtoraunioyrtti	vallört
<i>Tanacetum vulgare</i>	pietaryrtti	renfana
<i>Taraxacum sp.</i>	voikukka	maskros
<i>Thalictrum flavum</i>	keltaängelmä	ängsruta
<i>Thelypteris palustris</i>	nevaimarre	kärnbråken
<i>Thlaspi arvense</i>	peltoaskuruoho	penninggräs, penningört
<i>Thlaspi caerulescens</i>	kevättaskuruoho	backskärvfrö
<i>Tilia cordata</i>	metsälehmus	skogslind
<i>Tragopogon pratensis</i>	pukinparta	ängshaverrot
<i>Trientalis europaea</i>	metsätähti	skogstjärna
<i>Trifolium hybridum</i>	alsikeapila	alsikeklöver
<i>Trifolium medium</i>	metsäapila	skogsklöver
<i>Trifolium pratense</i>	puna-apila	rödklöver
<i>Trifolium repens</i>	valkoapila	vitklöver
<i>Tripleurospermum inodorum</i>	peltoauanio	baldersbrå
<i>Tripleurospermum maritimum</i>	merisaunio	kustbaldersbrå
<i>Tussilago farfara</i>	leskenlehti	hästhov
<i>Typha latifolia</i>	leveäosmankäämi	bredkaveldun
<i>Ulmus glabra</i>	vuorijalava	alm
<i>Urtica dioica</i>	nokkonen	brännässla
<i>Vaccinium myrtillus</i>	mustikka	blåbär
<i>Vaccinium oxycoccos</i>	isokarpalo	tranbär
<i>Vaccinium uliginosum</i>	juolukka	odon
<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	puolukka	lingon
<i>Valeriana officinalis</i>	rohtovirmajuuri	läkevänderot
<i>Valeriana sambucifolia ssp. sambucifolia</i>	lehtovirmajuuri	flädervänderot
<i>Verbascum thapsus</i>	ukontulikukka	kungsljus
<i>Veronica chamaedrys</i>	nurmitädyke	teveronika
<i>Veronica officinalis</i>	rohtotädyke	ärenpris
<i>Viburnum opulus</i>	koiranheisi	olvon
<i>Vicia cracca</i>	hiirenvirna	kråkvicker

<i>Tieteellinen nimi</i>	Suomalainen nimi	Svensk namn
<i>Vicia sylvatica</i>	metsävirna	skogsvicker
<i>Viola arvensis</i>	pelto-orvokki	åkerviol
<i>Viola palustris</i>	suo-orvokki	kärrviol
<i>Viola riviniana</i>	metsäorvokki	skogsviol
<i>Viola tricolor</i>	keto-orvokki	styvmorsviol

Liite 3 Luonnon arvottamisen perusteet

Luontoselvityksissä käytämme alla olevia perusteita luontoarvojen arvottamiseen ja luokitteluun. Liitteessä on lyhyesti myös selostettu joitakin lakeja, suojeluohjelmia ja käsitteitä. Esitys ei ole kattava katsaus arvotusperusteisiin tai lainsäädäntöön.

1 Arvottamisen perusteet

Arvotuksessa on hyödynnetty Uudellemaalle luonnonympäristöjen arvottamiseen luotua kriteeristöä (Uudenmaan liitto 2012).

Luonnonsuojelullisesti arvokkaiden kohteiden valintaperusteina ovat mm. seuraavat tekijät:

- luonnonsuojelulain suojeltu luontotyyppi (LsL 29 §/LsA 10§)
- erityisesti suojeltavan lajin esiintymä (LsL 47 §/LsA 22 §)
- luontodirektiivin liitteen IV(a) lajin esiintymä (LsL 49 §/LsA 23 §)
- metsälain erityisen tärkeä elinympäristö (MeL 10 §/MeA 7 & 8 §)
- vesilaissa mainittu luontotyyppi (VesL 2. luku 11 §)
- arvokas vesialue tai virtavesi
- perinnemaiseman luontotyyppi
- geologisesti arvokas muodostuma
- uhanalaisen ja silmälläpidettävän lajin esiintymä
- uhanalainen luontotyyppi
- muu luonnonsuojelullisesti arvokas kohde, kuten vanha tai runsaasti lahoppuuta sisältävä metsä, mahdollinen METSO-ohjelman kohde

2 Luonnonsuojelullinen arvoasteikko

Kuvioille on määritelty edellä esitetyillä perusteilla luontoarvo. Arvotus on kuusiportainen; luokat 0 – 5, jossa 5 on arvokkain kohde ja 0 vähäarvoisin. Tämä luokitus on käytössä Luontotieto Keiron Oy:n luontoselvityksissä.

5 Valtakunnallisesti arvokas kohde

Kansallinen arvo on kohteella, jossa on erityisen edustava kokonaisuus uhanalaisia lajeja tai luontotyyppisiä, tai kohde on erityisen arvokas elinympäristöjen kokonaisuus, joka luo edellytykset runsaalle ja erikoistuneelle lajistolle. Ekologiset yhteydet toimivat vähintään yhteen suuntaan. Luonnonarvojen säilyttäminen vaatii suojelualan perustamista.

4 Maakunnallisesti arvokas kohde

Kohteen elinympäristö on maakunnallisesti harvinainen ja luonnoltaan arvokas. Siinä esiintyy uhanalainen laji tai lajeja, sekä edustavaa arvokasta tai uhanalaista elinympäristöä. Kohde täyttää Luonnonympäristön arvottamisen kriteeristö Uudellamaalla – julkaisun (Uudenmaanliitto 2012) vaatimukset, mikäli se esiintyy Uudellamaalla. Ekologiset yhteydet toimivat vähintään yhteen suuntaan. Luonnonarvojen säilyttäminen vaatii yleensä suojelualan perustamista.

3 Paikallisesti erittäin arvokas kohde

Elinympäristö on paikallisella tasolla merkittävä luontokohde, mutta ei ole riittävän kokoinen tai edustava maakunnallisesti arvokkaaksi kohteeksi. Kohteella esiintyy harvinainen tai uhanalainen laji, uhanalainen tai arvokas elinympäristö. Kohteen ominaispiirteet luovat mahdollisuuden monipuolisen lajiston esiintymiselle. Kohteella on sellaisia luonnonarvoja, jotka yleensä vaativat selviä rajoituksia alueen maankäyttöön. Kohde tulee merkitä kaavaan, jotta se tulee huomioiduksi maankäytön suunnittelussa.

2 Paikallisesti arvokas kohde

Kohde on tavanomaisesta poikkeava elinympäristö, jolla voi esiintyä harvinaisia lajeja sekä merkittäviä elinympäristöjä. Kohteen edustavuus tällä hetkellä ei ole riittävä, jotta se olisi paikallisesti erittäin merkittävä. Kohteen luontoarvot voi yleensä säilyttää pienillä rajoituksilla, riippuen suunnitelmista. Kohteen sijainnin voi merkitä kaavaan informatiivisena merkintänä, jotta se tulee paremmin huomioitua maankäytön suunnittelussa.

1 Joitakin luontoarvoja

Kohde edustaa tavanomaista luontoa eikä sillä esiinny harvinaisia tai uhanalaisia lajeja tai luontotyyppisiä. Ei rajoituksia normaaliin rakentamiseen tai maankäyttöön.

0 Ei erityisiä luontoarvoja

Kohde on muokattu ja luonnontila muuttunut. Vähäarvoinen tai tuhoutunut kohde kuten turvesuo tai louhinta-alue.

2.1 Arvokokonaisuuksien luontoarvo

Arvokokonaisuuksien luontoarvo perustuu useiden tekijöiden tarkasteluun. Kokonaisuuden arvotuksessa on huomioitu sen sisältämien kohteiden ja linnuston arvot ja joissain tapauksissa myös potentiaalisen lajiston arvo, mikäli on syytä olettaa että alueella esiintyy arvokasta lajistoa, jota ei ole kartoitettu. Mikäli tieto on puutteellista, käytetään parasta käytettävissä olevaa arviota. Kokonaisuuksien arvotuksessa on hyödynnetty Uudellemaalle luotua luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristöä (Uudenmaan liitto 2012).

2.2 Ekologiset yhteydet

Ilman toimivaa ekologista verkostoa lajien eri osa-alueiden kannat eristyvät toisistaan ja häviävät ajan myötä, ellei ydinalue ole riittävän kokoinen ylläpitämään kantaa yksin. Rakentamisen levitessä yhä laajemmalle, eliöstölle soveltuvat alueet pirstoutuvat entistä pienemmiksi yksiköiksi. Pienet metsäalueet eivät kykene yksinään ylläpitämään monimuotoista tai erikoistunutta lajistoa kuin vastaavan kokoinen suuri yhtenäinen alue. Pienten ja suurempienkin erillisten elinympäristöjen tulee olla yhteydessä toisiin vastaaviin elinympäristöihin. Elinympäristölaikut (luonnonydinalueet) ja niiden väliset ekologiset yhteydet muodostavat ekologisen verkoston. Ekologinen verkosto on tärkeä luonnon monimuotoisuuden suojelun sekä ekologisten toimintojen turvaamiseksi.

Ekologiset yhteydet voivat olla metsävyöhykkeitä tai muita luonnon elinympäristöjä taikka metsäpeltoketjuja. Näiden yhteyksien kautta eliöstö voi kulkea elinpiirinsä toisille osa-alueille tai levittäytyä uusille kohteille, muutoin epäsuotuisassa ympäristössä.

Ekologisten yhteyksien lähtöpisteinä sekä niiden varrella on luonnon ydinalueita, jotka ovat lajien kannalta tärkeitä elinympäristöjä tai ruokailu- ja levähdyspaikkoja. Laajat luonnon ydinalueet ovat eläimistöille tärkeitä, rauhallisia alueita.

Ekologisten yhteyksien vaatimukset vaihtelevat eliölajin mukaan, esim. liito-oravan ja käävän tarpeet ovat hyvin erilaiset. Toimivat ekologist yhteydet ovat leveydeltään 400-500 metriä ja vähimmäisleveytenä voidaan pitää 250-300 metriä. Tällaisen kapeikon pituus tulisi olla kuitenkin pienempi kuin sen leveys (Väre ja Krisp 2005). Tätä suositusta on monin paikoin mahdotonta yhdistä muun maankäytön kanssa. Ohjeellisesta yhteyden leveydestä voidaan tinkiä, mikäli yhteys on muutoin laadukas eli käytännössä mahdollisimman puustoinen ja luonnontilainen. Kapeat ekologist yhteydet eivät voi sisältää esimerkiksi virkistyskäyttöön tarkoitettuja reittejä, koska reittien käytöstä aiheutuu häiriötä lajistolle.

3 Uhanalaiset ja lain suojelemat elinympäristöt

3.1 Uhanalaiset luontotyypit

Uhanalaisten luontotyyppien ensimmäinen arviointi valmistui vuonna 2008. Arvioinnin tulokset on julkaistu Suomen ympäristökeskuksen toimesta (Raunio ym. 2008). Arviointi koskee luontaisesti syntyneitä luontotyyppiä sekä perinnebiotooppeja. Luontotyyppien uhanalaisuuden arviointi perustuu luontotyyppin määrän ja laadun muutokseen 1950-luvulta nykypäivään. Kaikkiaan arvioinnissa oli mukana 368 luontotyyppiä. Luontotyyppien uhanalaisluokitus on sama kuin uhanalaisilla lajeilla käytettävä.

3.2 Luonnonsuojelulain luontotyypit

Luonnonsuojelulaissa (LsL 29§/ LsA 10§) määritellään kaikkiaan yhdeksän suojeltua luontotyyppiä. Näihin luontotyyppihin kuuluvia luonnontilaisia tai luonnontilaiseen verrattavia alueita ei saa muuttaa niin, että niiden ominaispiirteiden säilyminen kyseisellä alueella vaarantuu. Alueellinen ELY -keskus tekee luontotyyppien rajauspäätökset, minkä jälkeen edellä mainittu muuttamiskielto tulee voimaan. (Pääkkönen & Alanen 2000)

3.3 Metsälain erityisen tärkeät elinympäristöt

Metsälain 10 §:ssä määriteltyjä erityisen tärkeitä elinympäristöjä ovat mm. rehevät lehtolaidut, joiden tulee olla luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia. Metsälain 2 §:n mukaan lakia ei sovelleta asemakaava-alueella, mikäli alueita ei ole kaavassa merkitty maa- ja metsätalousalueeksi. Metsälaki ja siinä annetut luonnon monimuotoisuuden suojelemiseen tähtäävät säädökset koskevat ainoastaan metsätalouteen liittyviä toimia. Niillä ei ole sitovia vaikutuksia muuhun maankäyttöön. Metsälain määrittelemät erityisen arvokkaat elinympäristöt ovat tärkeitä luonnon monimuotoisuuden kannalta ja siksi suositeltavia huomioida kaavoituksessa. (Meriluoto & Soininen 2002)

3.4 Vesilain luontotyypit

Uudistettu vesilaki tuli voimaan vuoden 2012 alusta. Lain toisessa luvussa määrätään eräiden vesiluontotyyppien suojelusta seuraavaa: ”Luonnontilaisen enintään kymmenen hehtaarin suuruisen fladan, kluuvijärven tai lähteen taikka muualla kuin Lapin maakunnassa sijaitsevan noron

tai enintään yhden hehtaarin suuruisen lammen tai järven luonnontilan vaarantaminen on kielletty.”
(VesiL 2. luku 11 § 1. mom.)

Tästä suojelusäänöksestä lupaviranomainen yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksen, mikäli vesiluontotyyppien suojelutavoitteet eivät huomattavasti vaarannu (2. mom).

Lain 3. luvun 2 §:ssä määritellään luvanvaraisiksi vesitaloushankkeet, joista voi olla seuraavia muutoksia vesistössä:

”...

2) aiheuttaa luonnon ja sen toiminnan vahingollista muuttumista taikka vesistön tai pohjavesiesiintymän tilan huononemista;

...

3) melkoisesti vähentää luonnon kauneutta, ympäristön viihtyisyyttä tai kulttuuriarvoja taikka vesistön soveltuvuutta virkistyskäyttöön;

...

8) vaarantaa puron uoman luonnontilan säilymisen”.

4 Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma (METSO-ohjelma)

METSO on metsien monimuotoisuutta turvaava ohjelma, jonka avulla yksityiset metsänomistajat voivat suojella metsiensä monimuotoisuusarvoja. METSO-ohjelman eli Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toiminta-ohjelman 2008-2016 lähtökohtana on vapaaehtoisuus. Metsänomistaja voi halutessaan tarjota metsäänsä METSO-kohteeksi.

METSO-ohjelman kohteet valitaan luonnontieteellisten valintakriteereiden mukaan. Kohteet voidaan luokitella kaikkiaan 10 elinympäristötyyppiin ja kolmeen arvoluokkaan. Valintakriteerit sisältävät elinympäristötyyppikohtaisia vaatimuksia metsäluonnon rakennepiirteistä sekä muista ominaisuuksista. Näitä ovat mm. lahopuu, jalot lehtipuut ja puuston erirakenteisuus. Jos tarjottu metsä hyväksytään METSO-kohteeksi, valtio korvaa metsänomistajalle kustannukset, joita puuntuotannon tulonmenetyksistä ja luonnonhoidosta aiheutuu. Tätä kutsutaan luonnonarvojen kaupaksi. (METSO:n valintaperustetyöryhmä 2008)

5 Huomionarvoiset lajit

5.1 Uhanalaiset lajit

Uhanalaisuudella tarkoitetaan lajin tai sitä alemman taksonin (alalaji, muunnos jne.) todennäköisyyttä hävitä. Useamman korkeampaan luokkaan sijoitetun lajin ennustetaan häviävän tietyn ajan kuluessa kuin alempaan luokkaan luokitellun. Uhanalaisia lajeja ovat äärimmäisen uhanalaiset (CR), erittäin uhanalaiset (EN) ja vaarantuneet (VU). Silmälläpidettävät lajit (NT) eivät ole valtakunnallisesti uhanalaisia. Ne ovat kuitenkin lajeja, joiden tarkkailu on aiheellista kannan kehityksen tai koon perusteella. Uhanalaisluokitusta sovelletaan luonnonvaraisiin populaatioihin, jotka elävät luontaisella levinneisyysalueellaan (Rassi ym. 2010).

Uhanalaiset lajit on lueteltu luonnonsuojeluasetuksen liitteessä 4. Laji voidaan säätää uhanalaiseksi jos sen luontainen esiintyminen Suomessa on vaarantunut. Lainsäädäntö suojelee uhanalaisia lajeja vain yleisellä tasolla, esim. maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetään luontoarvojen vaalimisesta (MRL 1§) ja luonnonsuojelulaissa luonnon monimuotoisuuden vaalimisesta (LsL 1§). Osa uhanalaisista lajeista on määritelty erityisesti suojeltaviksi. Näiden lajien säilymiselle tärkeän esiintymispaikan heikentäminen tai hävittäminen on kielletty (LsL 47§). Ely-keskuksen tulee rajata tällaisten lajien esiintymät ennen kiellon voimaantuloa.

5.2 EU:n luontodirektiivin IV lajit

EU:n luontodirektiiviin IV-liitteen lajeja esiintyy Suomessa 42 lajia. Tähän joukkoon kuuluvat esimerkiksi kaikki lepakot, liito-orava, saukko, viitasammakko, kangaskäärme, isoapollo ja täplälampikorento. Nämä lajit ovat ns. tiukan suojelujärjestelmän lajeja joiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä. Kielto koskee kaikkia lisääntymis- ja levähdyspaikkoja ilman, että niistä olisi erikseen tehty päätöstä. (LsL 49 § ja LsA 23 §/liite 5).

5.3 Lintudirektiivin lajit

Lintudirektiivillä (Bird directive` 79/409/EY) suojellaan kaikkia EU:n alueella luontaisesti esiintyviä lintuja sekä niiden munia, pesiä ja elinympäristöjä. Sen mukaan jäsenvaltioiden on suojeltava, säilytettävä ja kunnostettava riittävästi elinympäristöjä kaikille direktiivin lintulajeille. Suojelu toteutetaan perustamalla Natura 2000 –ohjelman suojelualueita.

6 Lähteet

- Ellermaa, M. 2011: Maakunnallisesti tärkeät lintualueet ja niiden tunnistaminen Uudellamaalla. - Tringa 37/38:140-174. ja <http://www.tringa.fi/>
- Meriluoto, M. & Soininen, T. 2002: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. – Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio. 192 s.
- METSOn valintaperustetyöryhmä 2008: METSO-ohjelman luonnontieteelliset valintaperusteet. Suomen Ympäristö 26/2008. – Ympäristöministeriö. 75 s.
- Pääkkönen, P. & Alanen, A. 2000: Luonnonsuojelulain luontotyyppien inventointiohje. –Suomen ympäristökeskuksen moniste 188. 128 s.
- Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. – Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 685 s.

- Raunio, A., Schulman, A. ja Kontula, T. (toim.). 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2. 264 + 572 s.
- Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. – Suomen Ympäristö 742. Ympäristöministeriö. 113 s.
- Uudenmaan liitto 2012: Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (LAKU). – Uudenmaan liiton julkaisuja E 199 -2012. 54 s. ISBN 978-952-448-342-1.

Liite 3 Luonnon arvottamisen perusteet

Luontoselvityksissä käytämme alla olevia perusteita luontoarvojen arvottamiseen ja luokitteluun. Liitteessä on lyhyesti myös selostettu joitakin lakeja, suojeluohjelmia ja käsitteitä. Esitys ei ole kattava katsaus arvotusperusteisiin tai lainsäädäntöön.

1 Arvottamisen perusteet

Arvotuksessa on hyödynnetty Uudellemaalle luonnonympäristöjen arvottamiseen luotua kriteeristöä (Uudenmaan liitto 2012).

Luonnonsuojelullisesti arvokkaiden kohteiden valintaperusteina ovat mm. seuraavat tekijät:

- luonnonsuojelulain suojeltu luontotyyppi (LsL 29 §/LsA 10§)
- erityisesti suojeltavan lajin esiintymä (LsL 47 §/LsA 22 §)
- luontodirektiivin liitteen IV(a) lajin esiintymä (LsL 49 §/LsA 23 §)
- metsälain erityisen tärkeä elinympäristö (MeL 10 §/MeA 7 & 8 §)
- vesilaissa mainittu luontotyyppi (VesL 2. luku 11 §)
- arvokas vesialue tai virtavesi
- perinnemaiseman luontotyyppi
- geologisesti arvokas muodostuma
- uhanalaisen ja silmälläpidettävän lajin esiintymä
- uhanalainen luontotyyppi
- muu luonnonsuojelullisesti arvokas kohde, kuten vanha tai runsaasti lahoppuuta sisältävä metsä, mahdollinen METSO-ohjelman kohde

2 Luonnonsuojelullinen arvoasteikko

Kuvioille on määritelty edellä esitetyillä perusteilla luontoarvo. Arvotus on kuusiportainen; luokat 0 – 5, jossa 5 on arvokkain kohde ja 0 vähäarvoisin. Tämä luokitus on käytössä Luontotieto Keiron Oy:n luontoselvityksissä.

5 Valtakunnallisesti arvokas kohde

Kansallinen arvo on kohteella, jossa on erityisen edustava kokonaisuus uhanalaisia lajeja tai luontotyyppisiä, tai kohde on erityisen arvokas elinympäristöjen kokonaisuus, joka luo edellytykset runsaalle ja erikoistuneelle lajistolle. Ekologiset yhteydet toimivat vähintään yhteen suuntaan. Luonnonarvojen säilyttäminen vaatii suojelualan perustamista.

4 Maakunnallisesti arvokas kohde

Kohteen elinympäristö on maakunnallisesti harvinainen ja luonnoltaan arvokas. Siinä esiintyy uhanalainen laji tai lajeja, sekä edustavaa arvokasta tai uhanalaista elinympäristöä. Kohde täyttää Luonnonympäristön arvottamisen kriteeristö Uudellamaalla – julkaisun (Uudenmaanliitto 2012) vaatimukset, mikäli se esiintyy Uudellamaalla. Ekologiset yhteydet toimivat vähintään yhteen suuntaan. Luonnonarvojen säilyttäminen vaatii yleensä suojelualan perustamista.

3 Paikallisesti erittäin arvokas kohde

Elinympäristö on paikallisella tasolla merkittävä luontokohde, mutta ei ole riittävän kokoinen tai edustava maakunnallisesti arvokkaaksi kohteeksi. Kohteella esiintyy harvinainen tai uhanalainen laji, uhanalainen tai arvokas elinympäristö. Kohteen ominaispiirteet luovat mahdollisuuden monipuolisen lajiston esiintymiselle. Kohteella on sellaisia luonnonarvoja, jotka yleensä vaativat selviä rajoituksia alueen maankäyttöön. Kohde tulee merkitä kaavaan, jotta se tulee huomioiduksi maankäytön suunnittelussa.

2 Paikallisesti arvokas kohde

Kohde on tavanomaisesta poikkeava elinympäristö, jolla voi esiintyä harvinaisia lajeja sekä merkittäviä elinympäristöjä. Kohteen edustavuus tällä hetkellä ei ole riittävä, jotta se olisi paikallisesti erittäin merkittävä. Kohteen luontoarvot voi yleensä säilyttää pienillä rajoituksilla, riippuen suunnitelmista. Kohteen sijainnin voi merkitä kaavaan informatiivisena merkintänä, jotta se tulee paremmin huomioitua maankäytön suunnittelussa.

1 Joitakin luontoarvoja

Kohde edustaa tavanomaista luontoa eikä sillä esiinny harvinaisia tai uhanalaisia lajeja tai luontotyyppisiä. Ei rajoituksia normaaliin rakentamiseen tai maankäyttöön.

0 Ei erityisiä luontoarvoja

Kohde on muokattu ja luonnontila muuttunut. Vähäarvoinen tai tuhoutunut kohde kuten turvesuo tai louhinta-alue.

2.1 Arvokokonaisuuksien luontoarvo

Arvokokonaisuuksien luontoarvo perustuu useiden tekijöiden tarkasteluun. Kokonaisuuden arvotuksessa on huomioitu sen sisältämien kohteiden ja linnuston arvot ja joissain tapauksissa myös potentiaalisen lajiston arvo, mikäli on syytä olettaa että alueella esiintyy arvokasta lajistoa, jota ei ole kartoitettu. Mikäli tieto on puutteellista, käytetään parasta käytettävissä olevaa arviota. Kokonaisuuksien arvotuksessa on hyödynnetty Uudellemaalle luotua luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristöä (Uudenmaan liitto 2012).

2.2 Ekologiset yhteydet

Ilman toimivaa ekologista verkostoa lajien eri osa-alueiden kannat eristyvät toisistaan ja häviävät ajan myötä, ellei ydinalue ole riittävän kokoinen ylläpitämään kantaa yksin. Rakentamisen levitessä yhä laajemmalle, eliöstölle soveltuvat alueet pirstoutuvat entistä pienemmiksi yksiköiksi. Pienet metsäalueet eivät kykene yksinään ylläpitämään monimuotoista tai erikoistunutta lajistoa kuin vastaavan kokoinen suuri yhtenäinen alue. Pienten ja suurempienkin erillisten elinympäristöjen tulee olla yhteydessä toisiin vastaaviin elinympäristöihin. Elinympäristölaikut (luonnonydinalueet) ja niiden väliset ekologiset yhteydet muodostavat ekologisen verkoston. Ekologinen verkosto on tärkeä luonnon monimuotoisuuden suojelun sekä ekologisten toimintojen turvaamiseksi.

Ekologiset yhteydet voivat olla metsävyöhykkeitä tai muita luonnon elinympäristöjä taikka metsäpeltoketjuja. Näiden yhteyksien kautta eliöstö voi kulkea elinpiirinsä toisille osa-alueille tai levittäytyä uusille kohteille, muutoin epäsuotuisassa ympäristössä.

Ekologisten yhteyksien lähtöpisteinä sekä niiden varrella on luonnon ydinalueita, jotka ovat lajien kannalta tärkeitä elinympäristöjä tai ruokailu- ja levähdyspaikkoja. Laajat luonnon ydinalueet ovat eläimistöille tärkeitä, rauhallisia alueita.

Ekologisten yhteyksien vaatimukset vaihtelevat eliölajin mukaan, esim. liito-oravan ja käävän tarpeet ovat hyvin erilaiset. Toimivat ekologiset yhteydet ovat leveydeltään 400-500 metriä ja vähimmäisleveytenä voidaan pitää 250-300 metriä. Tällaisen kapeikon pituus tulisi olla kuitenkin pienempi kuin sen leveys (Väre ja Krisp 2005). Tätä suositusta on monin paikoin mahdotonta yhdistä muun maankäytön kanssa. Ohjeellisesta yhteyden leveydestä voidaan tinkiä, mikäli yhteys on muutoin laadukas eli käytännössä mahdollisimman puustoinen ja luonnontilainen. Kapeat ekologiset yhteydet eivät voi sisältää esimerkiksi virkistyskäyttöön tarkoitettuja reittejä, koska reittien käytöstä aiheutuu häiriötä lajistolle.

3 Uhanalaiset ja lain suojelemat elinympäristöt

3.1 Uhanalaiset luontotyypit

Uhanalaisten luontotyyppien ensimmäinen arviointi valmistui vuonna 2008. Arvioinnin tulokset on julkaistu Suomen ympäristökeskuksen toimesta (Raunio ym. 2008). Arviointi koskee luontaisesti syntyneitä luontotyyppiä sekä perinnebiotooppeja. Luontotyyppien uhanalaisuuden arviointi perustuu luontotyypin määrään ja laadun muutokseen 1950-luvulta nykypäivään. Kaikkiaan arvioinnissa oli mukana 368 luontotyyppiä. Luontotyyppien uhanalaisluokitus on sama kuin uhanalaisilla lajeilla käytettävä.

3.2 Luonnonsuojelulain luontotyypit

Luonnonsuojelulaissa (LsL 29§/ LsA 10§) määritellään kaikkiaan yhdeksän suojeltua luontotyyppiä. Näihin luontotyyppihin kuuluvia luonnontilaisia tai luonnontilaiseen verrattavia alueita ei saa muuttaa niin, että niiden ominaispiirteiden säilyminen kyseisellä alueella vaarantuu. Alueellinen ELY -keskus tekee luontotyyppien rajauspäätökset, minkä jälkeen edellä mainittu muuttamiskielto tulee voimaan. (Pääkkönen & Alanen 2000)

3.3 Metsälain erityisen tärkeät elinympäristöt

Metsälain 10 §:ssä määriteltyjä erityisen tärkeitä elinympäristöjä ovat mm. rehevät lehtolaidut, joiden tulee olla luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia. Metsälain 2 §:n mukaan lakia ei sovelleta asemakaava-alueella, mikäli alueita ei ole kaavassa merkitty maa- ja metsätalousalueeksi. Metsälaki ja siinä annetut luonnon monimuotoisuuden suojelemiseen tähtäävät säädökset koskevat ainoastaan metsätalouteen liittyviä toimia. Niillä ei ole sitovia vaikutuksia muuhun maankäyttöön. Metsälain määrittelemät erityisen arvokkaat elinympäristöt ovat tärkeitä luonnon monimuotoisuuden kannalta ja siksi suositeltavia huomioida kaavoituksessa. (Meriluoto & Soininen 2002)

3.4 Vesilain luontotyypit

Uudistettu vesilaki tuli voimaan vuoden 2012 alusta. Lain toisessa luvussa määrätään eräiden vesiluontotyyppien suojelusta seuraavaa: ”Luonnontilaisen enintään kymmenen hehtaarin suuruisen fladan, kluuvijärven tai lähteen taikka muualla kuin Lapin maakunnassa sijaitsevan noron

tai enintään yhden hehtaarin suuruisen lammen tai järven luonnontilan vaarantaminen on kielletty.”
(VesiL 2. luku 11 § 1. mom.)

Tästä suojelusäänöksestä lupaviranomainen yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksen, mikäli vesiluontotyyppien suojelutavoitteet eivät huomattavasti vaarannu (2. mom).

Lain 3. luvun 2 §:ssä määritellään luvanvaraisiksi vesitaloushankkeet, joista voi olla seuraavia muutoksia vesistössä:

”...

2) aiheuttaa luonnon ja sen toiminnan vahingollista muuttumista taikka vesistön tai pohjavesiesiintymän tilan huononemista;

...

3) melkoisesti vähentää luonnon kauneutta, ympäristön viihtyisyyttä tai kulttuuriarvoja taikka vesistön soveltuvuutta virkistyskäyttöön;

...

8) vaarantaa puron uoman luonnontilan säilymisen”.

4 Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma (METSO-ohjelma)

METSO on metsien monimuotoisuutta turvaava ohjelma, jonka avulla yksityiset metsänomistajat voivat suojella metsiensä monimuotoisuusarvoja. METSO-ohjelman eli Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toiminta-ohjelman 2008-2016 lähtökohtana on vapaaehtoisuus. Metsänomistaja voi halutessaan tarjota metsäänsä METSO-kohteeksi.

METSO-ohjelman kohteet valitaan luonnontieteellisten valintakriteereiden mukaan. Kohteet voidaan luokitella kaikkiaan 10 elinympäristötyyppiin ja kolmeen arvoluokkaan. Valintakriteerit sisältävät elinympäristötyyppikohtaisia vaatimuksia metsäluonnon rakennepiirteistä sekä muista ominaisuuksista. Näitä ovat mm. lahopuu, jalot lehtipuut ja puuston erirakenteisuus. Jos tarjottu metsä hyväksytään METSO-kohteeksi, valtio korvaa metsänomistajalle kustannukset, joita puuntuotannon tulonmenetyksistä ja luonnonhoidosta aiheutuu. Tätä kutsutaan luonnonarvojen kaupaksi. (METSO:n valintaperustetyöryhmä 2008)

5 Huomionarvoiset lajit

5.1 Uhanalaiset lajit

Uhanalaisuudella tarkoitetaan lajin tai sitä alemman taksonin (alalaji, muunnos jne.) todennäköisyyttä hävitä. Useamman korkeampaan luokkaan sijoitetun lajin ennustetaan häviävän tietyn ajan kuluessa kuin alempaan luokkaan luokitellun. Uhanalaisia lajeja ovat äärimmäisen uhanalaiset (CR), erittäin uhanalaiset (EN) ja vaarantuneet (VU). Silmälläpidettävät lajit (NT) eivät ole valtakunnallisesti uhanalaisia. Ne ovat kuitenkin lajeja, joiden tarkkailu on aiheellista kannan kehityksen tai koon perusteella. Uhanalaisluokitusta sovelletaan luonnonvaraisiin populaatioihin, jotka elävät luontaisella levinneisyysalueellaan (Rassi ym. 2010).

Uhanalaiset lajit on lueteltu luonnonsuojeluasetuksen liitteessä 4. Laji voidaan säätää uhanalaiseksi jos sen luontainen esiintyminen Suomessa on vaarantunut. Lainsäädäntö suojelee uhanalaisia lajeja vain yleisellä tasolla, esim. maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetään luontoarvojen vaalimisesta (MRL 1§) ja luonnonsuojelulaissa luonnon monimuotoisuuden vaalimisesta (LsL 1§). Osa uhanalaisista lajeista on määritelty erityisesti suojeltaviksi. Näiden lajien säilymiselle tärkeän esiintymispaikan heikentäminen tai hävittäminen on kielletty (LsL 47§). Ely-keskuksen tulee rajata tällaisten lajien esiintymät ennen kiellon voimaantuloa.

5.2 EU:n luontodirektiivin IV lajit

EU:n luontodirektiiviin IV-liitteen lajeja esiintyy Suomessa 42 lajia. Tähän joukkoon kuuluvat esimerkiksi kaikki lepakot, liito-orava, saukko, viitasammakko, kangaskäärme, isoapollo ja täplälampikorento. Nämä lajit ovat ns. tiukan suojelujärjestelmän lajeja joiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä. Kielto koskee kaikkia lisääntymis- ja levähdyspaikkoja ilman, että niistä olisi erikseen tehty päätöstä. (LsL 49 § ja LsA 23 §/liite 5).

5.3 Lintudirektiivin lajit

Lintudirektiivillä (Bird directive` 79/409/ETY) suojellaan kaikkia EU:n alueella luontaisesti esiintyviä lintuja sekä niiden munia, pesiä ja elinympäristöjä. Sen mukaan jäsenvaltioiden on suojeltava, säilytettävä ja kunnostettava riittävästi elinympäristöjä kaikille direktiivin lintulajeille. Suojelu toteutetaan perustamalla Natura 2000 –ohjelman suojelualueita.

6 Lähteet

- Ellermaa, M. 2011: Maakunnallisesti tärkeät lintualueet ja niiden tunnistaminen Uudellamaalla. - *Tringa* 37/38:140-174. ja <http://www.tringa.fi/>
- Meriluoto, M. & Soininen, T. 2002: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. – Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio. 192 s.
- METSOn valintaperustetyöryhmä 2008: METSO-ohjelman luonnontieteelliset valintaperusteet. Suomen Ympäristö 26/2008. – Ympäristöministeriö. 75 s.
- Pääkkönen, P. & Alanen, A. 2000: Luonnonsuojelulain luontotyyppien inventointiohje. –Suomen ympäristökeskuksen moniste 188. 128 s.
- Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. – Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 685 s.

- Raunio, A., Schulman, A. ja Kontula, T. (toim.). 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2. 264 + 572 s.
- Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. – Suomen Ympäristö 742. Ympäristöministeriö. 113 s.
- Uudenmaan liitto 2012: Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (LAKU). – Uudenmaan liiton julkaisuja E 199 -2012. 54 s. ISBN 978-952-448-342-1.